Janvier-Février 1979 - N° 164

Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

LA CAMPAGNE
DE NOTRE TOMBOLA ANNUELLE
au profit de nos œuvres sociales et pour la plantation
des arbres en Israël
commencera au mois de mars

BONNE ANNEE !

Au seuil de la nouvelle année, nos pensées vont à tous les camarades et à leur famille pour leur souhaiter une année de santé et de bonheur.

Nos souhaits s'adressent particulièrement à nos camarades malades ou hospitalisés, dont plusieurs portent dans leur chair, les séquelles des blessures de la guerre.

Les années s'écoulent. Nos rangs se raréfient de plus en plus.De nombreux amis nous ont quitté au cours de l'année 1978. Aussi, devons-nous, nous serrer les coudes et demeurer unis afin que l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants juifs puisse continuer sa marche en avant, pour le plus grand bien de nous tous.

Nos multiples activités dans des domaines très différents, nous ont encore donné au cours de l'année écoulée, pleine satisfaction, à savoir : la bonne marche de notre Maison de Convalescence à Levens, le voyage collectif en Israël, la Cérémonie du Souvenir à Bagneux, la tombola, nos soirées culturelles, la lutte constante contre la résurgence de l'antisémitisme et du néo-nazisme, l'aide permanente — tant morale que matérielle — à nos camarades se trouvant dans l'adversité.

Ces quelques aspects de notre activité traduisent éloquemment la vitalité débordante de notre Union.

Peut-être, pourrons-nous faire encore mieux en 1979, car notre bilan fructueux de l'année dernière, le laisse prévoir, et comme disaient les Anciens : « Audaces fortuna juvat » (la chance sourit aux audacieux). Nous nous efforçons de redonner le sourire à ceux qui l'ont perdu et rendre l'enthousiasme à tous ceux qui en manque.

Nos tâches seront alors pleinement remplies. Les dirigeants de notre organisation, auront ainsi la joie et la fierté d'avoir accompli leur devoir.

Dr DANOWSKI

PUISSANTE RIPOSTE CONTRE L'ANTISEMITISME

3 000 personnes assistaient à la manisfestation organisée dimanche 7 janvier à Drancy par le Conseil Représentatif des Institutions Juives de France, le Consistoire Central et le Consistoire de Paris afin de protester publiquement contre une renaissance du nazisme.

Devant les murs de la synagogue qui a brûlé le 21 décembre dernier, le Rabbin de Drancy, Bernard Fixler, fit l'office de Minha.

Le cortège se dirigea ensuite devant le monument de la déportation situé devant les bâtiments qui, durant la guerre, servirent de camp de concentration pour 75 000 Juifs de France.

Ici, le public écouta le Grand Rabbin de France, Jacob Kaplan, évoquer les flammes qui détruisirent durant la guerre la synagogue de Lyon.

« **On assiste actuellement à une escalade de violence antisémite. L'antisémitisme est une forme particulière de racisme, c'est un danger potentiel qui nous guette tous, qui n'admet aucune particularité psychique humaine, religieuse et culturelle. Nous devons tous ensemble faire barrage à cette idéologie qui reste un danger permanent** » devait dire le Grand-Rabbin.

M. Henry Bulawko, Président de l'Association des Anciens Déportés Juifs de France, lança un appel aux gouvernements français et allemand pour que le projet de prescription des crimes nazis ne soit pas entériné à la fin de cette année 1979.

M. Bulawko dit aussi toute sa satisfaction de voir réuni pour cette manifestation « **côte à côte la génération qui a connu la déportation et les jeunes qui reprennent ce combat contre l'oubli** ».

Un grand nombre de jeunes des mouvements juifs avaient, en effet, tenu à manifester leur indignation devant les actes antisémites commis en France. Après le « El Mole Rahamim » chanté par le Ministre-Officiant, M. Berlinsky, les jeunes ont distribué un tract appelant à l'action : « **Nous avons déjà chèrement payé notre immobilisme face au nazisme. Agissons avant qu'il ne soit trop tard** ».

De nombreuses personnalités étaient présentes comme le Député-Maire de Drancy, Maurice Niles, M. Jean Garcia, Membre du Bureau Politique du PC, M. Reviron, Directeur-adjoint du Cabinet du Préfet de la Seine Saint-Denis et qui représentait le Préfet, Mme Nicole Chouraqui du RPR, M. Claude Gérard Marcus, Adjoint au Maire de Paris, M. Mickaëli, Consul Général d'Israël, M. Jean-Pierre Bloch, Président de la LICA, et M. Alain de Rothschild, Président du CRIF.

GOLDA MEIR n'est plus

Dès que fut connue la mort de Golda Meir nous avons adressé le télégramme suivant à l'ambassade d'Israël à Paris.

« La disparition de Mme Golda Meir, forte personnalité ayant joué un rôle déterminant dans la création et dans l'histoire de l'Etat d'Israël a plongé dans la tristesse tous ses amis. »

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945, 26, rue du Renard, Paris 4e, adresse à l'Etat d'Israël ses condoléances émues.

LES PENSIONS DE GUERRE NE SONT PAS IMPOSABLES

Les pensions de guerre ne sont pas imposables et n'ont pas à être déclarées, a réaffirmé, mercredi 10 janvier, M. Maurice Plantier, secrétaire d'Etat aux anciens combattants, à l'occasion de la réception qu'il offrait à l'Institution nationale des invalides au monde ancien combattant. M. Plantier a indiqué que la note du ministère du budget reçue par certains pensionnés de guerre et indiquant que les sommes versées seraient déclarées comme revenu imposable au titre de l'année 1979 provenait d'une erreur matérielle de la direction des impôts de Tours. Les pensions des veuves de guerre ne sont pas davantage imposables.

TOUT FAIRE POUR EMPECHER LA PRESCRIPTION

« **Hitler ne voulait aucun assassinat de juifs** », nous apprend le « Deutsche national zeitung » qui poursuit activement une campagne visant à nier le génocide. Dans ce même numéro, un titre qui barre toute une page réclame l'amnistie générale indispensable. Ainsi, ce journal lu par 10 000 personnes en R.F.A. et qui traduit des préoccupations répandues dans différents milieux de nostalgiques du Grand Reich, vend la mèche : la prescription aboutirait rapidement à l'amnistie, les crimes du nazisme deviendraient officiellement des mensonges de la propagande alliée. Voilà pourquoi l'action pour l'interdiction des associations S.S., pour l'imprescriptibilité, doit continuer et s'intensifier. La prescription, c'est la porte ouverte à la réhabilitation.

National*Zeitung

freiheitlich ■ unabhängig ■ überparteilich

„Hitler wollte keine Judenmorde"

Englischer Historiker Irving enthüllt

Le succès de notre banquet

Plus de 400 de nos membres et amis étaient présents à notre banquet annuel le 26 novembre, dans les somptueux Salons de l'Hôtel Concorde-Lafayette.

Tous étaient heureux et contents de se retrouver dans une ambiance de fraternelle amitié et en famille pour lever le verre à la santé de tous et de se congratuler à l'occasion de l'approche de la fin de l'année. Ce fut donc un grand succès et une immense joie pour tous ceux qui ont souffert ensemble et qui continuent le même combat sous d'autres formes.

Nous avons salué la présence de MM. Gorovit et Maffini présidents de l'UGEVRE ainsi que le directeur de notre maison de Levens. M. N. Sapir et son épouse.

Nous publions ici quelques extraits des allocutions du Dr Danowski président de notre Union et de M. Morisio, Vice-Président de l'UFAC.

Dr DANOWSKI

« L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, dont j'ai honneur de présider à ses destinées, vous remercie de votre si nombreuse présence à son banquet annuel. »

Après avoir remercié les personnalités et tous les membres, notre président déclare :

« Notre fête coïncide, comme vous le savez, tous les ans avec la naissance de notre Union, fin octobre 1944. Cela fait donc 34 ans que notre Organisation existe. 34 ans de luttes continues pour les droits des anciens combattants et victimes de guerre d'une part, et de combats incessants contre la résurgence de l'antisémitisme et du nazisme d'autre part.

Nous avons acquis dernièrement un nouveau local au centre de Paris où nos membres viennent de plus en plus nombreux.

Par ailleurs, notre sollicitude envers l'Etat d'Israël, depuis sa création, n'est plus à démontrer. Notre Union l'a toujours soutenu aussi bien moralement que matériellement.

Chers Amis, sachez que si nous pouvons aller de l'avant, d'une réalisation à l'autre, c'est grâce aux efforts de vous tous et au dévouement exemplaire de vos dirigeants, qui ont pris pour devise : « toujours mieux servir ! »

G. MORIZIO

Le vice-président de l'UFAC, Morisio, commence son intervention en excusant le président Lucien Begouin qui souffrant, « n'a pu être présent avec vous ce jour, il vous en exprimait ses regrets ».

Après avoir indiqué qu'en tant que président de la commission de défense des droits des A.C. il aurait pu nous entretenir de différents problèmes relatifs à ce domaine combien important. Mais s'agissant de vous, chers Camarades, s'agissant de ceux qui un jour s'engagèrent pour combattre l'Allemagne nazie et le fascisme, il me faut vous parler un tout autre langage.

Pour vous dire combien l'UFAC est d'accord avec la lutte que votre Union mène inlassablement contre l'antisémitisme, le racisme et le néo-nazisme qui, c'est vrai, se manifeste de plus en plus dangeureusement, lutte rappelée dans la présentation écrite de ce banquet annuel, lieu de rencontre de ceux qui ont lutté et souffert ensemble.

Pour vous dire que l'UFAC, consciente des dangers actuels, n'a pas cessé de dénoncer toutes formes renaissantes de cet antisémitisme, de ce racisme et de ce néo-nazisme. Pour s'en convaincre, il suffit de prendre connaissance de toutes les motions adoptées à l'unanimité par ses assemblées générales auxquelles vous participez et auxquelles vous apportez votre douloureuse expérience.

Vous avez combattu, nous tous avons combattu pour que plus jamais le monde ne revive les terribles cauchemars qu'il a connus, vous et vos familles en particulier. Nous avons combattu et faut disparaitre il le faut, à jamais le nazisme et le fascisme, nous ne pouvons donc permettre une quelconque résurgence de l'antisémitisme, du racisme et du néo-nazisme.

C'est pourquoi aussi, nous souvenant des drames que nous avons connus, de la Victoire de 1945, nous n'admettons pas la décision prise au plus haut niveau de ne plus commémorer officiellement cette date. En ce qui nous concerne, nous avons décidé, aidés par de très nombreuses municipalités de continuer à commémorer la Victoire du 8 Mai 1945, mieux encore avec le temps qui passe, de donner à ces cérémonies de plus en plus d'ampleur.

A ce propos, nous voudrions dire que le 8 Mai 1945 n'est pas pour nous principalement une victoire militaire d'un peuple sur un autre peuple. Mais avant tout, le 8 Mai 1945 représente pour nous la victoire des forces de progrès sur les forces du mal, le retour à la Liberté des peuples, à la liberté individuelle. Le 8 Mai 1945 représente pour nous la fin du nazisme et du fascisme avec tout ce que cela représentait, la perte des Libertés, les camps de la mort lente où tant des vôtres disparurent, où tant des vôtres souffrirent.

En vous remerciant de m'avoir prêté attention, je souhaite à votre Association de pouvoir continuer à lutter efficacement comme elle le fait depuis si longtemps. Je souhaite également, avec vous certainement, que la Paix Universelle s'instaure définitivement dans le monde.

RETENEZ LES DATES SUIVANTES

le dimanche 25 février 1979

pour rendre
un hommage solennel
aux « 23 » du groupe Manouchian
Rendez-vous
à la porte de Choisy à 10 h

LE DIMANCHE 27 MAI 1979

au Cimetière de Bagneux
un hommage sera rendu
à nos camarades morts
pour la France
au cours de la dernière guerre

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Janvier-Février 1979 p. 2

Prix Nobel de Littérature
BASHEVIS SINGER, honoré à Paris

Venant de Stockholm où il a reçu son Prix Nobel de littérature, l'écrivain yiddish-Isaac Bashevis Singer s'est arrêté à Paris et a été honoré par les parisiens.

Le premier rendez-vous a été programmé vendredi soir par la télévision pour l'émission « Apostrophes » qui avait pour titre « Sources et racines ». Bernard Pivot a invité Isaac Bashevis Singer qui a parlé de l'ensemble de son œuvre et notamment des derniers livres parus : « Histoire de paradis et autres contes », « Le Magicien de Lublin », « Le Manoir », « La Couronne de plumes » (Ed. Stock). Accompagné de sa traductrice, Mme Marie-Pierre Bay, le conteur yiddisch évoqua son univers fait de démons et de fantômes qui traversent notre monde avec un petit clin d'œil de complicité.

Le même jour, l'écrivain a été reçu chez l'éditeur Stock, où une foule d'amis, juifs et non juifs, parmi eux des écrivains, des journalistes. Ce fut aussi une grande réception et une joie pour tous ses amis de le voir et de s'entretenir avec lui.

Dimanche le 20 décembre, Isaac Bashevis Singer fut reçu à la Sorbonne (Salle Richelieu qui était trop petite pour recevoir les parisiens venus en grand nombre l'écouter.

Le prix Nobel fut accueilli par l'écrivain Jean d'Ormeson de l'Académie Française, en présence de nombreuses personnalités du monde littéraire, artistique et politique.

I. Bashevis Singer a remercié en yiddisch. (La traduction fut faite en français).

C'est alors que le recteur Imbert a annoncé la décision de créer une chaire de Yiddish à la Sorbonne.

En réponse des agissements Néo-nazis

Puissante Manifestation des Anciens Combattants et Déportés

PRECEDEE de porte-drapeau et de porte-torches, plusieurs milliers de Parisiens ont défilé silencieusement le mercredi 22 novembre, à l'appel de l'ensemble des associations de déportés et de résistants, du Mémorial du martyr juif inconnu à la crypte de la déportation, pour protester contre la renaissance du nazisme, le racisme et l'antisémitisme.

En tête de la très digne manifestation on remarquait tous les dirigeants des organisations participantes ainsi que : Dr M. Maurice Plantier, secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants et victimes de guerre ; M. Jacques Chirac, Maire de Paris ; de nombreux parlementaires parisiens. Parmi eux Marcel Paul de la FNDIRP ; Mme Marie-Madeleine Fourcade ; le R.P. Michel Riquet ; les présidents de l'ANACR, de l'ARAC ; M. Claude Kelman du CRIF ; M. Jean-Pierre Bloch, président de la LICA, Pierre Paraf, président du MRAP, Georges Wellers ; Serge Klarsfeld ; Prof. W. Jankelevitch, président de l'UJRE et tous les représentants des camps de déportations.

Notre Union, qui a appelé ses adhérents à participer, était présente avec son président le Dr Danowski, son Secrétaire général Isi Blum et avec de nombreux camarades du Comité directeur.

" La France de l'Affaire Dreyfus "

C'est le thème de la conférence que notre ami Pierre Paraf donnait le mercredi 20 décembre à l'Union des Anciens Combattants Juifs.

En une présentation éloquente et chaleureuse, notre président le Dr Danowski rappela la très ancienne et affectueuse amitié qui unit notre Association et le conférencier, écrivain, journaliste, président du MRAP, des amis d'Emile Zola, des amis d'Henri Barbusse et de France-Roumanie, membre de la Commission Française de l'UNESCO.

Pierre Paraf exprima en commençant toute sa joie de se retrouver parmi les Anciens Combattants et Engagés Volontaires Juifs ; ses frères à tous les titres, puisqu'il est lui-même ancien combattant, engagé volontaire dans l'Infanterie et qu'il se sent profondément et fidèlement Juif.

Puis il évoqua l'origine de son livre autour duquel se déroulait cet entretien : Il est né d'une conférence faite au Collège de France, conférence étendue, complétée par les témoignages des descendants des protagonistes de l'Affaire Dreyfus : la fille d'Alfred Dreyfus, la fille de Jean Psichari, petite-fille d'Ernest Renan, le petit-fils d'Emile Zola, la nièce de Jean Jaurès, avec une préface de Pierre Clarac, secrétaire perpétuel de l'Académie des Sciences Morales et Politiques (1).

Il décrivit ensuite, à travers les souvenirs de sa première enfance ce que fut la France de l'Affaire Dreyfus, sa place dans le monde, avec sa prospérité financière, son empire colonial, sa vie littéraire, sa magnifique Ecole de la République.

Et Pierre Paraf souligna les lourdes ombres qui pèsent sur cette « Belle Epoque » où la justice sociale et l'égalité restaient à conquérir.

En 1894, date où naquit l'Affaire Dreyfus, quelle est l'importance de l'antisémitisme ?

C'est lui qui fomente, dans un climat « d'espionnite », l'extravagante accusation portée contre le capitaine Alfred Dreyfus, d'un patriotisme rigoureux, auquel on ne pardonne pas d'avoir pénétré dans le sanctuaire de l'Etat-Major, réservé à la réacion cléricale.

Après avoir retracé la vraie figure du capitaine innocent qu'il connut personnellement, il rappelle les diverses phases du procès Dreyfus, marqué dès le début du signe du mensonge, la condamnation, la dégradation, la déportation à l'Ile du Diable. Ce qui n'était qu'une erreur judiciaire devient un événement historique. La conscience de la France peu à peu se mobilise autour des rares défenseurs de la justice.

Emile Zola jette en janvier 1898 son immortel cri de j'Accuse. Il est condamné à la prison, contraint de s'exiler à Londres.

Puis la révélation du faux du Colonel Henry qui se suicide amène la révision du procès.

Condamné une deuxième fois par le Conseil de guerre de Rennes, Alfred Dreyfus est gracié ; mais il n'accepte la grâce qu'à condition d'obtenir sa totale réhabilitation. Celle-ci intervient en juillet 1906.

A travers l'innocent c'est la justice elle-même et le judaïsme qui gagnent leur revanche.

Quelques années plus tard, c'est la grande guerre... Et en 1933 l'avènement d'Hitler.

Pierre Paraf évoque en terminant sa dernière rencontre avec Mme Alfred Dreyfus, sous l'occupation, au cours d'une conférence qu'il fait aux jeunes élèves de l'O.R.T.F.

« Peut-il y avoir dans l'avenir d'autres Affaires Dreyfus ?

Restons vigilants, car l'antisémitisme est toujours virulent.

Certes cette Affaire lointaine garde des proportions modestes auprès de l'holocauste nazi. Mais elle conserve dans l'histoire sa valeur symbolique.

Des justes ont lutté. Ils ont vaincu. Pour des combats qui continuent les Anciens Combattants Juifs sont les meilleurs garants de l'honneur juif et de l'honneur français. »

(1) Editions « Droit et Liberté ».

Protestation des parlementaires contre « l'apologie des crimes de guerre »

On sait que les anciens déportés et résistants se sont émus des prises de position de plus en plus fréquentes concernant le nazisme et tendant à minimiser les crimes de guerre.

Les parlementaires ont pris des initiatives pour marquer leur indignation. Voici en quels termes « La République du Centre » en a rendu compte :

Le groupe des parlementaires anciens déportés, internés et résistants, s'est réuni à l'Assemblée nationale, sous la présidence de M. Jacques Chaban-Delmas, pour protester unanimement contre la vague d'« apologie des crimes de guerre » qui, selon lui, se manifeste depuis peu dans la presse.

Tous les groupes politiques de l'Assemblée étalent représentés à cette réunion motivée par la parution, dans un quotidien parisien, de déclarations d'un professeur d'université de Lyon sous le titre : « Les chambres à gaz, ça n'existe pas ».

M. Pierre Sudreau, qui préside le groupe des parlementaires anciens déportés et résistants, a fait à la presse la déclaration suivante : « Nous assistons aujourd'hui à un événement comme il s'en produit rarement au sein de l'Assemblée : une réunion extraordinaire des résistants et déportés de toute l'Assemblée qui, unanimes, ont protesté contre un certain nombre de déclarations récentes qui constituent toutes en elles-mêmes l'apologie de crimes de guerre.

« Ce groupe, a ajouté M. Sudreau, va se réunir désormais régulièrement et prendra systématiquement position à l'égard de tous ceux qui, par leur attitude ou leurs déclarations, cherchent à nier la vérité historique sur l'occupation, la résistance et les crimes de guerre. »

L'INTERVENTION
DE M. SUDREAU
TRES APPLAUDIE

A l'ouverture de la séance de l'après-midi à l'Assemblée nationale, M. Sudreau a fait un rappel au règlement pour demander à Mme Alice Saunier-Séité, de faire une enquête sur les propos tenus par ce professeur d'université (1).

M. Sudreau, vivement applaudi par l'ensemble de l'hémicycle, a d'autre part, rendu hommage à la part active que le ministre des Universités, dont le budget devait être débattu dans l'après-midi, a prise à la résistance.

Les quatre groupes parlementaires de l'Assemblée sont représentés au sein de l'Associaton des parlementaires, anciens déportés, internés et résistants par MM. Pierre Sudreau (U.D.F., président), André Saint-Paul (Soc.), Guy Ducoloné (Com.), Joël Le Tac et Jacques Sourdille (R.P.R.).

Les déclarations du professeur de Lyon survenaient peu de temps après une interview de Pierre Darquier de Pellepoix, ancien commissaire du gouvernement de Vichy aux affaires juives, qui avait provoqué de nombreux remous.

(1) N.D.L.R. : Depuis, une mesure administrative a été prise à l'encontre de cet universitaire, lui interdisant provisoirement de dispenser, son enseignement.

LE BUDGET 1979

L'Assemblée Nationale a examiné le projet de budget 1979 des Anciens Combattants le mardi 24 octobre dernier et, comme on pouvait le craindre, l'a adopté par 284 voix contre 201 (majorité contre opposition).

Ce budget présente comme une reconduction pure et simple du précédent compte tenu des ajustements de crédits découlant d'une part, de l'accroissement du coût de la vie et, d'autre part, de la diminution due au décès du nombre des parties prenantes.

Certes, le gouvernement a dû concéder devant la pression des Associations et de l'U.F.A.C. — par l'intermédiaire de M. PLANTIER — quelques mesures nouvelles, mais elles sont nettement insuffisantes :

— Aux 1 300 000 F accordés dans le projet initial de budget en faveur des 1 500 veuves de plus grands invalides et de 1 000 orphelins infirmes et vont s'ajouter trois points supplémentaires destinés aux veuves pensionnées au taux normal dont l'indice passe ainsi de 457,5 à 460,5 (22 centimes par jour). Le taux exceptionnel s'élèvera donc à 614 au lieu de 610 (29 centimes) et le taux de réversion à 307 contre 305 précédemment (14 centimes).

— La suppression des conditions de ressources pour l'attribution du supplément exceptionnel concernant les pensions attribuées aux veuves de déportés morts dans les camps est une simple mesure de justice. Mais il n'a pas été parlé des veuves de fusillés ou d'internés.

— Le relèvement du plafond imposable pour les ascendants est acquis, mais M. PLANTIER a été incapable de la chiffrer.

— Des instructions ont été données pour que le délai de présomption d'origine, pour les militaires atteints de maladie, soit porté jusqu'à 18 mois au lieu de 30 jours.

Face au mécontentement exprimé par les A.C.-V.G. et l'U.F.A.C. au cours de la campagne législative, tous les députés intervenant à la tribune de l'Assemblée ont dû convenir que le projet de budget était inacceptable.

Tous ont réclamé une solution au problème du rapport constant, des mesures pour les veuves, les ascendants, les anciens d'Algérie, Tunisie, Maroc, le retour du 8 Mai férié, condamné les résurgences néo-nazies. Le secrétaire d'Etat n'a pas prononcé un seul mot sur le 8 Mai et, par ailleurs, s'est retranché derrière les travaux en cours de la Commission Tripartite pour mieux refuser un premier réajustement du rapport constant.

L'Etat dispose pourtant de l'argent nécessaire pour faire un geste, puisque les annulations de crédit dues aux décès atteignent 293 166 000 F.

Le même score a sanctionné deux amendements des groupes communiste et socialiste visant à repousser le titre IV du budget afin d'obliger le gouvernement à revenir devant l'Assemblée avec des crédits nouveaux supplémentaires. Les députés de la majorité, qui critiquaient le matin si vertement ce budget, le votait comme un seul homme.

Si la pression du mouvement ancien combattant a obligé les parlementaires à traduire en paroles le mécontement des A.C.-V.G., elle n'a pas été assez puissante pour les mener à concrétiser leurs « bons sentiments » en refusant de voter un budget innacceptable. Il nous faut donc maintenir et amplifier cete pression, rejeter les prétextes de caractère économique et financier invoqués pour justifier une politique qui porte atteinte au droit à réparation inscrit dans la loi. Il importe de rappeler que, seulement au titre du rapport constant et pour un seul budget, l'Etat réalise une économie de 3 milliards de francs. Il nous faut donc obtenir que la commission tripartite sur le rapport constant mène rondement ses travaux et donne rapidement ses conclusions.

Gilles BLANDIN

Après la libération en Hollande du criminel de guerre Peter Menten

Notre Union a adressé la lettre suivante à l'Ambassadeur des Pays-Bas à Paris :

« Au moment où les néo-nazis déploient une intense propagande pour "démontrer" que les camps de la mort et les fours crématoires n'existaient que dans l'imagination des juifs.

Les Anciens Combattants Volontaires Juifs de France ont appris avec émotion et stupeur, la libération du criminel de guerre Peter Menten.

Cette décision est d'autant plus déplorable qu'elle provient d'un pays — la Hollande — qui manifesta une attitude noble et courageuse, en prenant la défense des juifs pendant l'occupation nazie.

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattant Juifs, vous demande, Excellence, de bien vouloir transmettre au gouvernement de votre pays, sa profonde inquiétude et sa vive protestation. »

Dans sa réponse, l'Ambassadeur des Pays-Bas nous informe que notre protestation a été transmise à son gouvernement.

Une décision de la Cour Suprême des Pays-Bas n'est pas attendue avant plusieurs mois.

LE PRESIDENT ETIENNE NOUVEAU N'EST PLUS

Le président Etienne Nouveau est décédé à Paris à l'âge de 87 ans. Ses obsèques ont eu lieu le 5 janvier, dans l'intimité, au cimetière du Père Lachaise.

Il était vice-président honoraire de l'U.F.A.C. et secrétaire général du Comité d'entente des Grands invalides de guerre. Il avait été également délégué à l'Assemblée nationale consultative (1945) en sa qualité de vice-Commandeur de la Légion d'honneur, il était titulaire de la Médaille militaire, de la croix de guerre 1914-1918 et de la Médaille de la Résistance avec rosette.

Depuis quarante-cinq ans, Etienne Nouveau se dévouait inlassablement pour la défense des droits de ses camarades mutilés, des veuves et de toutes les victimes des guerres.

Notre Union adresse à sa famille, à ses amis et à tous ses camarades, ses condoléances, les plus sincères.

NOS PEINES

Nous adressons nos sincères condoléances aux familles de nos camarades disparus :

CHOSID Maurice
CLISCOVSCHI Haskiel
GECILS Rachmil (Milke)
GRYNBERG Bernard
ISACOVICI Joseph
KASZEMACHER Hersz
MACHTINGER Chaskiel
SCHECHTER Samuel
ZELKOWICZ David
ZAWOZNIK Nuta

⁂

Nous assurons de notre vive sympathie notre camarade Samuel UNTERMAN cruellement frappé par le décès de son épouse Raymonde UNTERMAN.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארגאן פון פארבאנד פון די געוו. יידישע פראנס-קעמפער

רעזערווירט אייך פאלגנדיקע דאטעס:
זונטיק דעם 25-טן פעברואר — 10 פרי אויף דער
א נ ד ע נ ק - צ ע ר ע מ א נ י ע
לכבוד די „23" העלדן פון דער מאנוכיאן-גרופע
טרעף-פונקט: ביי מעטרא „פארט דע שואזי"

●

זונטיק דעם 27-טן מאי אויף באניע אויף דער טראדיציאנעלער
א נ ד ע נ ק - צ ע ר ע מ א נ י ע
לכבוד די געפאלענע יידישע קעמפער
פון דער לעצטער וועלט-מלחמה

אויף דער שוועל פון נייעם יאר

זיך אנגעהויבן מיט דערפאלג די איבערעגיסטראציע פון אונזערע מיטגלידער

אויף דער שוועל פון נייעם יאר 1979 שטייט שטענדיק צווישן אלע אנדערע פליכטן די אויפגאבע צו באקעמפן דעם נעא-נאציזם און דעם אנטיסעמיטיזם, וואס מען האט גערעכנט אז זיי וועלן ענדלעך פארשווונדן, פאראורטיילט דורך דער געשיכטע.

די פאשיסטישע און אנטיסעמיטישע עלעמענטן אין פראנקרייך, האבן אבער פאר די לעצטע יארן אויף קיין איין מאמענט נישט אפגעשטעלט זייער העץ-פראפאגאנדע און שעדלעכע טעטיקייט, וואס נעמען אן אלץ מער געפערלעכע פארמען.

אויב וואלט מען נאך געקאנט מיינען, אז דא האנדלט זיך וועגן צופעליקע, איזאלירטע און „ספאנטאנע" האנדלונגען, האבן אבער די לעצטע ארויסטריטן פון די פארטיידיקער פון די נאציס און דער אינטערוויו פון דארקיע דע פעלפוא, אז עס האבן נישט עקזיסטירט קיין גאז-קאמערן און אז „אין אוישוויץ האט מען פארגאזט נאר די לייז" — באוויזן אז זיי האבן זיך געשטעלט פאר א פליכט צו פעלשן און אפצולייקענען די נאצישע פארברעכנס.

בלייבנדיק טריי זיינע טראדיציעס פון נישט פארגעסן די טרויעריקע און נאענטע פארגאנגענהייט, איז דער פארבאנד מער ווי שטענדיק מיט אלע מיטלען קעגן אט דער פארברעכערישער פראפאגאנדע וואס באאומרואיקט אלע יידן און נישט יידן וואס האבן געקעמפט קעגן נאציזם.

מיר זענען דעריבער זיכער אז אלע אונדזערע מיטגלידער וועלן ארויסנעמען זייערע קארטן און רעגולירן אויב נויטיק די אלטע חובות. אגב האט שוין מער ווי א העלפט פון אונדזערע מיטגלידער ארויסגענומען זייערע קארטן פארן יאר 1979.

מיר האפן, אז נישט געקוקט אויף די אלע ערנסטע פראבלעמען קעגן וועלכע מיר דארפן רעאגירן, וועט דאס נייע יאר ברענגען אלע געוועזענע יידישע קאמבאטאנטן און זייערע פאמיליעס געזונט, גליק און שלום. מיר האבן אויך נישט פארלוירן די האפענונג, אז דאס נייע יאר וועט ברענגען א דויערהאפטיקן שלום צווישן ישראל און אירע אראבישע שכנים.

מ. ש.

ניעס פון „מיטועל" ביים פארבאנד

די יערלעכע אלגעמיינע פארזאמלונג וועט פארקומען זונטיק דעם 18-טן מערץ 1979, ווו עס וועט פייערלעך אפגעמערקט ווערן די 30-יאריקע עקזיסטענץ פון אונדזער „מיטיעל" ביי פיין געדעקטע טישן און אן ארטיסטישן פראגראם.

מיר מאכן אויפמערקזאם, אז לויט די סטאטוטן שליסן זיך אויטאמאטיש אליין אויס די אלע, וואס זענען שולדיק חובות פארן „מיטיעל" מער ווי פאר צוויי יאר. אונדזערע פערמאנענצן קומען פאר יעדן צווייטן און פערטן דאנערשטיק פון מאנאט, ווו עס ווערן דערליידיקט אלע ענינים.

דער קאמיטעט שיקט איבער אלע זיינע מיטגלידער און זייערע פאמיליעס די בעסטע ווונטשן פון געזונט און וווילשטאנד צום נייעם יאר 1979.

אונזער יערלעכער באנקעט אדורך מיט גרויס דערפאלג

איבער 400 פון אונדזערע מיטגלידער און פריינט האבן זונטיק דעם 26-טן נאוועמבער, איבערפולט דעם שיינעם ריזן-סאלאן פון האטעל „קאנקארד לאפאיעט" ווו עס איז פארגעקומען דער יערלעכער באנקעט פון פריינטשאפט פון יידישן קאמבאטאנטן-פארבאנד. שוין פון אנהויב אן נאך איידער דער עולם האט פארנומען די פלעצער ביי די טישן, זענען חברים געווען גליקלעך זיך צו טרעפן.

ווי יעדעס מאל האט אויך היי-יאר דער פרעזידענט ד"ר דאנאווסקי אין זיין קורצער רעדע באדאנקט די פארשטייער פון אופא'ק, פון אוושעוו"ר, אנטשולדיקט דעם פרעזידענט פון דער פעדעראציע פון די יידישע קאמבאטאנטן פון ביידע לעצטע וועלט-מלחמות אנרי גלאזבערג, וועלכער האט צוליב זיין שלעכטן געזונט-צושטאנד נישט געקאנט קומען און דעם דירעקטאר פון „לאריע ראז" נאטאן סאפיר מיט זיין פרוי. די אלע געסט האבן באשיינט אונדזער מאניפעסטאציע.

דער פרעזידענט האט דעם זעלבן הארציקן דאנק אויסגעדריקט די מיטגלידער מיט זייערע משפחות, וואס זענען געקומען אזוי צאלרייך אויפן רוף פון פארבאנד, וועמענס אנפירונג האט שטענדיק אלס דעוויז: „רעאליזירן יעדעס מאל וואס בעסער לטובת די יידישע קאמבאטאנטן".

זשארזש מאריזיא, וויצע-פרעזידענט פון אופא'ק, האט באדאנקט פאר דער חברישער און פריינטלעכער איינלאדונג, וואס האט אים דערמעגלעכט זיך צוזאמענצוטרעפן מיט אונזערע חברים און פריינט. ער דערמאנט דעם קאמף פון אופא'ק פאר די רעכט פון אלע קריגס-קרבנות, קעגן אנטיסעמיטיזם און אויפשטייגנדיקן נעא-נאציזם, וואס „מיר פירן מיט אייך צוזאמען".

דער וויצע-פרעזידענט פון אופא'ק האט דאן דערמאנט, אז דער אופא'ק וועט טראגן דעם אפזאג פון דער רעגירונג ווייטער פארזעצן צו פייערן דעם 8-טן מאי און דאס נישט ווייל דאס איז געווען א זיג פון איין ארמיי איבער דער צווייטער, נאר אלס טאג פון נצחון פון די אליאירטע ארמייען און פעלקער איבערן פאשיזם און נאציזם. „דער דאזיקער קאמף — רופט אויס זש. מאריזיא — דארף געפירט ווערן דורך אלע ביז צו דער ענדגילטיקער אויסראטונג פון נעא-נאציזם".

די רעדע פון וויצע-פארזיצער פון אופא'ק, וואס האט געמאכט א שטארקן איינדרוק אויף אלע אנוועזנדיקע, איז שטארק אפלאדירט געווארן.

דער פארנעם פון ריזן-באנקעט, דער אויפטריט פון דער פאפולערער זינגערין זשעניע פייערמאן, וואס האט א גאנצן נאכמיטאג אינטערפרעטירט מיט געפיל און טאלאנט די שיינע לידער אין יידיש, העברעאיש און רוסיש. איר אויסגעצייכנט זינגען און איר דערפארונג אויף דער בינע, דער גוטער צוזאמענשפיל פונעם ארקעסטער אלבערט גרינבערג, וואס האט אזוי גוט געוויילט מיט דער ריטמישער מוזיק — האבן שטארק אויסגענומען ביים עולם. מען דארף אויך דערמאנען די צוויי שיינע לידער געזונגען דורך פרוי סאסנאווסקא, ווי דעם פיינעם אויפטריט פון אומבאקאנטן זינגער א דאנק דעם ארקעסטער.

מען דארף אויך נישט פארגעסן אונטערצושטרייכן די מוסטערהאפטע ארדענונג און ארגאניזאציע. דאס איז באזונדערס צו פארדאנקען די איבערגעגעבנקייט און גוטע ארבעט פון אלע טוער פון דער קאמיסיע פון באנקעט, וועלכע האבן אלע אויסגעפירט מיט פאראנטווארטלעכקייט זייער מיסיע. דאס אלץ האט דערמעגלעכט אז דער באנקעט זאל אדורך מיט גרויס דערפאלג.

דער פארבאנד באטייליקט זיך אין וועלט-צוזאמענפאר פון יידישע קאמבאטאנטן

האבנדיק באקומען אן איינלאדונג זיך צו באטייליקן אין וועלט-צוזאמענפאר פון די געוועזענע יידישע קאמבאטאנטן, האט דער קאמיטעט באשלאסן צו שיקן אלס פארשטייער מ. שוסטער, דעם וויצע-גענעראל-סעקרעטאר פון פארבאנד.

די ערשטע זיצונג פון ארפירנדיקן קאמיטעט פון צוזאמענפאר קומט פאר דעם 9-טן פעברואר אין תל-אביב. דער ווייטערדיקער פארלויף וועט פארגעזעצט ווערן אין ירושלים.

פייערלעך אפגעמערקט 14 יאריקע עקזיסטענץ פון „לאריע ראז"

זונטיק דעם 20-טן יאנואר האט אונזער אפרו-הויז „לאריע ראז" געפייערט 14 יאר עקזיסטענץ. כדי אנטיילצונעמען אין דעם וויכטיקן יום-טוב, האט די פארוואלטונג פון אונזער פארבאנד באשטימט א דעלעגאציע אין באשטאנד פון פרעזידענט ד"ר דאנאווסקי, וויצע-פרעזידענט ג. שולץ און די פארוואלטונגס-מיטגלידער מ. סאסיעוויטש און קרישטאל.

די פייערונג איז פארגעקומען אין „לאריע ראז" ווו עס איז צוגעגרייט געווארן א וווּנדערבארער מאלצייט פאר אלע קאנוואלעסצענטן, צווישן וועלכע עס האבן זיך געפונען דער דיכטער משה שולשטיין, דער זשורנאליסט א. סקורניק און דער פארוואלטונגס-מיטגליד מייער.

אין פארלויף פון דעם מאלצייט האט דער ד"ר דאנאווסקי געהאלטן א רעדע אין וועלכער ער האט דערמאנט די גרויסע שוועריקייטן, מאטעריעלע און אדמיניסטראטיווע, אויף וועלכע מיר האבן זיך אנגעשטויסן ביים רעאליזירן דאס ערשטע יידישע אפרו-הויז אין פראנקרייך. די פראקטיק האט באוויזן — זאגט ער — אז דאס הויז איז געווען נוצלעך און נויטווענדיק, און ווערט עס וואס א טאג מער. אין א צייט ווען די גרעסטע צאל פון אונדזערע מיטגלידער קומען אין א געוויסן עלטער מיט אומפארמיידלעכע קראנקהייטן און אפשוואכונגען. ער דערמאנט די כסדרדיקע אויסבעסערונגען און באקוועמלעכקייטן, וואס ווערן דורכגעפירט, אזוי אז מיר זענען שוין דערגאנגען ביז א 40 איינצעל-צימערן מיט אלע סאניטארע איינריכטונגען. ער וויזט אן אויפן פארמערן פון דער צאל זאלן, באשטימט אויף פארשידענע שפילן; לייען-זאל, אויף דער קולטור-ארבעט וואס ווערט געפירט און ער שטרייכט אונטער די וויכטיקייט פון דעם דירעקטאר נאטאן סאפיר און פון זיין פרוי, וועלכע האבן אזוי גוט אנטוויקלט דאס הויז.

ער ווינטשט אלעמען א גוט יאר און עס הייבן זיך אן די פארוויילונגען, וועלכע באשטייען פון סאלא-געזאנגען, וואס די אנוועזנדיקע כאפן אונטער.

נאכן רייכן מאלצייט וואס פארציט זיך ביזן שפעטן נאכמיטאג, פירט דער דירעקטאר מיט זיין פרוי ארום די דעלעגאטן איבערן הויז, ווייזנדיק זיי די אלע רעאליזירונגען וואס זענען געווארן אדורכגעפירט לעצטן זומער.

די דעלעגאציע פארענדיקט איר באזוך מיט אן אינטערעסאנטער דיסקוסיע מיט דער דירעקציע וועגן גאנג פון הויז און וועגן די פארשידענע אספעקטן פון זיין קולטורעלער טעטיקייט.

די דעלעגאטן ווי אויך די קאנוואלעסצענטן וועלן דעם טאג דערמאנען מיט גרויס פארגעניגן.

ג. שולץ

פראטעסט פון וועלט-פארבאנד, פארטיזאנער און קאצעטלער קעגן וווּקס פון נעא-נאציזם און אנטיסעמיטיזם אין דער וועלט

צום 40-טן יארטאג פון דער „קריסטאל-נאכט" וועלן אין ישראל און אין דער יידישער וועלט ארגאניזירט ווערן מאסן-פארזאמלונגען, כדי אפצומערקן די דאזיקע געשעעניש. אויף די פארזאמלונגען וועט געבראכט ווערן צום אויסדרוק דער פראטעסט קעגן דעם וווּקס פון נעא-נאציזם און אנטיסעמיטיזם אין פארשידענע לענדער. חוץ דעם וועלן די אנטיילנעמער פון די דאזיקע פארזאמלונגען זיך ווענדן צו דער רעגירונג פון מערב-דייטשלאנד מיט דער ענערגישער פאדערונג צו אנולירן דאס פארעלטערונגס-געזעץ לגבי די נאצי-פארברעכער, וואס דארף אריין אין קראפט דעם 1-טן יאנואר 1980.

דעם דאזיקן באשלוס האט אנגענומען די לייטונג פון דעם וועלט-פארבאנד פון יידישע קעמפער, פארטיזאנער און געוועזענע קאצעטלער אויף א זיצונג וואס איז פארגעקומען אין תל-אביב, אונטער דער אנפירונג פון דעם פארזיצער פון פארבאנד, סטעפאן גראיעק. אין דער זיצונג האבן זיך באטייליקט אנגעזעענע פארשטייער פון אויסלאנד, צווישן זיי: אלי זבאראווסקי, פארזיצער פון דער פעדעראציע פון יידישע קעמפער און פארטיזאנער אין די פאראייניקטע שטאטן; יהודה מאשקאוויטש, פארזיצער פון דער ארגאניזאציע „שארית הפליטה" אין ארגענטינע; וו. ל. יאבלאנסקי, סעקרעטאר פון דעם פארבאנד אין אויסטראליע און ירחמיאל שולקלאפער, סעקרעטאר פון דעם פארבאנד פון געוועזענע אוישוויץ-געפאנגענע אין פראנקרייך.

די אלוועלטלעכע לייטונג פון דעם פארבאנד פון פארטיזאנער און קאצעטלער האט אויך באשלאסן אפצוהאלטן אין ישראל אין חודש יאנואר 1980 אן אלוועלטלעכן צוזאמענפאר פון דער שארית הפליטה פון אלע יידישע ישובים אין דער וועלט. דער צוזאמענפאר וועט האבן דעם ציל אפצומערקן דעם 35-טן יארטאג נאך דער באפרייאונג פון די קאנצענטראציע-לאגערן.

אויף דער זיצונג איז אויך אנגענומען געווארן א באשלוס צו שאפן א סטיפענדיע-פאנד פאר סטודענטן און פארשער פון דער צייט פון אומקום און גבורה. דער פאנד וועט טראגן דעם נאמען פון פסח בורשטיין ז"ל, וועלכער איז געווען פארזיצער פון דעם ראט פון אלוועלטלעכן פארבאנד. אין צוזאמענשטעל פון דער קאמיסיע פון סטיפענדיעס גייען אריין: סטעפאן גראיעק, ד"ר מ. שר, ר. אלעווסקי, ח. פראש, י. זילבערשטיין, משה מיליס און ראול סאפארטא.

Nº 164 Janvier-Février 1979 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער קולטור־ארבעט

זייער אינטערעסאנטער רעפעראט פון שרייבער פיער פאראף וועגן „פראנקרייך פון דער דרייפוס־אפערע"

ווי עס איז געווען צו דערוואַרטן, האָט דער רעפעראַט פון באַוווּסטן שרייבער פיער פאַראַף אויף דער טעמע „פראַנקרייך פון דער דרייפוס־אַפערע" אַרויסגערופן אַ שטאַרקן אינטערעס. אַ גרויסער עולם האָט מיטוואָך דעם 20־טן דעצעמבער 1978, צו דער באַשטימטער צייט איבערגעפולט דעם זאַל פון יידישן קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד.

ד"ר דאַנאַווסקי, פרעזידענט פון פאַרבאַנד, וועלכער האָט פאָרגעשטעלט אונדזער גרויסן פריינט, דעם שרייבער, דעם געוועזענעם קאַמבאַטאַנט, דעם ווידערשטענדלער און אַנטי־ראַסיסט, וואָס עס איז פיער פאַראַף, וועלכן ער קען זינט לאַנגע יאָרן, האָט אין זיין אַריינפיר־וואָרט אונטערגעשטראָכן, אַז דאָס איז ער די סאַמע צוגעפּאַסטע פיגור און פערזענלעכקייט צו רעדן וועגן דער דרייפוס־אַפערע, וואָס ער באַהאַנדלט אין זיין לעצט בוך (אַרויסגעגעבן דורך „דרוא על ליברערטע") אויף אַזאַ קאָמפּעטענטן אופן אין ליכט פון די געשעענישן פון יענע צייטן.

אין פאַרלויף פון איבער אַ שעה צייט, האָט דער אויטאָר פון דעם בוך „דאָס פראַנקרייך פון דער דרייפוס־אַפערע" זיך אָפּגעשטעלט אויף אַלע פּרטים פון אָט דער פּאָליטישער און אַנטיסעמיטישער פאַרשווערונג וואָס האָט דאַן צעטיילט פראַנקרייך אין צוויי לאַגערן: די אַנטי־דרייפוסאַרן און די דרייפוסאַרן, וועמענס אויסדרוק עס איז געווען עמיל זאָלאַס באַרימטן „זש'אַקיז" (איך באַשולדיק), ווי זיין מוטיקער קאַמף, וואָס ער האָט געפירט קעגן ווילדן אַנטיסעמיטיזם און פאַר דער באַפרייאונג פון דרייפוסן.

פיער פאַראַף ווייזט אויף ווי אַזוי דער אַנטיסעמיטיזם האָט פאַרשיקט אויף קאַטאָרגע דעם אומשולדיקן אַלפרעד דרייפוס. „דאָס איז דער זעלבער אַנטיסעמיטיזם — זאָגט ער — וואָס האָט זיך מאַניפעסטירט אין לויף פון דורות דורך דיסקרימינאַציעס, פאַרפאָלגונגען און טויט. דאָס איז אַזוי געווען זינט דער אינקוויזיציע ביז די פּאָגראָמען און די טויט־לאַגערן פון היטלער־דייטשלאַנד.

„צי קאָן מען זאָגן, אַז דאָס פראַנקרייך פון דער דרייפוס־אַפערע, געהערט צו דער פאַרגאַנגענהייט?" — פרעגט מיט רעכט דער רעדנער, וועלכער ענטפערט באַלד, אַז די געוואַלטזאַמקייט, די שנאה, זענען מער ווי שטענדיק אַקטועל, דער אַנטיסעמיטיזם, קסענאָפאָביע, די טאָרטורן, קאָנצענטראַציע־לאַגערן זענען נאָך נישט פאַרשוווּנדן פון אונדזער אוניווערס, אָבער דער קאַמף פאַר פרייהייט, פאַרן אמת און יושר פאַר אַלע מענטשן און פעלקער ווערט ווייטער פאָרגעזעצט" — פאַרענדיקט פיער פאַראַף, וועלכער ווערט באַשאָנקען מיט לאַנג־דויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן.

לאָמיר אויך דערמאָנען, אַז עס זענען פאַרקויפט געוואָרן 15 ביכער „פראַנקרייך פון דער דרייפוס־אַפערע" וואָס דער אויטאָר האָט אונטערגעשריבן.

פראָטעסט פון פאַרבאַנד קעגן אַטענטאַט איבערן לאָקאַל פון בית"ר

דער פאַרבאַנד וואָס פאָלגט נאָך מיט גרויס אינטערעס די מאַניפעסטאַציעס און פּראָטעסטן קעגן דער נאַצישער אַנטיסעמיטישער העץ־פּראָפּאַגאַנדע און אַקטיוויטעט, ווי דאָס איז ערשט געווען מיט דעם אויפמאַרש פון 500 קאַמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער אין נים, שליסט זיך אָן אין די פּראָטעסטן קעגן אַנטיסעמיטישן אַטענטאַט איבערן לאָקאַל פון בית"ר אין פּאַריז, וואָס איז דורכגעפירט געוואָרן אין דער נאַכט פון זונטיק דעם 17־טן דעצעמבער.

דער פאַרבאַנד שטעמפּלט דעם שענדלעכן אַטענטאַט מיט אַ בולטן כאַראַקטער, ווי דאָס האָט דערקלערט אַנטיסעמיטישן און קסענאָפאָבישן אַן אַנאָנימער טעלעפאָן־רוף צו דער אַפ"פּ: „דאָס איז אַ נייער ווידערשטאַנד־אַקט קעגן דער יידישער דיקטאַטור. די ראַסיסטישע אַנטי־פראַנצויזישע שטעלונג פון די ציוניסטן דערפירן צו דעם, אַז אונדזער לאַנד איז געוואָרן דער עטנישער מיסטקאַסטן פון דער וועלט". ער האָט אויך פאַרלאַנגט אַ רעפערענדום איבער דער עמיגראַציע.

צום טויט פון צביה לובעטקין־צוקערמאַן

דעם 11־טן יולי 1978 איז געשטאָרבן נאָך אַ לאַנגער קראַנקהייט צביה לובעטקין. צביה איז געווען פון די אָנפירנדע פערזענלעכקייטן אין דער יידישער אונטערערדישער באַוועגונג אין פּוילן און אין אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ. צביה איז געווען פון די גרינדער פון קיבוץ לוחמי הגיטאות און פון „בית לוחמי הגיטאות למורשת השואה והמרד".

די לוויה פון צביה לובעטקין־צוקערמאַן איז פאָרגעקומען דעם 13־טן יולי 1978 אין קיבוץ. מיטן טויט פון צביה איז אַוועק פון אונדז איינע פון די לעגענדאַרע געשטאַלטן פון אונדזער דור.

דעם 22־סטן נאָוועמבער פון מעמאָריאַל פון יידישן מאַרטירער ביז דער קריפּטע פון דעפּאָרטאַציע

מעכטיקע מאַניפעסטאַציע קעגן נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם

אַ שטאַרקן אָפּקלאַנג האָט געהאַט די מעכטיקע מאַניפעסטאַציע קעגן נאַציזם, אַנטיסעמיטיזם און ראַסיזם, וואָס איז פאָרגעקומען מיטוואָך דעם 22־טן נאָוועמבער אויפן רוף פון 42 אָרגאַניזאַציעס פון געוועזענע דעפּאָרטירטע, ווידערשטענדלער און קאַמבאַטאַנטן.

טויזנטער מענטשן, וואָס האָבן פאָרמירט דעם צוג, אין שפּיץ מיט די פאָנען, האָבן שטיל־שווייגנדיק אָפּמאַרשירט פון מעמאָריאַל פון יידישן מאַרטירער, צום האָטעל דע וויל און פון דאָרטן צו דער קריפּטע פון די דעפּאָרטירטע ווו די באַשטימטע דעלעגאַציעס האָבן אומעטום געלייגט בלומען.

אונדזער פאַרבאַנד וואָס האָט זיך באַטייליקט אין דער ווירדיקער מאַניפעסטאַציע, פּראָטעסטירנדיק קעגן דאַרקיע דע פּעלפּואַ איז געווען פאַרטראָטן דורך צאָלרייכע טוער און מיטגלידער. זיין פאָן האָט געפלאַטערט צוזאַמען מיט אַלע פאָנען.

געלונגענע דריי טעג אין „סאַנטער באָבור" וועגן דער יידישער קולטור און שפּראַך

די דריי טעג, דאָנערשטיק דעם 16־טן נאָוועמבער, דאָנערשטיק דעם 23־טן און דאָנערשטיק דעם 30־טן נאָוועמבער 1978 געווידמעט דער יידישער קולטור אין „סאַנטער פּאָמפּידו" האָבן איבערגעשטיגן אַלע דערוואַרטונגען. אַ גרויסער עולם, אָפּטמאָל 700־800 פּערזאָן, אַלט און יונג זענען געקומען הערן די רעדנער, באַוווּסטע שרייבער, פּראָפעסאָרן, וועגן דער יידישער מאָדערנער ליטעראַטור; די אַספּעקטן פון יידיש טעאַטער און רעזשי, די יידישע שפּראַך; בילדער פון יידישן לעבן אין מזרח־אייראָפּע און פּראָבלעמען אויף אַנדערע טעמעס.

במשך פון די דריי טעג, און חוץ די דאָזיקע טעג, זענען געוויזן געוואָרן פיל אַמאָליקע יידישע פילמען אין „סינעמאַטעק", ווי דער „דיבוק" פון אַנ־סקי, „מירעלע אפרת", „אַפּאַטריד ד'אַריזשין פּאָלאָנעז" פון ראַבער באַבער, און אַנדערע.

אין די אַרטיסטישע פּראָגראַמען האָט מען געקענט הערן יידישע פּאָעזיע, פּרעזענטירט דורכן דיכטער שאַרל דאָבזשינסקי, רעציטאַציעס פון עוו גריליקעס, מישעל דעמאַלק, דעם יידישן זינגער בען־זימעט און זיינע מוזיקאַנטן, די פּאָפּולערע אַרטיסטן לאַהלע פישער, לעאָן שפּיגעלמאַן אין זייער רעפּערטואַר און אַנדערע.

די דריי טעג, נישט שטענדיק גוט קאָאָרדינירט, האָבן באַוויזן דעם גרויסן אינטערעס צו דער יידישער שפּראַך און קולטור.

געלונגענע אונטערנעמונג צו דער 20 סטער יאָרצייט נאָך דעם שרייבער אפרים קאַגאַנאָווסקי

אין דער אַנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם איז דאָנערשטיק דעם 18־טן יאַנואַר אין שיינעם ליכטיקן לאָקאַל פון אונדזער פאַרבאַנד פאָרגעקומען די ליטעראַרישע אונטערנעמונג געווידמעט דעם גרויסן יידישן שרייבער, אפרים קאַגאַנאָווסקי, צו דער 20־טער יאָרצייט נאָך זיין טויט.

דער פאָרזיצער פון דער אונטערנעמונג, מ. שוסטער, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד האָט אין זיין אַריינפיר־וואָרט צווישן אַנדערן אָנגעוויזן, אַז אפרים קאַגאַנאָווסקי, וואָס ער האָט געהאַט די געלעגנהייט צו באַקענען נענטער אין דער רעדאַקציע פון דער „נייע פּרעסע", ווו ער איז געווען דער חשובער מיטאַרבעטער ביז זיין לעצטן טאָג, איז געווען באַליבט און געשעצט ווייל ווער נאָר עס האָט אים געקענט, האָט באַלד דערשפּירט דעם קלוגן טייערן ייד, איינער פון די אָריגינעלסטע און פילפאַרביקסטע פערזענלעכקייטן, וואָס האָט אַריינגעבראַכט אין דער יידישער ליטעראַטור אַ נייע טעמאַטיק, אַ נייע פאַרב, אַרויסברענגענדיק אין זיין שאַפונג, אין זיינע מייסטערהאַפטע נאָוועלען די טרוימען, ליידן און פריידן מיט צאַרטן רעאַליזם, דינער איראָניע, הומאָר און טיפער ליבע צום יידישן פאָלקס־מענטשן.

דער פאָרזיצער שטעלט זיך דאַן אָפּ אויף דעם פּאַריזער פּעריאָד פון קאַגאַנאָווסקי'ס שאַפונג, וואָס איז לויט אַלעמען געווען איינער פון די פרוכטבאַרסטע, בעת ער האָט געשאַפן אַזעלכע מאָנומענטאַלע ווערק ווי: „יידישע שרייבער אין דער היים", „אַ שטאָט אויף דער וואָלגע", „די טונקעלע דירה" און אַ ריי קלענערע הויךקינסטלערישע ווערק. ער פאַרענדיקט:

„אפרים קאַגאַנאָווסקי איז אונדז די געוועזענע יידישע פראָנט־קעמפער געווען נאָענט אַלס מענטש און שרייבער. ער האָט דאָ געפונען פיל פריינט צו וועלכע ער האָט געהאַט אַ באַזונדערע וואַרעמע באַציאונג. זאָל אויף שטענדיק פאַרבלייבן זיין ליכטיקער אָנדענק צווישן אונדז!".

מ. שוסטער שטעלט דאַן פאָר דעם חשובן פרעלעגענט דעם ד"ר נח גריס, דעם לאַנגיאָריקן פּעדאַגאָג, דעם זשורנאַליסט, ליטעראַט און עסייאיסט וועלכער האָט פאַרעפנטלעכט צווישן אַנד. אַ מאָנאָגראַפיע וועגן ישעיה שפּיגל „פון פינצטערניש צו ליכט", אַ טייל פון אַ גרעסערער אַרבעט וועגן קאָראָלענקאָ און וועגן „די באַציאונגען פון די גרויסע רוסישע שרייבער צו יידן". ער דערמאָנט אַז ד"ר גריס איז דער געוועזענער שעף פון דער יידישער העברעאישער סעקציע אין דער נאַציאָנאַלער ביבליאָטעק, ווו ער איז נאָך זייער טעטיק אויך היינט.

ד"ר נח גריס האָט במשך פון איבער דריי פערטל שעה געהאַלטן אַ ביז גאָר אינטערעסאַנטן רעפעראַט וועגן דער שאַפונג פון אפרים קאַגאַנאָווסקי. ער הייבט אָן וועגן קאַגאַנאָווסקי'ס ערשטע שאַפונגען, וואָס האָבן גלייך באַגייסטערט י. ל. פּרץ. ער שטעלט זיך לענגער אָפּ אויף זיינע ערשטע ביכער „טירן און פענצטער", „פיגורן", „דאָס סטאַווסקי געסל" און אַנדערע, וואָס האָבן אים באַרימט געמאַכט אַלס גרויסן יידישן נאָוועליסט. דער רעדנער מאַכט דאַן אַ טיפע אַלזייטיקע אָפּשאַצונג וועגן די ווערק פון אפרים קאַגאַנאָווסקי, סיטואירנדיק זיין אייגנאַרטיק אָרט אין דער יידישער ליטעראַטור, זיין טעמאַטיק, פאָרם, מייסטערשאַפט און הומאָר און ווו ער מאָלט דאָס יידישע שטייגער־לעבן פון אַמאָל. ער כאַראַקטעריזירט אין אייניקע זאַצן דעם גרויסן מייסטער פון דער נאָוועלע: „פאַראַן שרייבער, וואָס זיי שרייבן וואָס זיי ווייסן, אפרים קאַגאַנאָווסקי געהערט צו די וואָס האָבן וואָס צו שרייבן", ער האָט געקענט וואַרשע, די גאַסן, די מענטשן, זייער לעבן, ליידן און פריידן".

נח גריס שטרייכט באַזונדערס אונטער א. קאַגאַנאָווסקי'ס בוך „יידישע שרייבער אין דער היים", זיינע זכרונות פון אַדעס בעת דער ערשטער וועלט־מלחמה און ער שילדערט דאָרט מיט זייער אַ סך ליבשאַפט און הומאָר די שרייבער ח. נ. ביאַליק, מענדעלע, פרישמאַן און אַנדערע".

די פאַרזאַמלטע האָבן באַדאַנקט מיט לאַנג־דויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן דעם פרעלעגענט. צום סוף, נאָכן האָבן פאַרקויפט מערערע ביכער פון שרייבער, האָט דער אַרטיסט לעאָן שפּיגעלמאַן רעציטירט מיט זיין געווינעלכן טאַלאַנט צוויי נאָוועלן פון אפרים קאַגאַנאָווסקי, וואָס זענען אויפגענומען געוואָרן דורך די פאַרזאַמלטע, מיט לאַנגע אַפּלאָדיסמענטן.

אויף דער צערעמאָניע פון פער לאַשעז

מיר זענען געווען אַנוועזנד אויף דער אָנדענק־צערעמאָניע לכבוד די דערשאָסענע ערובניקעס אין דעצעמבער 1941, וואָס איז פאָרגעקומען זונטיק דעם 7־טן יאַנואַר 1979 אויף פער לאַשעז, אָרגאַניזירט דורך דעם אַמיקאַל פון די יידישע דעפּאָרטירטע.

דער פאַרבאַנד איז נעמלעך געווען פאַרטראָטן מיט זיין פאָנען־טרעגער ב. קאָופמאַן, ד. שוואַרץ האָט בייגעלייגט דעם קראַנץ בלומען. צווישן די אַנוועזנדיקע חברים האָט מען באַמערקט ח. גאָלדגעוויכט, ס. ווייצמאַן הערמאַן גוטענשטיין, מ. שוסטער און אַנדערע.

עס קומט באמת אַ יישר־כוח דעם פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע פאַרן האָבן אויך הייַיאָר אָרגאַניזירט אַזאַ ווירדיקע און רירנדיקע צערעמאָניע.

PENSIONS ET RETRAITES DU COMBATTANT

Le décret du 4 septembre 1978 a modifié les taux des pensions et retraites du combattant à compter du 1er novembre. La valeur du point a été quelque peu revalorisée. La retraite du combattant à l'indice 33 s'élève à 887,04 par an depuis cette date. Ce nouveau taux ne s'applique intégralement que six mois après cette promulgation soit au 1er mai.

L'échéance de novembre 1978 (période du 1er juin au 30 novembre 1978) sera payée au taux de juin soit 412,84 F pour le semestre, plus le rappel soit un total de 425,15 F.

Pourcentages	Indices	Montant trimestriel au 1-11-78	Montant global payé ou à payer (principal + rappel) aux échéances des 39-45 19-11-78	19-12-78 Hors guerre	12-1-79 Victimes civiles
INVALIDES DE 50 A 80 %					
50 %	236	1.585,92	1.549,65	1.586,23	1.614,27
55 %	260	1.747,20	1.707,24	1.747,54	1.778,44
60 %	284	1.909,48	1.864,83	1.908,85	1.942,60
65 %	308	2.069,76	2.022,43	2.070,17	2.106,77
70 %	332	2.231,04	2.180,02	2.231,48	2.270,93
75 %	356	2.392,32	2.337,61	2.392,79	2.435,09
80 %	380	2.553,60	2.495,20	2.554,10	2.599,26
INVALIDES DE 85 A 100 % SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.					
85 % sans all. G.M.	489	3.286,08	3.210,93	3.286,73	3.344,84
85 % avec all. G.M.	625	4.200,00	4.103,95	4.200,83	4.275,10
90 % sans all. G.M.	522	3.507,84	3.427,62	3.508,53	3.570,56
90 % avec all. G.M.	745	5.006,40	4.891,91	5.007,39	5.095,92
95 % sans all. G.M.	574	3.857,28	3.769,07	3.858,04	3.926,25
95 % avec all. G.M.	872	5.859,84	5.725,84	5.861,00	5.964,62
100 % ss all. G.M.	628	4.220,16	4.123,65	4.220,99	4.295,62
100 % av. all. G.M.	1.000	6.720,00	6.566,33	6.721,33	6.840,16

די יערלעכע

טאַמבאַלאַ קאַמפּאַניע

פאַר אונדזערע סאָציאַלע אַרבעטן און פאַר פלאַנצן וועלדער אין ישראל הייבט זיך אָן אין מערץ

No 164 Janvier - Fevrier 1979 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

AVRIL-MAI 1979. — N° 165

Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

SOUVENIR DE NOTRE ENGAGEMENT

par le Dr DANOWSKI

Il y aura bientôt quarante ans que la France est entrée en guerre contre l'Allemagne nazie. C'était au début de septembre 1939.

Les murs se couvraient d'affiches reproduisant l'ordre de mobilisation générale.

Les Français rejoignirent leur centre de mobilisation respectifs.

Les étrangers, à l'image de leurs aînés de 1914-1918 se ruèrent par milliers vers les bureaux de recrutement, aussi bien à Paris qu'en province.

Ils allèrent souscrire un engagement volontaire dans l'armée française pour la durée de la guerre.

Parmi eux des hommes de 52 nationalités, dont une majorité de juifs. Des hommes qui n'avaient jamais porté d'armes, venant de divers pays lointains, tous animés de la même ferme volonté : offrir à ce pays hospitalier, la France, le meilleur d'eux-mêmes : la vie.

Il leur faudra attendre quelques jours pour savoir s'ils sont admis sur les listes d'engagés.

Les engagés volontaires se félicitent d'avoir obtenu la possibilité d'offrir leurs services à leur patrie d'adoption.

Des semaines durant, ils ont attendu la convocation pour se rendre dans leur camp d'instruction de la Valbonne (près de Lyon), de Barcarès (près de Perpignan), etc.

La séparation d'avec leur famille était touchante.

Quotidiennement les trains bondés d'engagés volontaires quittaient la gare de Lyon, les emportant vers Sathonay où se trouvait le dépôt de la Légion Etrangère, première étape avant la prise de contact avec les autorités militaires.

Ces volontaires eurent à subir l'hiver rigoureux de 39-40. Le passage de la vie civile à la vie militaire fut brutal. En guise de lit c'était la paille dans les baraquements, le réveil lourd et glacial qu'un « jus » réchauffait un peu. Rassemblement sur rassemblement, appel sur appel, visite d'incorporation, photographies de face et de profil, numéro de matricule, empreintes digitales, etc.

Cependant le moral baissait... Encadré par des légionnaires de carrière, l'accueil était plutôt froid. Civil il a peu de temps encore, le nouveau soldat se trouvait face à des « blédards » qui ne ménageaient ni insultes, ni paroles « vertes » à ce bleu, quel que soit son âge, sa condition sociale, s'il était père de famille, petit commerçant ou grand industriel. L'uniforme interdisait déjà toute remarque ou réplique et les engagés volontaires se taisaient, car ils en verraient encore par la suite des « vertes et des pas mûres ».

Nous faisons appel ici à tous les anciens combattants juifs de venir plus nombreux à notre cérémonie de Bagneux qui aura lieu le dimanche 27 mai.

Elle revêtira, cette année, un éclat particulier à l'occasion du 40e anniversaire de nos engagements volontaires dans l'armée française.

8 MAI
Appel de l'U.F.A.C.

Français, Françaises !

Le 8 MAI 1945 symbolise à jamais la victoire de l'Humanité sur le nazisme.

L'aspiration des hommes à la Liberté et à la dignité avait triomphé de l'oppression, de la terreur, du racisme, des génocides

Les agressions, la guerre totale, les massacres de masse avaient échoué devant l'union des peuples libres, qui avaient rassemblé leurs forces, surmonté d'immenses sacrifices et sauvé leur existence et leur indépendance.

Le 8 MAI 1945, la capitulation des armées hitlériennes nous rendait la Paix. Elle redonnait un sens aux Droits de l'Homme et des Nations, à la coopération internationale, à la Fraternité.

La France, un moment humiliée, vaincue, occupée, la France martyre bientôt dressée, dans la Résistance, aux côtés de ses alliés britanniques, soviétiques et américains, participait à cette victoire comme elle avait participé à sa libération. Le 8 MAI prenait dans son histoire une place à la mesure de cette résurrection.

Alors que se multiplient les tentatives d'apologie, de réhabilitation ou de « banalisation » des doctrines d'esclavages, de guerre et de trahison vaincues en 1945, le plus haut devoir civique est de rappeler la lutte et le souvenir de tous ceux qui sont tombés pour délivrer l'Europe du nazisme.

En affirmant le respect qui leur est dû à jamais, les anciens combattants, résistants et victimes de la guerre s'emploient à préserver les nouvelles générations des horreurs qu'ils ont connues, des crimes contre l'Humanité, de la servitude, de l'avilissement des hommes ; ils aident à maintenir vivantes les valeurs qu'ils ont sauvées ; le droit pour chaque citoyen de vivre libre, dans un pays maître de son destin et dans un Monde en Paix, car le 8 MAI est porteur d'un message d'avenir.

Français, Françaises, dans toutes les villes, dans tous les villages, participez avec les anciens combattants, résistants, victimes de guerre, à la célébration de la Victoire du 8 MAI 1945.

C'est l'appel que vous lance l'Union Française des Associations de Combattants et Victimes de Guerre (U.F.A.C.).

□

Les anciens combattants de toutes générations proclament leur résolution de célébrer avec éclat l'anniversaire de cette victoire, date historique parmi les plus grandes et qui doit être consacrée Journée Nationale Fériée.

Profondément attachés à la mémoire des morts de la Première Guerre mondiale, ils se recueillent et se recueilleront en leur souvenir le 11 NOVEMBRE de chaque année. Mais ils se doivent de rappeler que sans le 8 MAI 1945, le 11 NOVEMBRE ne pourrait plus être commémoré.

La Paix Israélo-Egyptienne

Dès que fut connue la conclusion de l'accord de paix entre Israël et l'Egypte, notre Union publia un communiqué dans lequel elle exprime son sentiment de satisfaction et de souhaits que ce nouveau pas vers la paix ouvre la voie à un règlement global entre l'Etat d'Israël et ses voisins arabes.

En félicitant le jeune Etat A L'OCCASION DU 31e ANNIVERSAIRE DE L'ETAT D'ISRAEL, notre Union lui réaffirme ses meilleurs vœux de prospérité et de paix.

Le DIMANCHE 27 MAI 1979, à 10 h 30, devant notre monument au Cimetière de Bagneux

Cérémonie annuelle du Souvenir

en hommage aux combattants juifs morts pour la France au cours de la dernière guerre

Venez nombreux avec vos familles et vos amis à notre manifestation du souvenir du 27 mai prochain.

Après « L'Holocauste »

Il y eu tout d'abord les déclarations odieuses du sieur Darquier de Pellepoix. Puis, les téléspectateurs français, reconnus majeurs, eurent droit à la projection d'Holocauste en quatre épisodes. (Quelque peu mutilés).

Tout avait été tenté pour écarter ce « feuilleton américain », comme on dit ici et là avec mépris, de la T.V. française. On avait estimé que le sujet ne pouvait supporter un tel « sacrilège » ; veille des élections européennes. (C'est tout juste si l'on n'est pas allé jusqu'à nous confier qu'il s'agissait là d'une « mauvaise politique » — suivez mon regard !)

Et puis, Holocauste a été projeté, suscitant des réactions favorables dans toutes les couches de la population, et quelques manifestations de fureur néo-nazies accompagnées parfois d'actes de violences.

Soudain, le débat que nous menions entre nous, en vase clos, depuis une trentaine d'années, a pris une dimension nationale et internationale. Malgré la présence de quelques déportés à l'émission finale de la série, nous avons pu avoir par moments, le sentiment de ne pas tenir notre juste place dans ce concert, c'est vrai ! Tout le monde a parlé et écrit : des journalistes et des écrivains, des universitaires et des lecteurs de journaux devenant des correspondants occasionnels. Et il était intéressant pour nous de connaître le point de vue de ceux qui, jusqu'ici ne s'intéressaient que très peu aux crimes nazis et avaient même succombé à la « mode rétro ».

Darquier et « Holocauste », inséparables et pour cause, ont permis que s'expriment ceux qui ne sont pas encore prêts à accepter le dédouanement de personnages au passé trouble, même s'ils eurent un talent certain d'écrivains, qu'il s'agisse de Céline, Rebatet ou Drieu la Rochelle...

On peut s'attendre — et ce sera un phénomène naturel — que l'émotion s'apaise et que le grand public soit rapidement sollicité par d'autres drames. C'est alors que redeviendra plus important notre devoir, celui des anciens déportés, résistants et combattants juifs (et non-juifs).

L'occasion peut nous être donnée de faire valoir notre témoignage au moment où Legay devra répondre de son action néfaste au service de l'occupant. C'est d'ailleurs encore le mérite d'Holocauste que certaines affaires oubliées trop longtemps, réapparaissent au grand jour.

Sergie Klarsfeld a trouvé le moment propice pour rendre publiques ses accusations contre Legay (et Bousquet), de même qu'il a contribué à obliger les autorités allemandes à s'engager à poursuivre Lischka et consorts, dont les crimes odieux devraient hanter ces jeunes allemands, dont parlait Helmut Schmidt, qui n'ont rien de commun avec le nazisme.

Ces procès, s'ils ont lieu (soyons prudents), porteront bien au-delà des personnages inculpés. Ils doivent être l'occasion de rétablir la vérité face aux falsificateurs de l'histoire.

Et toujours, s'ils ont lieu, il faut que ce soit courant 1979, car ils rendront impossible pour le Bundestag de maintenir sa loi étendant la prescription aux crimes nazis.

Dans un contexte favorable, malgré les grincements de dents de ceux qui n'aiment pas voir « privilégier » le drame des juifs » (nous nous serions bien passés de ce « privilège »), nous devons agir pour qu'à nouveau l'opinion publique ne s'endorme pas et pour que la justice intervienne enfin contre ceux qui ont entraîné l'Allemagne jusqu'aux tréfonds de l'horreur et qui ont déshonoré cette France dont ils furent un instant les maîtres.

H. BULAWKO

Le 21 avril 1977 à Strasbourg, 30 000 manifestants demandent l'imprescriptibilité des crimes nazis

30 000 manifestants avaient répondu à l'appel « d'initiatives internationales de la Résistance et des victimes du nazisme et du fascisme » qui groupe les organisations de 22 pays d'Europe et d'Israël pour protester solennellement contre la renaissance des idées et des activités nazies et néo-nazies et pour demander à la République Fédérale d'Allemagne d'adopter l'imprescriptibilité des crimes de guerre.

« Si la prescription des crimes de guerre, souligne la déclaration de Strasbourg, et des crimes contre l'unanimité devait intervenir comme prévu en République Fédérale, le 31 décembre 1979, elle prendrait la signification d'une réhabilitation du national-socialisme. Elle encouragerait les anciens et nouveaux nazis à développer leurs activités qui constituent un outrage à la mémoire des millions de victimes et à leurs familles.

Nos camarades Michel Czarny, membre de la direction, et Joseph Kristal, membre du Comité et porte-drapeau ont représenté notre Union à Strasbourg.

LE 10 MAI à 18 heures CEREMONIE DE LA FLAMME

Cette année la Cérémonie traditionnelle de la flamme aura lieu le jeudi 10 mai.

Nos camarades sont priés de venir rendre hommage au Soldat inconnu à l'Arc de Triomphe.

Le rassemblement se fera à 18 h devant l'entrée du souterrain, place Charles-de-Gaulle.

LE MONDE COMBATTANT EST INQUIET

Extraits du Journal du Combattant du 14 avril 1979 :

L'émotion est toujours aussi vive au sein du Monde combattant, depuis qu'a été rendue publique une note d'information de la Direction du Budget, en date du 19 février dernier, note qui pouvait laisser croire à une remise en question globale du Code des pensions militaires d'invalidité.

En d'autres termes, ainsi que nous l'avons rappelé dans nos numéros précédents, le « droit à réparation », qui est à la base même du Code des pensions militaires, et qui avait été reconnu solennellement par les lois de mars 1919 et de décembre 1953, se trouverait à nouveau contesté.

Cette note de la Direction du Budget ne doit pas nous étonner. Le Monde combattant sait, à la suite d'une longue expérience, que les Finances ont toujours cherché à réduire le plus possible les versements dûs aux anciens combattants et victimes de guerre, et laissé entendre, pas toujours à voix basse, que ces versements, à ses yeux trop élevés, ne cessaient d'augmenter d'année en année.

Ainsi, nous avons suivi avec attention les reproches qui avaient été faits à M. Plantier, lors de la discussion du budget 1979 au Parlement, de s'être engagé à relever à 500 points les pensions de veuves qui n'atteignaient pas encore ce taux, cependant bien modeste. Le secrétaire d'Etat aurait pris cet engagement « au mépris des avertissements et des appels à l'économie qui lui avaient été prodigués ».

La Direction du Budget s'étonnait, en effet, de voir le volume des pensions s'augmenter d'environ 12 % par an depuis 1972, alors que le nombre des pensionnés diminuait. (Il serait passé, pendant la même période de 737 000 à 692 000). Elle attribuait cet accroissement tout d'abord à une bienveillance excessive de M. Plantier, bienveillance que le Monde combattant considère comme toute naturelle, puisque M. Plantier est l'un des nôtres, étant grand invalide de guerre.

En résumé, la note incriminée préconisait une série de mesures visant à une réforme profonde du

(Suite p. 2.)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Avril-Mai 1979 p. 2

Impressions d'un voyage à Levens

Chaque fois que je viens à Levens, je découvre notre maison changée. Si le bâtiment est toujours dans le même parc, les convalescents et les problèmes sont toujours semblables, on a quand même la sensation que tout change, tout bouge, tout vit, quelle vie intense... Les gens et les objets ne font qu'un : chambres, salles de jeux, joueurs, bibliothèque et bibliothéquaire se confondent.

Beaucoup des journaux différents, des lecteurs différents, lisant de gauche à droite, de droite à gauche.

Le personnel, les infirmiers, le directeur, le courrier, les chants, les télévisions, les jeux variés, les fauteuils et le soleil.

Toute la maison, les personnes et les lieux ne font qu'un.

C'est l'arc-en-ciel, l'auberge d'une seconde jeunesse, un paradis pour gens fatigués.

On discute, on blague, un vrai repos pour le corps et l'esprit.

Un convalescent arrête le directeur qui traverse la salle pour lui suggérer une idée qui fera plaisir à tous.

On peut se demander pour quelle raison il le fait.

Un employé monte au bureau, lui aussi, avec une idée d'amélioration. On est surpris, étonné et cela fait réfléchir.

Le responsable bénévole de la bibliothèque raconte :

— « Au mois de mars, 70 livres ont été lus et je pense que ce n'est pas assez. » Je le regarde avec sympathie.

Ou bien, quand brusquement l'harmonie est troublée par quelque incident, bien vite une réunion est programmé, que ce soit les convalescents ou le personnel, on discute, chacun donne son avis, ses conseils, ses critiques sans aucune gêne, pas de sujet tabou, même le directeur est sur la sellette.

On se demande, qu'est-ce que c'est ? Autogestion ? Participation ? Passion pour une œuvre commune ?

Et tout cela entre gens de tous âges, tout horizon, toutes origines... Je crois rêver.

Déjà tôt le matin, on se salue amicalement, avec une boutade, une tape sur l'épaule... Avec le sourire, l'infirmière s'apprête à donner des soins, pas toujours agréables... Car n'oublions pas, c'est une maison de santé où opérés, cardiaques, dépressifs, etc., viennent en convalescence. Bref, une nouvelle journée commence.

— 9 heures du matin, le discret convalescent a déjà fait la promenade matinale, en même temps il ramène les premiers journaux.

— 11 h 30, le « barman » bénévole, ouvre le bar, l'apéritif sans alcool, le jus de fruit, la carte postale, la bouteille d'Evian sont offerts à très bas prix.

On se parle en langues différentes, parfois se mélange le yddish au français, le russe à l'espagnol...

Le sportif repart pour faire ses kilomètres.

Les cartes ne refroidissent pas, belotte, rami et autres jeux.

— Midi moins cinq, on a déjà un peu faim, on attend la sonnerie pour se mettre à table.

Après le repas, on desserre la ceinture. « J'ai trop mangé... », « ... mais c'était tellement bon. »

Bien sûr, il y a de temps en temps un mécontent, mais c'est humain, dans une collectivité on ne peut pas toujours satisfaire tout le monde. On explique, il comprend et ce n'était qu'un incident vite oublié.

L'enchaînement d'activités culturelles, de soirées de jeux, d'excursions, c'est vraiment une chaude ambiance, où chacun contribue de son mieux pour le bien d'autrui.

Je pars de Levens avec regret mais aussi avec la certitude qu'on peut toujours améliorer.

Charles GOLGEVIT.

Sur le cliché, notre ami H. BULAWKO, lors de sa conférence sur « l'Holocauste » à Levens.

PARIS A CELEBRE DIGNEMENT LE 36ᵉ ANNIVERSAIRE DU SOULEVEMENT DU GHETTO DE VARSOVIE

C'est le 22 avril, à l'appel du C.R.I.F., qu'un grand nombre de juifs et non-juifs sont venus, à 11 heures, avec les personnalités de tout bord pour rendre un hommage solennel aux héros de l'insurrection du ghetto de Varsovie.

Cette importante manifestation s'est terminée dans l'enceinte « du mémorial du Martyr juif » par une vibrante déclaration, par des chants et récitations émouvants.

C'est le même jour, à 15 heures, qu'un comité groupant un certain nombre d'organisations célébra les héros du Ghetto de Varsovie devant une salle comble, au Palais des Arts.

Cette émouvante manifestation à la mémoire de l'héroïque soulèvement du ghetto de Varsovie se déroula en présence de nombreuses personnalités.

C'est le professeur W. Iankelevitch, président de l'U.J.R.E. qui l'a présidée.

Notre Union a été largement présenté aux deux manifestations le matin comme l'après-midi.

Après la Journée Nationale dn 7 avril

L'U.F.A.C. communique :

« L'Union française des Associations d'Anciens combattants (U.F.A.C.) se félicite du très grand succès obtenu par la journée nationale d'action organisée le 7 avril dernier pour alerter l'opinion publique et appeler l'attention du gouvernement et des parlementaires sur ses principaux objectifs :

Inscription de nouvelles mesures dans le projet de budget des anciens combattants et victimes de guerre, tendant à régler les problèmes en suspens, en particulier celui du rapport constant - indexation des pensions qui a fait l'objet d'une étude par une commission tripartite ; rétablissement du jour férié du 8 mai, etc.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris.

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

Le Monde Combattant est inquiet

(Suite de la page 1.)

Code des pensions militaires d'invalidité.

Les principales portaient :

1) sur la réorganisation de la Commission spéciale de réforme des déportés et résistants ;

2) sur l'interdiction du cumul d'une pension avec un traitement public. La pension ne serait perceptible qu'à partir de la retraite ;

3) sur la révision du montant des pensions pour les affections guéries, ou en voie de guérison grâce aux progrès de la médecine.

On voit bien qu'il s'agit, en bien des cas, d'une remise en cause profonde.

Désormais, le monde combattant s'est placé, légitimement, en état d'alerte.

□

Le secrétaire d'Etat aux A.C., M. Maurice Plantier, de passage à Toulouse le 12 avril, a notamment déclaré :

« Aucune atteinte ne sera portée au droit à réparation, a-t-il déclaré. Pas de fiscalisation. Le gouvernement n'envisage pas d'interdire un cumul entre une pension et un emploi rémunéré, il n'entend pas remettre en cause la présomption d'origine, ni établir une limitation dans le nombre des infirmités, pas plus que de supprimer les suffixes. »

C'est en respectant ces principes que seront proposées, le moment venu, des mesures législatives.

La valeur du point de pension portée à 26,93 F au 1ᵉʳ janvier et 27,33 F au 1ᵉʳ mars 1979

Le décret n° 79-209 du 15 mars 1979, publié au « Journal Officiel » n° 63 du 16 mars majore les rémunérations des personnels civils et militaires de l'Etat, à compter des 1er janvier et 1er mars 1979.

De ce fait, le traitement brut annuel à l'indice 198 majoré (170 net) — auquel sont rattachées les pensions de guerre et la retraite du combattant — se trouve fixé à 26 928 F au 1er janvier, et 27 332 F au 1er mars.

Il s'ensuit une augmentation de la valeur du point de pension servant aux calculs concernant les ACVG. Celle-ci — représentant 0,2 % de rattrapage au 1er janvier et 1,5 % au 1er mars — est loin de correspondre à la hausse du coût de la vie durant les trois premiers mois de l'année.

NOS PEINES

Nous adressons nos condoléances les plus sincères aux familles de nos camarades disparus :

APELOIG Jacob,
CWILICH Israël,
ECHKENAZI Michel,
GERTNER Szaja,
GLAZMAN Jacques,
GOLDRAJCH David,
LEVINBAUM Mendel,
REISCH Bruno,
SZPIRO Chil,
TIGER David,
WIESENFEL Abraham.

René CASSIN au Panthéon ?

Paris, 4 avril. L'Union fédérale des associations françaises d'anciens combattants et victimes de guerre réitère sa demande de translation des cendres de René Cassin au Panthéon.

Dans une déclaration adressée en janvier aux plus hautes autorités françaises et communiquée mercredi à la presse, l'Union fédérale estime que la translation au Panthéon des restes de René Cassin, prix Nobel de la paix et inspirateur de la « Déclaration universelle des droits de l'homme », de 1948, « serait le juste hommage rendu à la mémoire de ce grand citoyen ».

NOTRE SECTION DE NICE-COTE-D'AZUR organise son assemblée générale annuelle le dimanche 6 mai 1979 à 10 heures du matin à l'Hôtel du Louvre, 20, Bd Victor-Hugo, à Nice.

Tous les camarades de la région sont priés de venir nombreux.

Un délégué de Paris sera présent.

NOS VŒUX

Nous adressons nos plus vives félicitations à notre camarade SZTABOWICZ et son épouse à l'occasion de la naissance de leur 6ᵉ petit-enfant REMI.

∴

Félicitations également à notre camarade CERNOGORA et Madame, heureux grands-parents d'une petite JUDITH.

Interview du Professeur Georges Wellers, historien

LE PUBLIC A REAGI « TRES POSITIVEMENT » AUX NOMBREUSES MANIFESTATIONS ORGANISEES EN FRANCE AUTOUR D'HOLOCAUSTE

Parmi les multiples manifestations qui marquent actuellement une prise de conscience renouvelée des problèmes posés par le racisme et l'antisémitisme, en France et dans le monde, le colloque sur « l'Etat, les Eglises et les mouvements de résistance devant la persécution des juifs de France pendant la Seconde Guerre mondiale » qui s'est récemment tenu à l'Assemblée nationale, occupe une place tout à fait particulière.

A propos du colloque, M. Wellers a expliqué que « l'attitude des différentes couches de la population française juive devant la persécution des juifs de France est un problème qui n'avait encore jamais été traité dans son ensemble. Il n'existe sur ce sujet que des études ponctuelles. Il nous a donc paru important, au Centre de documentation juive contemporaine, de combler cette lacune. C'est pourquoi nous avons décidé, il y a déjà deux ans, d'organiser ce colloque, en demandant à diverses personnalités compétentes de différents milieux, d'étudier et de discuter le sujet dans son ensemble. Etant donné son intérêt, nous avons sans peine obtenu le concours aussi bien de spécialistes que de personnalités diverses. Puis le calendrier a voulu que le colloque se déroule à un moment où, à la suite de l'affaire Darquier de Pellepoix, de la projection d'Holocauste... on parle beaucoup de ce qui est advenu aux juifs. En fait, c'est une pure coïncidence.

Notre Union a été présente par son président d'honneur J. Fridman et Maurice Sosevicz, membre du Comité.

NOS DONS

Nous remercions vivement les amis qui ont bien voulu nous faire parvenir leurs dons :

ANGENIEUX	100
FRIDMAN	200
Mme JAKOBI	50
KOWARSKI	50
ROSANSKY	100
ROTH	200

La campagne annuelle des Bons de Soutien connaît un grand succès

Cette année, notre campagne annuelle des bons de soutien a commencé vers le 1ᵉʳ mars.

A la date du 20 avril, nous avons dépassé la somme de 25 000 F.

Comme vous le savez, les sommes collectées sont destinées à nos œuvres sociales et pour la plantation des arbres dans les forêts d'Israël.

Les bons de soutien donnent droit de participer au tirage d'une tombola comprenant de nombreux lots de valeur dont trois voyages en Israël.

Le tirage de la tombola aura lieu le mardi 19 juin à 20 h 30 précises au siège de notre Union, 26, rue du Renard (Métro Rambuteau ou Hôtel de Ville).

Il dépend de vous pour que notre campagne dépasse les succès précédents.

Nos délégués : M. SISTER et M. APPELOIG au Congrès des A.C. juifs à Jérusalem.

CELEBRATION DU CENTENAIRE DE LA SYNAGOGUE DE NEUILLY EN PRESENCE DU PETIT-FILS DU RABBIN SIMON DEBRE

Le 25 mars, le centenaire de la synagogue de Neuilly a été célébré en présence de nombreuses personnalités parmi lesquels Mme Monique Pelettier, secrétaire d'Etat à la Condition féminine et conseiller municipal de Neuilly, le préfet de région, le président du Conseil général M. Baumel et l'ambassadeur d'Israël M. Mordehai Gazit.

M. Michel Debré assistait à la cérémonie car son grand-père, M. Simon Debré, avait été pendant 40 ans le premier rabbin de cette synagogue. Celle-ci qui avait été construite en 1879, avait été détruite et rebâtie en 1936.

Dans une allocution, le grand rabbin de France, M. Jacob Kaplan, a rappelé que le rabbin Simon Debré avait été son professeur de Talmud Thora. M. Kaplan a par ailleurs rendu hommage aux signataires du traité de paix au Proche-Orient. Pour sa part, M. Alain de Rothschild, président du Consistoire central, a appelé les juifs de France à la vigilance et à « resserrer » leurs rangs, particulièrement après l'attentat contre le restaurant de la rue de Médicis.

LES PELERINAGES

LE 12ᵉ R.E.I.

Le pèlerinage annuel du 12ᵉ R.E.I. aura lieu cette année le dimanche 13 mai à Soissons. Téléphoner à M. P. Gerstner, au numéro : 805-03-78.

LE 22ᵉ R.M.V.E.

Cette année, le pèlerinage du 22ᵉ R.M.V.E. aura lieu, pour la deuxième fois, le dimanche 10 juin à Paris en l'hôtel des Invalides. Le banquet aura lieu après au Cercle Militaire, place St-Augustin, en présence de personnalités.

Pour tous renseignements, téléphoner au 203-10-16.

Le 23ᵉ R.M.V.E.

L'Amicale des Anciens Combattants du 23ᵉ R.M.V.E. organise son pèlerinage annuel le dimanche 24 juin 1979 à 10 heures.

La cérémonie commémorative à la mémoire des camarades tombés au champ d'honneur aura lieu au pied du Monument à Missy-aux-Bois en présence de personnalités civiles et militaires.

Un banquet aura lieu ensuite à Soissons au restaurant du Lion Rouge.

Un car est à la disposition de ceux qui n'ont pas de voiture. Réservation : chez Brotman. Tél. : 770-64-81.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראָנט-קעמפער

איר וועט קומען צאָלרייך זונטיק דעם 27-טן מאַי 1979

10 אַזייגער פרי — אויף דער טראַדיציאָנעלער

יערלעכע אונדענק-צערעמאָניע

לכבוד אונדזערע געפאַלענע און אומגעקומענע יידישע

פראָנט-קעמפער פון דער צווייטער וועלט-מלחמה

וואָס קומט פאָר, ווי שטענדיק, ביים מאָנומענט פון

דער יידישער גבורה אויפן בית-עולם באַניע.

אייביקער רום, אייביקער כבוד

אונזערע העלדן פון וואַרשעווער געטאָ!

(צום 36-סטן יאָרטאָג פון וואַרשעווער געטאָ-אויפשטאַנד)

די יידן אין פראַנקרייך, ווי אין פיל אַנדערע לענדער, שוין נישט רעדנדיק פון ישראל, האָבן האַיאָר ווירדיק און מיט כבוד באַערט די העלדן פון וואַרשעווער געטאָ.

דאָס דערמאָנט אונדז, אַז דעם 19-טן אַפּריל איז געוואָרן 36 יאָר זינט די וועלט האָט זיך דערוווּסט וועגן לעגענדאַרן אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ.

דאָס איז פאָרגעקומען אינעם האַרץ פון דער גרויסער שטאָט וואַרשע — אַ הערמעטיש אָפּגעשלאָסענער קוואַרטאַל וואָס איז געווען דאָס יידישע געטאָ, ווו דאָס ביסל לעבנ-געבליבענע יידן פאַראורטיילט אויף אומקום, האָבן געוואָרפן אַן אַרויס-רוף די היטלעריסטישע רוצחים און געגעבן דעם סיגנאַל פונעם אויפשטאַנד, וואָס איז געוואָרן אַ סימבאָל פון דער גאַנצער רעזיס-טאַנס.

די העראָאישע עפּאָפּייע פון וואַר-שעווער געטאָ, וואָס האָט במשך פון אומענדלעכע 50 טעג און 50 נעכט געפירט אַ פאַרביסענע שלאַכט קעגן די מעכטיקע באַוואָפנטע נאַצישע האָרדעס, איז אָבער נישט געווען קיין פאַרצווייפלטער קאַמף, נאָר אַ באַוווסטזיניקער פון לאַנג צוגע-גרייטער אַקט, גאָך דעם ווי עס איז אויסגעשמידט געוואָרן די געאייני-קטע יידישע קאַמפס-אָרגאַניזאַציע.

דער אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ איז אַזוי אַרום געווען די ערש-טע פראַנטאַלע באַגעגעניש מיטן נאַצישן אָקופּאַנט. דאָס איז שוין גע-ווען אַן אָפענע מלחמה — דער ערש-טער אין דעם אָקופּירטן אייראָפּע. אַרומגערינגלט פון אַלע זייטן, האָבן די וואַרשעווער געטאָ-קעמפער געפירט אַ רעגולערע מלחמה, געהאַט טאַקטי-שע פּאָזיציעס און צילן. דאָס איז גע-ווען אַ גרויסער צושטייער פון יידישן כלי-זין, פון יידישער גבורה, מוט און העלדישקייט אין דער צווייטער מל-חמה. דאָס זעלבע איז אויך נוגע דעם אויפשטאַנד אין ביאַלאָסטאָקער געטאָ און דעם אויפשטאַנד און טרעבלינקאָ.

איליאַ ערענבורג האָט אין איינעם פון זיינע אַרטיקלען וועגן וואַרשעווער געטאָ-קעמפער אונטערגעשטראָכן:

„זיי זיינען די, וואָס טראָגן דעם פאַקל פון מענטשלעכן געדאַנק, וואָס האָבן ליב ביכער און קולטור. אָבער ווען עס קומען די טעג פון גרויל און אומרה, באַווייזן די יידישע זין פון אַ פאָלק, וואָס האָבן אויף זיך געטראָגן במשך פון יאָרהונדערטער דעם גרויל פון רדיפות פון געטאָ — אַז זיי קאָ-נען זיין מוטיקע און העלדישע סאָל-דאַטן. זיי יאָמערן נישט, זיי קלאָגן נישט, זיי מאַכן נישט דעם אָנשטעל פון העלדן: זיי קעמפן!

אַזוי אויך האָבן געקעמפט אַ מיליאָן זעקס הונדערט טויזנט יידן אין די אַליאירטע אַרמייען.

אַנדערע זשורנאַליסטן און שריי-בער פּרוּוון אָנבינדן די קאַמף-עפּאָ-פּייע פונעם וואַרשעווער געטאָ-אויפ-שטאַנד פון אַפּריל 1943 אינעם חש-מונאים-גייסט. זיי האָבן אַלע רעכט, ווייל דער דאָזיקער אויפברויז פון יידישער גבורה איז אין די שענסטע טראַדיציעס פון אונדזער פאָלק — די טראַדיציע פון די העלדישע פּאַרטיי-דיקער פון פרייהייט און נאַציאָנאַלער ווירדע. די מכביאישע גבורה און תכ-מה, וואָס ציט איר יניקה פון יידישן אַלטערטום האָט זיך בולט אָנטפּלעקט אינעם קאַמף פאַרן אויפקום פון מדי-נת ישראל אין 1948 ווען די פראָנט-קעמפער שיקן איבער צום 31-סטן יאָרטאָג פון איר אַנטשטייאונג די האַרציקסטע גרוסן און ברכות פון שלום און פּראָספּעריטעט.

36 יאָר זיינען אריבער זינט דעם אויפשטאַנד פון די געטאָ-קעמפער, וואָס מיר הערן נישט אויף און וועלן קיינמאָל נישט אויפהערן איבערצו-חזרן ווייל זיי האָבן געקעמפט פאַרן כבוד פון ייד און מענטש. זיי האָבן געקעמפט אין אונדזער אַלעמענס נאָ-מען און דעריבער טאַקע איז אין אונדזערע הערצער איינגעקריצט דער אייביקער אָנדענק פון אונדזערע מאַר-טירער און קדושים — די זין און טעכטער פונעם קעמפנדיקן פאָלק.

באַערנדיק מיט יראת הכבוד און פיעטעט די העלדן פון וואַרשעווער געטאָ דאַרפן מיר דעריבער בלייבן מער ווי שטענדיק וואַכזאַם און נאָך מער פאַרשטאַרקן אונדזער קאַמף קעגן נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם. מיר טאָרן נישט דערלאָזן אַז די יידן-מערדער, ווי די פון מאַידאַנעק, וואָס זיינען איצט באַפרייט געוואָרן אין דיסעלדאָרף זאָלן בלייבן אומבאַ-שטראָפט. מיר דאַרפן פאַרזעצן דעם קאַמף קעגן דער געפאַר פון קריג, פאַר אַן אַלגעמיינעם שלום — שלום אין ישראל אין געזיכערטע גרענעצן.

מ. שוסטער

טאַמבאָלאַ-קאַמפּאַניע אין פולן טעמפּא

אונדזער האַיאָריקע טאַמבאָלאַ-אַק-ציע, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן אָנ-הייב חודש מערץ, איז ווי יעדעס יאָר זייער וואַרעם אויפגענומען געוואָרן דורך אונדזערע מיטגלידער און פריינט.

דער רעזולטאַט איז ביז איצט אַ זייער צופרידנשטעלנדיקער, אָבער די אַקציע דאַרף פאַרגעזעצט ווערן אין זעלבן טעמפּאָ.

ווי באַוווסט איז די טאַמבאָלאַ-קאַמפּאַניע באַשטימט פאַר די סאָ-ציאַלע צוועקן פון פאַרבאַנד און פאַר פלאַנצן ביימער אין ישראל, דערונ-טער אַ נייער וואַלד צום אָנדענק פון אונדזער אומפאַרגעסלעכן פּרעזידענט בערנאַרד פּאַנס.

צווישן די צאָלרייכע געווינסן זיי-נען פאַראַן דריי רייזעס קיין ישראל.

די ציאונג פון דער טאַמבאָלאַ וועט פאָרקומען דינסטיק, דעם 19-טן יוני 20.30 אַווגט אין אונדזער לאָקאַל, 26, רי די רעגאַר, מעטראָ: ראַמביטאָ אָדער האָטעל דע וויל.

קויפט און פאַרשפּרייט די טאַמ-באָלאַ-קאַרנעטן.

די באַגריסונג פון פאַרבאַנד צום שלום-אָפּמאַך פון ישראל עגיפּטן

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן-פאַר-באַנד באַגריסט דעם אונטערגעשרי-בענעם שלום-אָפּמאַך אין וואַשינג-טאָן, וואָס מאַכט אַ סוף צום צושטאַנד פון 30-יאָריקן קריג צווישן מדינת-ישראל און עגיפּטן.

דער פאַרבאַנד האָפט, אַז דער דאָ-זיקער אָפּמאַך וועט עפענען דעם וועג צו אַ גלאָבאַלן און דויערהאַפטן שלום צווישן מדינת ישראל און אַלע אירע אַראַבישע שכנים.

אַלע קומען דעם 8-טן מאַי

אויף דער מאַניפעסטאַציע פון אופאַ״ק

אין צוזאַמענהאַנג מיטן יאָרטאָג פון זיג איבערן היטלעריזם, האָט דער אופאַ״ק, וואָס גרופּירט דריי מיליאָן געוו. קאָמבאַטאַנטן און קריגס-קר-בנות פאַרעפנטלעכט אַ רוף צו אַלע אין אים אָנגעשלאָסענע אָרגאַניזאַציעס צו שיקן דעלעגאַציעס און די פענער אין פּאַריז, דינסטיק, דעם 8-טן מאַי 12 אַזייגער אויף שאַנז-עליזיי.

טרעף-פונקט ביים מעטראָ זשאָרזש סענק.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קומען צאָלרייך דאָנערשטיק, דעם 10-טן מאַי 18 אַזייגער אויף דער

פלאַם-צערעמאָניע

אָרגאַניזירט דורך דער פעדעראַציע פון יידישע קאָמבאַטאַנטן - אָרגאַניזאַציעס

מיר זיינען געווען אָנוועזנדיק

דער פאַרבאַנד איז געווען אָנוועזנ-דיק, זונטיק, דעם 28-סטן יאַנואַר אויפן שטודיע-טאָג וועגן דער לאַגע פון די יידן אין ראַטנפאַרבאַנד, אָר-גאַניזירט דורך דעם „קריף״ אין „מע-זאָן קאָמינאַטער״, 19 בולוואַר פּאָ-סאָניער.

מ. סאָסיעוויטש, מיטגליד פון קאָ-מיטעט האָט נאָכגעפאָלגט די אַרבעטן.

אויף דער אויפנאַמע אין האָטעל „קריאָן״ לכבוד דעם ישראלדיקן אויי-סערן-מיניסטער מ. דיין, איז דער פאַרבאַנד געווען פאַרטראָטן דורך זיין קאַסירער ל. סאַלאָמאָן און אין דער פרי אויף דער מאַניפעסטאַציע לכבוד דעם מיניסטער משה דיין ביים אָנצינדן דעם פלאַם אין „מעמאָריאַל״.

געלונגענע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון „מיטועל״ צו זיין 25-יאָריקער עקזיסטענץ

די יערלעכע פאַרזאַמלונג פון „מי-טיועל״ פון 25-סטן מערץ, וועלכע האָט אָפּגעמערקט זיין 25-יאָריקע עקזיסטענץ, איז פאָרגעקומען זונטיק, דעם 25-סטן מערץ ביי שיין געדעק-טע טישן, באַפּוצטע מיט בלומען.

דער שיינער זאַל פון פאַרבאַנד איז געווען פול. עס זיינען געווען אָנוועזנד ביי אַ 100 מיטגלידער און עס האָט געהערשט אין זאַל אַ שטי-מונג פון אַ משפחה-יום-טוב.

ביים פּרעזידיום-טיש, אַרום אונ-דזער פּרעזידענט י. פּערסטונסקי, זיינען געזעסן די קאָמיטעט-מיטגלי-דער, ווי אויך די איינגעלאַדענע דע-לעגאַציע פון „קאָמבאַטאַנטן - פאַר-באַנד״, דער פּרעזידענט ד״ר דאַנאָוו-סקי, מ. שוסטער, ש. אַפּעל, און ל. סאַלאָמאָן.

פרוי קוויאַט עפנט די פאַרזאַמ-לונג און בעט צו באַערן מיט אַ מינוט שטילשווייגן דעם אָנדענק פון אונד-זערע געשטאָרבענע מיטגלידער.

פרוי דאַנאָווסקי פירט אויס אויף אַ גלענצנדיקן אופן דעם „טרויער-מאַרש״ פון שאָפּען. זי ווערט באַשאָנ-קען מיט שטאַרקע אַפּלאָדיסמענטן.

דאָס וואָרט האָט דערנאָך באַקומען אונדזער באַליבטער פּרעזידענט, י. פּערסטונסקי, וועלכער דערמאָנט דאָס גרינדן פון „מיטיעל״ צוריק מיט 25 יאָר. ער ציטירט צווישן אַנדערן גע-וויסע פיינלעכע פאַלן פון דאַן: אָרעמ-קייט, עלנט און איינזאַמקייט, די דיס-קרעטע מאָראַלישע און מאַטעריעלע הילף, וואָס דער „מיטיעל״ האָט צו-געטיילט אויף אַ חברישן אופן.

דער רעדנער שטעלט זיך באַזונ-דערס דאָס מאָל אָפּ אַלס וויצע-פּרע-זידענט פון פאַרבאַנד, וואָס פירט אַ ברייטספאַרצווייגטע און קאָלאָסאַלע טע-טיקייט לטובת דעם יידישן קאָמבאַ-טאַנט, קעגן אַנטיסעמיטיזם און נעאָ-נאַציזם, ווי לטובת ישראל דורך פאַרפלאַנצן ביימער, דערונטער אַ וואַלד אויפן נאָמען פון אונדזער פאַר-שטאָרבענעם פּרעזידענט ב. פּאַנס. צוגלייך מיט דער פּערמאַנענטער טע-טיקייט, פאַרענדיקט ער, האָט דער פאַרבאַנד צו פאַרצייכענען גרויסע רעאַליזירונגען, ווי דאָס איז מיטן אָפּרו-הויז „לע לאַריע דאָז״, וואָס וועט פאַרבלייבן לדורות״.

דאָס איז אויך מיטן שיינעם לאָ-קאַל אין וועלכן מיר פייערן האַיאָר די „עקזיסטענץ פון „מיטיעל״. ער ווערט באַשאָנקען מיט לאַנגע אַפּלאָ-דיסמענטן.

דאַן באַקומט אַ וואָרט דער איבער-געגעבענער וויצע-פּרעזידענט מ. סאָ-שעוויטש. ער גיט אָפּ אַ ברייטן באַ-ריכט וועגן דער „מיטיעל״-טעטיקייט במשך פון איר 25-יאָריקער עקזיס-טענץ. ער שטרייכט דערביי אונטער דאָס אָרט און אָנזען, וואָס אונדזער „מיטיעל״ פאַרנעמט צווישן די יידי-שע געזעלשאַפטן אין פּאַריז.

אַ קורצן אָבער קלאָרן פינאַנציעלן באַריכט גיט דערנאָך אָפּ אונדזער קאַ-סירער פעלדמאַן וואָס איז פּאָזיטיוו. זאָגט ער.

(סוף אויף זייט 2)

אויף דער טריבונע דער מלוכה-פּרעזידענט יצחק נבון, וועלכער האָט דערעפנט דעם 11-טן פעברואַר אין ירושלים דעם קאָנגרעס פון יידישע וועטעראַנען. (זע אַרטיקל אויף זייט 2).

Nº 165 Avril - Mai 1979 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער פאַרבאַנד האָט זיך באַטייליקט אין וועלט-קאָנגרעס פון יידישע קאַמבאַטאַנטן אין ירושלים

ווי מיר האָבן שוין געהאַט אָנגעזאָגט איז אין ירושלים פאָרגעקומען פון 11־טן ביזן 16־טן פעברואַר 1979 דער וועלט־קאָנגרעס פון די געוועזענע יידישע קאַמבאַטאַנטן.

פייערלעך דערעפנט דעם צוזאַמענפאַר האָט דער מלוכה־פּרעזידענט פון ישראל **יצחק נבון**. דאָס באַווייזט דעם גרויסן אינטערעס וואָס דער קאָנגרעס האָט אַרויסגערופן אין ישראל.

„פאַרן יידישן פאָלק שטייען היינט צו טאָג צוויי צענטראַלע אויפגאַבן: פאַרשטאַרקן די יידישע אידענטיטעט פאַרטיפן די יידישע דערציאונג און פאַרמיידן די אַסימילאַציע", האָט צווישן אַנדערן אונטערגעשטראָכן דער מלוכה־פּרעזידענט ביי דער דערעפענונג אין „הילטאָן"־האָטעל אין ירושלים אין דער אַנוועזנהייט פון איבער טויזנט דעלעגאַטן.

די דאָזיקע צוויי פּראָבלעמען זיינען אין פאַרלויף פון קאָנגרעס זייער אָפט באַרירט געוואָרן. זיי זיינען אויך געקומען צום אויסדרוק אין דער רעדע פון **חיים לסקוב**, פּרעזידענט פון ישראַלדיקן קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד. ער האָט גערופן די אָנטיילנעמער פון צוזאַמענפאַר, וועלכע פאָרזענטירן אַ מיליאָן זעקסהונדערט טויזנט יידישע קעמפער פון דער צווייטער וועלט־מלחמה צו ווירקן קעגן דערווייטערן זיך פון יידנטום און זיינע מקורות.

אַ גאָר וויכטיק אָרט איז אָפּגעגעבן געוואָרן דער נעאָ־נאַצישער פּראָפּאַגאַנדע אין דער וועלט, וועלכע לייקענען דאָס אומברענגען 6 מיליאָן יידן, ווי דעם קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם.

די דאָזיקע קאַרדינאַלע פּראָבלעמען זיינען אַרויסגעבראַכט געוואָרן אין די אינטערווענצן פון **נתן גאָלדבערג**, פאָרזיצער פון יידישן קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד אין אַמעריקע, ווי אין די פון די פאָרשטייער פון ענגלאַנד, קאַנאַדע, דרום אַפריקע, און אין די פון פראַנקרייך, בעלגיע און אַנדערע.

מען דאַרף זאָגן, אַז דער קאָנגרעס איז געווען גוט אָרגאַניזירט, אַז צו קאָמיטעט אונטער דער אָנפירונג פון **מאָריס זעלאַני** אין וועלכן אונדזער דעלעגאַט **מ. שוסטער** האָט אָנטייל גענומען האָט זיך פאַרזאַמלט יעדן טאָג און אַז חוץ דעם פּרעזידענט יצחק נבון זיינען אויף אים אַרויסגעטרעטן דער אויסערן־מיניסטער **משה דיין** דער געוועזענער מיניסטער **אבא אבן** און אַז דער פּרעמיער **מנחם בעגין** האָט פייערלעך געשלאָסן דעם צוזאַמענפאַר.

אין פאַרלויף פון קאָנגרעס זיינען אין די פאַרשידענע קאָמיסיעס פאָרגעקומען אינטערעסאַנטע דעבאַטן. אונדזער צווייטער דעלעגאַט אויפן קאָנגרעס **א. אַפּעלאָויג** האָט פון זיין זייט זיך אַקטיוו באַטייליקט אין די דיסקוסיעס און געלייגט אַ קראַנץ אין יד ושם.

אין אַלגעמיין זיינען אונדזערע קאָנטאַקטן מיט די דעלעגאַטן פון אַלע לענדער און אַזוי גוט מיט די פון ישראל געווען זייער פרוכטבאַרע.

אין מאָמענט ווען מיר דרוקן די צייטונג זיינען אָנגעקומען פון ישראל די אָנגענומענע רעזאָלוציעס אויפן קאָנגרעס, וואָס באַגריסן די שלום־איניציאַטיוון און די אונטערהאַנדלונגען וואָס האָבן זינט דאַן זיך פאַרענדיקט מיטן אונטערשרייבן דעם שלום־אָפּמאַך צווישן ישראל און עגיפּטן.

די רעזאָלוציעס רופן צו בלייבן וואַכזאַם און פאַרצווּעצן דעם קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם און נאַציזם, סאָלידאַריטעט מיט די יידן פון ראַטנפאַרבאַנד, סיריע, עטיאָפּיע און פון אַלע אַנדערע לענדער וואָס ווילן אויסוואַנדערן קיין ישראל.

דער קאָנגרעס רופט צו אינטערווענירן אין מערב־דייטשלאַנד און צו פאָדערן די נישטפאַרעלטערונג פון די נאַצישע פאַרברעכנס. ער מאַכט אַ רוף צו אַלע מלחמה־וועטעראַנען צו העלפן פאַרשטאַרקן די עליה און אויפהאַלטן די סאָלידאַריטעט מיט מדינת ישראל.

מ. ש.

פאַריזער יידן האָבן ווירדיק באַערט די גבורים פון וואַרשעווער געטאָ

די פּאַריזער יידן האָבן אויך אַ ווירדיקן אופן אָפּגעמערקט דעם 26־סטן יאָרטאָג פונעם אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ. אַזוי האָט אויך פעסטגעשטעלט דער צענטראַל־קאָמיטעט פון פאַרבאַנד אויף זיין זיצונג לעצטן מאָנטיק.

ביים מעמאָריאַל מיטן קרי"ף

דער פאַרבאַנד, וועמענס מיטגלידער האָבן זיך צאַלרייך באַטייליקט זונטיק, פרי אין דער מאַניפעסטאַציע ביים „מעמאָריאַל פון יידישן מאַרטירער" אָרגאַניזירט דורכן קרי"ף און דער סעקציע פון „יידישן וועלט־קאָנגרעס" האָט מיט צופרידנקייט נעמלעך פעסטגעשטעלט די אַנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם און פּערזענלעכקייטן און אַז די דעקלאַראַציע געלייענט אין פראַנצויזיש און אין יידיש אונטערן פאָרזיץ פון ה. בולאַווקאַ, האָט אַרויסגעבראַכט דעם העראָאיזם פון די געטאָ־קעמפער און געפאָדערט די נישט־פאַרלענגערונג פון די נאַצישע פאַרברעכנס.

דער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטראָטן דורך זיין פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווסקי, וויצע־פּרעזידענט ש. אַפּעל, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער, קאַסירער ל. סאַלאַמאָן, ס. זילבערבערג, מ. סאָסעוויטש. דער פאָנטרעגער י. קרישטאַל און זייער פיל אַנדערע מיטגלידער. די ווירדיקע פייערונג האָט זיך פאַרענדיקט מיט לידער און רעציטאַציעס, דערונטער פון דער באַקאַנטער אַרטיסטין ניוסאַ גאָלד.

אין פּאַלע דעז אַר

דער פאַרבאַנד איז אין זעלבן טאָג געווען פאַרטראָטן דורך זיין גענעראַל־סעקרעטאַר י. בלום און וויצע־פאָרזיצער ג. שולץ, ווי אויך דורך פיל אַנדערע מיטגלידער אויף דער פייערלעכער אַקאַדעמיע לכבוד דעם אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ, אָרגאַניזירט דורך אַ ברייטן געזעלשאַפטלעכן קאָמיטעט אין „פּאַלע דעז אַר".

ביי אַ פול־געפּאַקטן זאַל האָבן די רעדנער פון פאַרשידענע ריכטונגען אַרויסגעבראַכט זייער באַוווּנדערונג פאַר די געטאָ־העלדן און גערופן צו וואַכזאַמקייט אין אַנבליק פון וואַקסנדיקן נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם.

די געטאָ־צערעמאָניע פון פאַרבאַנד

מיטוואָך, דעם 21־סטן אַפּריל איז אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד פאָרגעקומען די געטאָ־פייערונג. אילעקס בעלער, וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד האָט גערעדט וועגן די העראָאישע קאַמפן פון די העלדן פון וואַרשעווער געטאָ און די באַוווּסטע וואָרט־קינסטלערין ניוסאַ גאָלד איז אויפגעטרעטן מיט דערפאָלג אין אַ צוגעפּאַסטן געטאָ־פּראָגראַם.

דערפאָלג פון קולטור-נאַכמיטאָג פון יידישער נגינה אין פאַרבאַנד

מיטוואָך דעם 21־סטן מערץ איז פאָרגעקומען אין לאָקאַל פון אונדזער פאַרבאַנד אַ זייער געלונגענער קולטור־נאַכמיטאָג פון יידישן פאָלקלאָר, ביי דער אַנוועזנהייט פון חברים און פון אַ גרויסן פאַרשידנאַרטיקן עולם, ליבהאָבער פון יידישן פאָלקלאָר.

מ. שוסטער, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד עפנט אַרום 4 נ"מ די קולטור־אונטערנעמונג מיט אַ רעפעראַט וועגן נגינה און מוזיק ביי יידן וואָס איר יחוס ציט זיך ביז צו די לוויים אין בית־המקדש. ער שטעלט זיך אָפּ אויפן ליטורגישן קוואַל, דעם חסידישן, אויף דער פאָלקס־מוזיק, אויפן געביט פון די פּיוטים־מעלאָדיעס און אויפן מזרח־יידישן פאָלקס־ליד. דער רעדנער שטעלט זיך דאַן לענגער אָפּ אויף דער געשיכטע פון די גרויסע יידישע פאָלקס־כאָרן, וואָס האָבן פאַרשפּרייט און אויפגעלעבט די פאָלקס־נגינה און די מאָדערנע יידישע מוזיק, דאָס יידישע רעוואָלוציאָנערע און דאָס נאַציאָנאַלע ליד.

דאָס וואָרט באַקומען דאַן **עווא גאָלדגעוויכט** און **עוזר קאַפקאַ** (די באַליבטע זינגערין ראָזעט ווישניאַ, זייענדיק פאַרקילט האָט זיך אַנטשולדיקט פאַר איר אָפּוועזנהייט) אַקאָמפּאַנירט ביים פּיאַנאָ דורכן טאַלאַנטפולן קאָמפּאָזיטאָר־פּיאַניסט **עלי גאָלדענבערג**. ביידע זינגער (עווא און קאַפקאַ) האָבן במשך פון איבער אַ שעה צייט געזונגען דואָס, און דאַן יעדער לויט דער ריי געהאַלטן אין שפּאַנונג דעם עולם מיט זייער ספּעציעל־צוגעגרייטע פאָלקס־לידער, געבנדיק דאָס בעסטע פון די יידישע פאָלקס־קוואַלן, ווי פון זיך אַליין. דאָס איז געווען אַ בוקעט פון זויבערע און רירנדיקע פאָלקס־לידער, וואָס האָבן פאַרשאַפט אַ גרויס נחת רוח אַלע אַנוועזנדיקע, וואָס האָבן באַדאַנקט די זינגער און פּיאַניסט מיט לאַנגע, רוישיקע אַפּלאָדיסמענטן.

פייערלעך אָפּגעמערקט 14 יאָריקע עקזיסטענץ פון „לאַריע ראַז"

זונטיק, דעם 20־סטן יאַנואַר האָט אונדזער אָפּרו־הויז „לאַריע ראַז" געפייערט 14 יאָר עקזיסטענץ. כדי אָנטיילצונעמען אין דעם וויכטיקן יום־טוב האָט די פאַרוואַלטונג פון אונדזער פאַרבאַנד באַשטימט אַ דעלעגאַציע אין באַשטאַנד פון פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווסקי, וויצע־פּרעזידענט שולץ און די פאַרוואַלטונגס־מיטגלידער מ. סאָסעוויטש און קרישטאַל.

די פייערונג איז פאָרגעקומען אין „לאַריע ראַז", וווּ עס איז צוגעגרייט געוואָרן אַ ווונדערבאַרער מאָלצייט פאַר אַלע קאָנוואַלעסצענטן צווישן וועלכע עס האָבן זיך געפונען דער דיכטער מ. שולשטיין, דער זשורנאַליסט סקורניק און דער פאַרוואַלטונגס־מיטגליד מייער.

אין פאַרלויף פון דעם מאָלצייט האָט ד"ר דאַנאָווסקי געהאַלטן אַ רעדע אין וועלכער ער האָט דערמאָנט די גרויסע שוועריקייטן, מאַטעריעלע און אַדמיניסטראַטיווע, אויף וועלכע מיר האָבן זיך אָנגעשטויסן ביים רעאַליזירן דאָס ערשטע יידישע אָפּרו־הויז אין פראַנקרייך. די פּראַקטיק האָט באַוויזן, זאָגט ער, אַז דאָס הויז איז געווען נוצלעך און נויטווענדיק, און ווערט עס וואָס אַ טאָג מער, און איצט ווען די גרעסטע צאָל פון אונדזערע מיטגלידער קומען אין אַ געוויסן עלטער מיט אומפאַרמיידלעכע קראַנקייטן און אָפּשוואַכונגען. ער דערמאָנט די כסדרדיקע אויסבעסערונגען און באַקוועמלעכקייטן, וואָס ווערן דורכגעפירט. אַזוי, אַז מיר זיינען שוין דערגאַנגען ביז אַ 40 איינצעל־צימערן מיט אַלע סאַניטאַרע איינגריכטונגען. ער ווייזט אָן אויפן פאַרמערן פון דער צאָל זאַלן, באַשטימט אויף פאַרשידענע שפּילן, אויפן לייען־זאַל, אויף דער קולטור־אַרבעט וואָס ווערט געפירט און ער שטרייכט אונטער די וויכטיקייט פון דעם דירעקטאָר נאַטאַן סאַפיר און פון זיין פרוי, וועלכע האָבן אַזוי גוט אַנטוויקלט דאָס הויז.

ער ווינטשט אַלעמען אַ גוט יאָר און עס הייבן זיך אָן די פאַרוויילונגען, וועלכע באַשטייען פון סאָלאָ־געזאַנגען, וואָס די אַנוועזנדיקע כאַפּן אונטער.

נאָכן רייכן מאָלצייט, וואָס פאַרציט זיך ביזן שפּעטן נאָכמיטאָג פירט דער דירעקטאָר מיט זיין פרוי, אַרום די דעלעגאַטן איבערן הויז, ווייזנדיק זיי די אַלע רעאַליזירונגען וואָס זיינען געוואָרן אַדורכגעפירט לעצטן זומער.

די דעלעגאַציע פאַרענדיקט איר באַזוך מיט אַן אינטערעסאַנטער דיסקוסיע מיט דער דירעקציע וועגן גאַנג פון הויז און וועגן די פאַרשידענע אַספּעקטן פון זיין קולטורעלער טעטיקייט.

די דעלעגאַטן ווי אויך די קאָנוואַלעסצענטן וועלן דעם טאָג דערמאָנען מיט גרויס פאַרגעניגן.

ג. שולץ

מיר זיינען געווען אַנוועזנד אין שטראַסבורג

ווי מיר האָבן שוין געמאָלדן זיינען די חברים טשאַרני און קרישטאַל געווען אַנוועזנד אויף דער זייער אימפּאָזאַנטער אינטערנאַציאָנאַלער צונויפזאַמלונג אין שטראַסבורג ווו 30 טויזנט מאַניפעסטאַנטן פון 22 לענדער און פון ישראל, האָבן דעם לעצטן שבת מאַניפעסטירט פאַר דער נישט־פאַרעלטערונג פון די נאַצישע פאַרברעכנס און פאַר אַ סוף מאַכן צו די סקאַנדאַלעזע פּראָצעסן ווי די פון די פייניקער פון מאַידאַנעק, וואָס זיינען באַפרייט.

אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון „מיטועל"

(סוף פון זייט 1)

אַ וואָרט צו אַ באַגריסונג באַקומט ד"ר דאַנאָווסקי פּרעזידענט פון פאַרבאַנד, וועלכער שטעלט זיך אָפּ אויף דער פּערמאַנענטער איבערגעגעבענער אַרבעט פון „מיטועל" און „וואָס קאָן זיין נאָך וויכטיקער, זאָגט ער צווישן אַנדערן ווי אויסצושפּרייטן אַ האַנט אַ חבר אין אַ נויט". דאָס וואָס עס טוט יעדן טאָג דער „מיטועל".

משה שוסטער, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, וועלכער באַגריסט די וועטעראַנען פון מיטועל און זיין אויסערגעוויינלעכע אַרבעט דערמאָנט, אויף וויפל ער איז נאָענט און ליב דעם פאַרבאַנד, וואָס האָט צו זיינער צייט דעלעגירט דעם חבר פּערסטונסקי צו גרינדן דעם „מיטועל", וואָס איז אַזוי אַרום דאָס קינד פון פאַרבאַנד.

אין דער דיסקוסיע, וואָס האָט זיך אַנטוויקלט, האָבן גענומען אַ וואָרט אונדזערע מיטגלידער שוואַרץ און קאַרענבערג. דאַן ווערט איבערגעלייענט אַ באַגריסונג פון אונדזער קאָמיטעט־מיטגליד גוטענשטיין, וועלכן ער האָט אונדז געשיקט פון „לאַריע לע ראַז". די פאַרזאַמלונג האָט אים איבערגעשיקט, ווי אויך אַנדערע קראַנקע מיטגלידער, האַרציקע ווונטשן פון אַ שנעל געזונט־ווערן.

נאָכדעם ווי עס ווערט אויסגעוויילט דער קאָמיטעט, שפּילט נאָך אַמאָל אויף פּיאַנאָ פרוי דאַנאָווסקי אַ נאָקטורן פון שאָפּען, וואָס נעמט שטאַרק אויס ביים עולם.

די זייער געלונגענע פאַרזאַמלונג פאַרענדיקט זיך מיט שיינע פאָלקס־לידער, געזונגען דורכן אַרטיסט סטאַראָשעוויעצקי, וועלכער האָט זייער אויסגענומען ביי די פאַרזאַמלטע.

דער סעקרעטאַריאַט

אונדזער פּראָטעסט קעגן אַטענטאַט איבערן לאָקאַל פון די יידישע סטודענטן

דער יידישער קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, 26 רי רענאַר דערוווּסט זיך מיט אויפגעבראַכטקייט וועגן בלוטיקן אַטענטאַט, וואָס איז פאָרגעקומען אין רעסטאָראַן פון די יידישע סטודענטן, 5 רי מעדיציס, ווו עס זיינען דאָ 26 פאַרוווּנדעטע, דערונטער 4 זייער שווערע.

מיר שליסן אָן אונדזער שאַרפסטן פּראָטעסט צו דעם פון אַלע שלום־ליבנדיקע מענטשן און רופן צו וואַכזאַמקייט קעגן דער באַאומרואיקנדיקער ווידעראויפוואַכונג פון נעאָ־נאַציזם און פון ווילדן טעראָריזם.

חברישער צוזאַמענטרעף מיט סטעפאַן שלום גראַיעק אין פאַרבאַנד

מאָנטיק דעם 26־סטן מערץ איז אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד פאָרגעקומען אַ חברישער צוזאַמענטרעף וועגן פאַרשידענע פּראָבלעמען מיטן פאָרזיצער פון וועלט־פאַרבאַנד פון די קאַצעטלער און אַנטינאַצישע קעמפער סטעפאַן גראַיעק.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

JUIN-JUILLET 1979. — N° 166 p. 1 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

Réservez-vous les deux dates :

le 28 OCTOBRE 1979 à 10 heures
à la mairie du 9e arrondissement
ASSEMBLEE GENERALE

le 25 NOVEMBRE 1979 à 12 heures
pour notre BANQUET ANNUEL
dans les Salons CONCORDE-LAFAYETTE

Le 27 mai dernier à Bagneux

Emouvante manifestation du Souvenir en hommage aux Engagés volontaires morts pour la France et pour la liberté

Une foule nombreuse a assisté le dimanche 27 mai, au Cimetière de Bagneux, devant notre Monument, à la traditionnelle cérémonie du souvenir, organisée par notre Union, pour honorer la mémoire des engagés volontaires juifs tombés dans les combats contre l'Allemagne hitlérienne.

LES PERSONNALITES PRESENTES A NOTRE CEREMONIE DU 27 MAI 1979 AU CIMETIERE DE BAGNEUX

Madame RAYMOND, représentant le Secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants ; MM. le Lieutenant-Colonel MAURIES, représentant le gouverneur militaire de Paris ; le Colonel Haim YAWETZ, attaché militaire représentant l'Ambassadeur d'Israël à Paris : Lucien BEGOUIN, ancien ministre, Président de l'U.F.A.C. ; Alain de ROTHSHILD, président du C.R.I.F. ; Pierre PARAF, président du M.R.A.P. ; Henri STEG, membre du Comité Central de la LICA ; Charles STEINMAN, secrétaire général de l'U.J.R.E. ; Henry BULAWKO, président de l'Amicale des Anciens Déportés Juifs ; Elie SOFER, de la Fédération des Anciens Combattants Juifs et de l'Association des Anciens Combattants Engagés Volontaires Juifs ; ROZEN et KOULICH de l'A.J.A.R. ; Jacques HENING, vice-président de l'A.R.A.C. et vice-président du Comité du Monument du Mont-Valérien ; Dr. GOROVIT et MAFFINI, présidents de l'U.G.E.V.R.E. ; KANAR de l'U.S.J.F. ; GIVET de l'Amicale de Drancy ; MAVIAN des Anciens Combattants Arméniens ; KOTEK du 21e R.M.V.E. ; NEJMAN du 23e R.M.V.E. GERSTNER du 12e R.E.I. et bien d'autres représentants dont les noms ne nous ont pas été annoncés.

Nous avons noté la présence des représentants des Sociétés Mutualistes suivantes : MM. STANISLAVE de « Minsk-Mazowiecki » ; KAMIENICKI de « Brest-Litowsk » ; Félix HERSZKOWICZ de « Konsk » ; de « SEDLEC » ; de la « Mutuelle » auprès de notre Union ; SKURNIK de « Varsovie et les Environs » ; les représentants des « Amis de Paris », de « Parczew » ; et autres.

Les drapeaux des organistions suivantes ont été remarqués : 21 ème, 23 ème R.M.V.E. ; 12 ème R.E.I. ; Amicale des Anciens Déportés Juifs ; Fédération des Anciens Combattants Juifs ; les sections des anciens Prisonniers de Guerre des 3 ème, 5 ème 14 ème arrondissements de Paris, de Cachan, de Malakoff ; l'U.F.A.C. d'Epinay S/Seine ; de l'A.J.A.R. de Boulogne S/Seine ; l'Association des Anciens Combattants volontaires juifs ; etc...

Il y a trente-neuf ans, au cours des mois de mai-juin 1940, les engagés volontaires juifs participèrent anx sanglantes batailles contre les Panzerdivisionen de l'armée hitlérienne. Nombreux d'entre eux laissèrent leur vie au champ d'honneur.

En rendant hommage à leur mémoire, nous restons fidèles à notre serment.

Notre cérémonie, cette année, s'est située dans le cadre des célébrations du 34e anniversaire de la défaite de l'Allemagne nazie le 8 mai 1945 et du 40e anniversaire de nos engagements.

Répondant à l'appel de notre Union, nos camarades sont venus nombreux pour exprimer leur détermination de garder vivace le souvenir de ceux qui donnèrent leur vie pour la France et pour la liberté.

Comme toujours et, cette année encore davantage, des personnalités françaises juives et non-juives, ont par leur présence donné un éclat particulier à cette manifestation. On peut dire, sans exagération, que la France entière y était associée.

Après la partie religieuse célébrée par le Grand Rabbin Bauer et le premier ministre officiant, M. Berlinski. et après le dépôt des gerbes de fleurs et des couronnes au pied du Monument, la Musique militaire exécuta la Marseillaise, le chant des Partisans et l'Hymne du Ghetto.

Au cours de cette émouvante cérémonie présidée par le Dr Danowski, Lucien Bégouin, ancien ministre et président de l'UFAC, a rendu un fervent hommage à nos héros. Le camarade Maurice Sister, secrétaire général adjoint, a parlé au nom de notre Union.

Le déroulement de la cérémonie était digne. Le service d'ordre, sous le commandement de notre camarade Charles Appel, vice-président de l'Union, était parfait. Tous les camarades méritent d'être remerciés.

L'U.F.A.C. s'élève contre la remise en cause des droits acquis par les invalides de guerre

« Après avoir été reçu par M. Plantier, secrétaire d'Etat aux Anciens combattants et Victimes de guerre, le Bureau national de l'Union Française des Associations de Combattants (U.F.A.C.):

Constate que malgré certains apaisements apportés par le Secrétaire d'Etat, de graves atteintes au droit à réparation restent prévues et visent dans un premier temps les déportés et les grands pensionnés, c'est-à-dire ceux qui ont le plus souffert.

Certain d'exprimer les sentiments du Monde combattant, le Bureau national de l'U.F.A.C ne peut accepter de telles atteintes, concernant les grands invalides et les rescapés des camps de la mort.

L'éventuelle existence de quelques pensions dites abusives n'engage la responsabilité que du Secrétariat d'Etat et du Ministère des Finances qui les ont concédées. Elle ne saurait être invoquée sans scandale pour remettre en cause les droits justement acquis par l'ensemble des invalides de guerre dont le nombre ne cesse de décroître.

Le Bureau national de l'UFAC demande l'annulation des mesures administratives déjà prises dans le domaine de l'assistance et de l'expertise médicales et qui ont pour but d'empêcher la prise en considération des aggravations d'invalidités.

Le Bureau national de l'UFAC est décidé à s'opposer à toute mesure qui viendrait restreindre le droit à réparation. Il demande aux Parlementaires - députés et sénateurs - de ne pas adopter le projet de loi dont sont actuellement menacés les invalides de guerre. »

VALEUR DU POINT D'INDICE DE NOS PENSIONS AU 1er JUIN

Le Journal officiel du 8 juin a publié le décret portant majoration de la rémunération des personnels civils et militaires de l'Etat à compter du 1er juin 1979 (Valeur du point : 141,78).

En conséquence, l'application du rapport constant porte la valeur du point d'indice de nos pensions à 28,07 F à compter du 1er juin 1979.

Les numéros gagnants de notre tombola

Le mardi 19 juin a eu lieu à notre siège la soirée au cours de laquelle a été tirée la liste des numéros gagnants par un jury.

Notre camarade Michel Czarny, responsable de la commission de la tombola a ouvert la séance.

Après avoir souligné en termes chaleureux le succès de la campagne des cartes de soutien et remercié l'assistance nombreuse il a donné la parole a notre président Dr. Danowski. Celui-ci a évoqué les réalisations et le but de notre action pour planter des arbres en Israël et pour les œuvres sociales de notre organisations.

On procède au tirage des numéros gagnants. C'est la chanteuse bien connue Génia Fajerman qui procéda dans son tour de chants folkloriques en yiddich, en hébreux et en russe. Ce fut ensuite le tour du violoniste Jacques Spajzer de jouer d'une façon merveilleuses des mélodies juives d'Arkadi Kougel et deux pièces dans le style ancien de Espejo et une sonate de Mozart. C'est encore Génia Fajerman qui a clôturé la soirée avec des chansons gaies et tendres. La chanteuse et le violoniste ont été accompagnés par notre camarade et talentueux pianiste Elie Goldenberg.

Rappelons que notre camarade M. Sadowski s'est distingué comme toujours en collectant a lui seul la somme de quatre mille deux cents francs.

Voici les numéros gagnants :

LES NUMEROS GAGNANTS :

Les numéros 4 481 - 5 118 - 9 611 : Un voyage en Israël.
Le numéro 17 350 : Un magnétophone à cassettes.
Les numéros 6747 - 10195 - 17084 : Un transistor.
Le numéro 11 590 : Un tableau d'art.
Les numéros 2 499 - 15 366 - 19 301 : Une calculatrice de poche.
Les numéros 11 640 - 19 389 : Un appareil photo.
Les numéros 66 - 4 728 - 12 624 - 12 784 - 14 836 - 17 536 - 19 412 : Une parure de lit.
Les numéros 1 213 - 8 909 - 14 075 - 14 962 - 16 032 : Un service de table 12 couverts.
Les numéros 1 696 - 9 372 - 13 882 - 13 977 - 14 149 - 14 401 : Un service à thé brodé main.
Les numéros 15 762 - 16 741 : Un moulin à café.
Les numéros 675 - 3 079 - 4 235 - 13 798 - 18 890 : Une montre bracelet.
Les numéros 3 180 - 4 897 - 5 830 - 6 600 - 14 494 : Un briquet.
Le numéro 13 075 : Une pendulette.
Les numéros 1 519 - 6 616 - 12 795 - 19 590 : Un parfum Bourgeois.
Le numéro 18 044 : Un parfum Lanvin.
Le numéro 13 100 : Boutons de manchettes avec une épingle de cravate.
Les numéros se terminant par 943 gagnent un livre en Français ou yiddisch.
Les numéros se terminant par 679 gagnent une boîte de mouchoirs.

La commération du Ghetto de Varsovie

C'est le mercredi 21 avril que la commémoration du ghetto de Varsovie a eu lieu dans notre local. C'est notre camarade Ilex Beller, vice président de notre Union qui a parlé des luttes qu'ont menées les héros du ghetto de Varsovie et l'artiste bien connue Nioussa Gold s'est produit avec succès dans un programme approprié. Nous le reproduisons ici un extrait de l'allocution de Beller qui a fait grande impression.

ALLOCUTION DE I. BELLER

Les fascistes et les antisémites ont créé une légende laissant entendre que « les juifs ne sont pas de bons soldats », qu'ils laissent saigner les autres peuples pour les intérêts juifs. Certes, les juifs n'ont pas été de bons soldats dans la Russie tsariste ou dans la Pologne de Pilsudski et pour cause, parce qu'ils n'avaient aucun droit et qu'ils ont toujours vécu dans la peur des pogroms, dans la misère noire et la faim.

Mais les juifs n'ont pas pour autant épargnés leur sang quand il s'est agi de la lutte pour la liberté. Les juifs ont été dans tous les mouvements révolutionnaires, ils ont pris part à la guerre d'Espagne dans les rangs des Brigades Internationales qui comptaient 30.000 engagés volontaires venus de tous les coins du monde, parmi eux 8.000 juifs.

Quant à la dernière guerre mondiale on a compté un million et demi de soldats juifs dans les armées alliées : 86.000 dans l'armée française et 30.000 juifs de nationalités différentes qui séjournaient en France et se sont engagés dans l'armée française pour la durée de la guerre contre l'Allemagne hitlérienne.

Beaucoup de nos camarades sont tombés sur les champs de bataille et dans la Résistance.

LA FLAMME

Le 10 mai dernier, la flamme a été ravivée par la Fédération des Associations des A.C. et C.V. juifs dans l'Armée française des deux guerres.

Le président, Henri Glasberg, commandeur de la Légion d'honneur, a offert l'Epée pour accomplir le geste symbolique au représentant de l'ambassadeur d'Israël à Paris, assisté de deux autres anciens combattants dont notre camarade S. Maier, le porte-drapeau de l'Union.

Les membres de notre Union sont venus en grand nombre rendre hommage au Soldat inconnu.

NOS JOIES

Nous adressons nos vives félicitations à notre camarade KHALEPSKI et à son épouse, à l'occasion de la naissance de leur petit-fils ROY.

⁂

Nos plus chaleureuses félicitations à notre camarade Maurice SOSEWICZ, membre du Comité Central et son épouse, à l'occasion du mariage de sa petite-fille Martine avec Yves MELE.

⁂

Nous adressons nos plus sincères félicitations à notre camarade Joseph URJEWICZ, membre du Comité Central et à son épouse pour la naissance de leur petit-fils GUILLAUME.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Juin-Juillet 1979 p. 2

NOTRE CEREMONIE DU SOUVENIR

L'ALLOCUTION DU DOCTEUR DANOWSKI

Le Docteur Danowski qui présidait la Cérémonie, a commencé son allocution en remerciant les personnalités qui ont répondu à notre invitation.

Après avoir dit que leur présence rehaussait l'éclat de la manifestation, le président a évoqué les événements de septembre 1939 : la déclaration de la guerre et les engagements volontaires des étrangers dans l'Armée française. Il y a de cela 40 ans !

Venus d'horizons les plus divers, ils ont combattu pour la France et pour la liberté.

Le général Georges, commandant la 8e armée de dire : « Vous avez combattu en héros jusqu'au bout en forçant l'estime et l'admiration de l'adversaire maintenant ainsi les glorieuses traditions de vos aînés. Vous avez le droit de tenir la tête haute. »

Un grand nombre d'entre eux trouvèrent une mort glorieuse au champ d'honneur. Beaucoup furent blessés, portant dans leur chair le témoignage de leur affection pour leur deuxième patrie qui a offert au monde la déclaration des Droits de l'Homme et du Citoyen. D'autres enfin, partagèrent le triste sort de leurs camarades français comme prisonniers de guerre.

Durant les années sombres de l'occupation, nombreux furent nos camarades qui gagnèrent « l'Armée des Ombres » et participèrent ainsi à l'assaut final pour l'anéantissement de l'ennemi.

La mort de nos héros nous rappelle en outre la mémoire des 100 000 juifs déportés de France et les 6 millions de nos frères exterminés à travers l'Europe dans les camps de la mort lente.

Cette cérémonie coïncide avec le 36e anniversaire du soulèvement du Ghetto de Varsovie et avec le 31e anniversaire de la naissance de l'Etat d'Israël : deux dates importantes dans les annales de l'Histoire du peuple juif.

La résurgence du néo-nazisme et de l'antisémitisme à travers le monde et en France même nous inquiète. La profanation des synagogues, les graffiti antisémites et racistes deviennent des faits presque quotidiens.

Bien que les accords de paix israélo-égyptiens nous réjouissent, la paix n'est pas encore entièrement acquise au Proche-Orient.

La meilleure manière de célébrer nos héros, c'est de rester fidèle à leur mémoire. C'est en continuant à défendre la République et ses institutions pour lesquelles nos camarades ont offert leur vie.

Honneur et gloire immortelle à nos camarades morts pour la France !

LE DISCOURS DE LUCIEN BEGOUIN, Président de l'U.F.A.C.

Au nom de l'U.F.A.C., au nom du Monde Combattant Français,

Je salue la vaillance et le sacrifice de tant de Juifs qui se sont engagés, à nos côtés, ont lutté jusqu'à leur dernier souffle, jusqu'à leur dernière force pour **défendre à la fois l'HONNEUR, la VERITE, le DROIT contre la VIOLENCE.**

Je les associe à toutes celles et à tous ceux qui, sur le chemin parcouru de 1940 à 1945, combattirent avec un extraordinaire sursaut d'énergie, d'endurance, de courage et sont tombés **pour que les générations qui nous suivent n'aient plus à connaître le facisme, le racisme, l'oppression, la terreur et la dégradation humaine.**

Dans le contexte actuel où d'aucuns prônent l'antisémitisme et la réhabilitation du nazisme, **il nous faut être vigilants** et le premier de nos devoirs est **de ne pas laisser sans riposte aucune manifestation qui font se vautrer certains dans l'insulte et l'ignominie.**

A une époque où trop souvent la nuit froide de l'OUBLI tend à éteindre les souvenirs qui brûlent

toujours dans le cœur des hommes ou qui couvent sous la cendre encore tiède, il est opportun et nécessaire que soit constamment rappelé et pieusement honoré le Souvenir des morts pour la FRANCE, entretenu — je dirai même, amplifié — le culte de leurs sacrifices et l'impérissable éclat de leur gloire,

il est opportun et nécessaire de rappeler que la seconde guerre mondiale a causé des ruines innombrables, des souffrances physiques et morales, d'immenses sacrifices puisque des millions d'hommes et de femmes (15 millions en Enrope !) se sont immolés sur les champs de bataille comme dans les combats plus obscurs mais aussi glorieux de la Résistance ou de la Libération pour que jamais plus l'hitlérisme et le fascisme ne répandent leurs horreurs.

Puisse un tel souvenir **convaincre tous les peuples** — et particulièrement les hommes chargés de l'Ordre international **— de la stupidité et de l'inutilité des guerres.**

Les temps sont révolus de la révolte des consciences, des âmes, des poings. Il faut **nous dresser contre la guerre !**

Or, **la guerre n'est pas un mal fatal,** un monstre qui, de temps à autre, se déchaîne ; **c'est un crime froidement, savamment préparé par les régimes de proie et de lucre !** Des assasins qui complotent le crime ! Sans eux, la concorde pourrait régner, les honnêtes gens pourraient vivre en sécurité.

Souvenons-nous, Mesdames et Messieurs,

Souvenons-nous, du 8 Mai 1945 !

Nous venions d'aider au couronnement de l'œuvre libératrice qui affranchissait le monde de la plus redoutable oppression et la LIBERTE et la PAIX retrouvées nous rassemblaient.

34 ans ont passé ! Or, dans la nuit qui nous environne, entre le soir et l'aube, nous sommes parfois à nous demander si tout ne se prépare pas, de telle sorte qu'à la première conjoncture favorable, le feu reprendrait...

Et **nous, les survivants, nous sommes comme figés, ne sachant plus vers qui crier !**

C'est pourquoi des cérémonies comme celle-ci sont chargées de sens, capables de révéler à chacun de nous les liens qui nous unissent. Et ce serait à désespérer de nous si, après avoir évoqué le souvenir de ceux dont le patriotisme doit nous servir de guide, nous nous en retournions chacun à nos vies respectives, oubliant la leçon après l'avoir comprise.

NON en cet état de confusion et de déchirement du Monde, qui est un monde dur, âpre, hérissé de périls, exposé à toutes les tempêtes les Anciens Combattants ne doivent démissionner devant aucune des tâches internationales qui s'imposent à notre pays.

Que les hommes qui ont, dans chaque pays, la responsabilité du Pouvoir, entendent leur cri de détresse, l'immense protestation qui monte vers eux !

Ne plus jamais recourir aux armes pour régler les différends.

— **arrêter la fabrication des engins diaboliques** capable de détruire l'Humanité toute entière,

— s'engager loyalement dans la voie du **désarmement général.**

— **réaliser** enfin, d'une manière irréversible, **cette grande Espérance des hommes, ce désir suprême de nos morts : LA PAIX.**

Travaillons ensemble, de tout cœur, à **reconstruire le monde,** travaillons à **gagner la PAIX** et n'ayons **qu'une passion** — pour laquelle VOS morts, NOS morts ont tant lutté et tant souffert — **celle de la LIBERTE !**

Ayons foi ! nous portons en nous le destin du monde civilisé !

L'ALLOCUTION DE MAURICE SISTER

Il y aura bientôt 40 ans que la France est entrée en guerre contre l'Allemagne hitlérienne. C'était au début de septembre 1939. En plaçant notre cérémonie sous le signe de nos engagements dans l'armée française nous voudrions rappeler qui étaient ces volontaires ?

Ils étaient pour la plupart des juifs immigrés, originaires pour l'essentiel de l'Europe de l'Est et de l'Europe Centrale.

Beaucoup d'entre'eux, petits commerçants, artisans, ouvriers ou étudiants, avaient à peine fondés un foyer. Ils s'engagèrent dans l'armée française pour la durée de la guerre.

Ils prirent volontairement les armes, tout d'abord pour traduire leur sentiment de reconnaissance à leur nouvelle patrie : la France aux traditions les plus nobles d'humanisme et des droits de l'homme ; ils étaient conscients de leur devoir patriotique en se mettant spontanément au service de leur pays d'adoption.

En partant défendre la France, ils savaient qu'ils allaient se battre contre l'ennemi de la liberté, contre l'ennemi sanguinaire du peuple juif.

Après quelques semaines d'exercices, ils furent dirigés vers les lignes du Front.

En mai-juin 1940, ils étaient dans tous les secteurs opérationnels. Les régiments de marche se distinguèrent par leur comportement courageux.

En saluant la mémoire de ces soldats tombés face à l'ennemi, nos pensées vont vers ceux qui plus tard, dans les rangs de la résistance, se battirent et tombèrent en héros durant la longue nuit de l'occupation.

Nous associons au même hommage tous nos frères qui combattirent dans les rangs des armées alliées, dans la brigade juive de Palestine et qui sont morts pour la même cause. Nous évoquons avec une émotion profonde les héroïques combattants de tous les ghettos et particulièrement les glorieux insurgés du Ghetto de Varsovie dont le courage força, il y a 36 ans, l'admiration du monde entier.

Aujourd'hui, alors que nous exaltons le courage de nos héros, chacun de nous ressent encore une profonde douleur en se rappelant le calvaire, le martyrologue des dizaines de millions d'être exterminés par les nazis.

Ils ont versé leur sang pour qu'il n'y ait plus jamais de racisme, plus jamais d'antisémitisme.

Malheureusement, les faits quotidiens sont là. Ils nous montrent que l'antisémitisme a relevé la tête, aussi bien en France qu'à l'étranger.

En défendant les droits des victimes de guerre qui sont très inquietes depuis qu'a été rendue publique une note d'information qui laisse présager une certaine remise en question du code des pensions militaires d'invalidité.

En exprimant le désir ardent qu'Israël vive dans la sécurité depuis que l'accord de paix a été ratifié avec l'Egypte et puisse s'épanouir à l'intérieur de frontière sûres.

Au moment où le jeune Etat célèbre son 31e anniversaire nous renouvelons nos vœux les plus ardents de voir enfin un règlement intervenir avec ses voisins, afin qu'Israël puisse vivre dans l'indépendance, la souveraineté, ceci dans l'intérêt aussi bien d'Israël que ses voisins.

En luttant avec tout le monde combattant pour la paix partout ou elle est menacée ; nous demandons : que soit reconnue partout et appliquée, notamment en République Fédérale, conformément aux décisions de l'O.N.U., l'imprescriptibilité des crimes de guerre et des crimes contre l'Humanité.

En agissant pour qu'il n'y ait plus jamais d'étoile jaune, d'Auschwitz, de Tréblinka, et de Birkenau, pour qu'il n'y ait plus jamais de ghettos, de régimes d'oppression et d'esclavage, nous restons fidèles au testament que nous ont légués nos morts.

NOS PEINES

Nous présentons nos condoléances les plus sincères aux familles de nos camarades disparus :

APELOIG Jacob
GOLDRING Icek
SAIBAND Maurice

ainsi qu'à notre camarade BRONSTEINE cruellement éprouvé par la perte de son épouse Louise.

DEUX GRANDS EVENEMENTS DANS LE MONDE COMBATTANT

Deux grands événements sont signalés pour cet automne dans le monde combattant.

Le premier événement est l'Assemblée Générale de la Fédération Mondiale des Anciens Combattants, qui se tiendra du 16 au 18 octobre 1979 à Florence (Italie). A l'ordre du jour, tous les problèmes concernant le monde combattant, le maintien de la paix et problèmes connexes, coexistence pacifique et compréhension internationale, règlement pacifique des conflits (sud-est asiatique, Proche-Orient, etc...).

Le deuxième événement est la Rencontre Mondiale des Anciens Combattants pour le Désarmement, qui se tiendra à Rome du 18 au 20 octobre 1979, organisée par les quatre Grandes Fédérations : la F.M.A.C. (Fédération Mondiale des Anciens Combattants), la F.I.R. (Fédération Internationale des Résistants), la C.E.A.C. (Confédération Européenne des Anciens Combattants) et de la C.I.A.P.G. (Confédération Internationale des Anciens Prisonniers de Guerre).

Une délégation de notre Union prendra part à ces travaux.

Nous espérons qu'après la signature des accords Salt II à Vienne par les deux présidents Jimmy Carter et Léonid Brejnev pour la limitation de l'armement nucléaire un pas important pour la paix a été franchi à condition que le Sénat américain les ratifient.

Nous sommes convaincus que ces deux rencontres des A.C. du monde entier vont tout faire pour que leurs assises contribuent largement à la coexistence pacifique et à la paix dans le monde.

DONS

AKSELRAD	**400 F**
CHODER	**100 F**
FELENTAIN	**100 F**
KATZ	**200 F**
SCHWEITZER	**100 F**
STEINBERG	**40 F**
SZPIZAJZEN	**500 F**

INAUGURATION A LENS DE DEUX RUES EN HOMMAGE AUX DEPORTES JUIFS

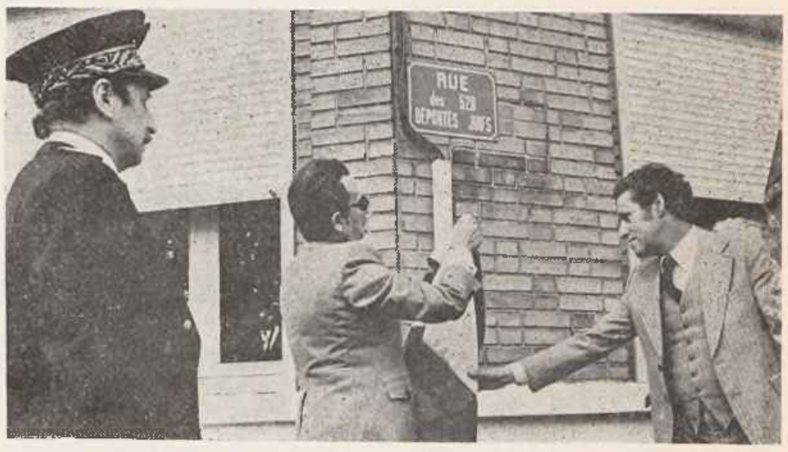

Nous reproduisons ci-dessous des extraits du journal « La Voix du Nord » paru les 6 et 7 mai, qui accorde une place importante à une cérémonie qui s'est déroulée à l'occasion de l'inauguration de deux rues portant, l'une le nom de « Rue des 528 Déportés Juifs » et l'autre « Rue des Déportés ».

« Dans le cadre des cérémonies du souvenir, organisées mardi 8 avec le concours du comité de coordination des groupements patriotiques pour commémorer le 34e anniversaire de la Victoire 1945, la municipalité lensoise rendra hommage à tous les déportés.

Les rues de la Motte et d'Avion porteront désormais les noms respectifs de « Rue des 528 Déportés Juifs », et « Rue des Déportés ». A l'avant-veille de leur inauguration, nous avons recueilli deux témoignages.

Comme chacun sait, à la fin de la dernière guerre, les forces alliées découvraient les horreurs des camps de concentration allemands et la misère physique des survivants. Les juifs en particulier furent victimes de la barbarie nazie. Ainsi, en notre ville, la communauté israélite vit la disparition de plus de cinq cents de ses membres.

Le 11 septembre 1942, à 4 H. du matin les maisons juives de Lens font l'objet d'une descente sauvage de la feldgendarmerie allemande. Quatre jours plus tard, ils amènent des familles entières vers le « centre de triage », à Malines en Belgique, et de là vers la Auschwitz.

Cependant, lorsque le train s'arrête avec les déportés à Fives-Lille, les cheminots français parviennent à sauver deux de nos concitoyens.

A l'intérieur de la synagogue de Lens, rue Emile-Zola, une grande plaque de marbre porte les noms de ces hommes, femmes et enfants disparus à jamais. On compte un nombre plus élevé de femmes et d'enfants (certains des bébés) que d'hommes.

La communauté juive de Lens décimée après la guerre, a été reconstituée : elle compte aujourd'hui plus d'une cinquantaine de familles dont plusieurs venues d'Afrique du Nord ».

Nous ne pouvons que nous féliciter de cette heureuse initiative qui rappelera aux générations futures ce que fut le calvaire nazi.

Notre camarade JUNGER, portedrapeau de notre section de Lens représentait notre Union à cette manifestation.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראַנס־קעמפער

רעזערווירט אייך
פאָלגנדיקע דאַטעס

1) דעם 28-טן אָקטאָבער
10 פרי, אין דער מערי פון 9טן אר.
יערלעכע אַלגעמיינע
פאַרזאַמלונג

2) זונטיק, דעם 25-טן נאָוועמבער
12 אַ זייגער אונזער
גרויסער באַנקעט
אין די זאַלן פון
קאָנקאָרד-לאַפאַיעט

אין דער אַנוועזנהייט פון פערזענלעכקייטן און פון אַן אימפּאָזאַנטן עולם

ווירדיקע און איינדרוקספולע צערעמאָניע

לכבוד אונדזערע געפאַלענע העלדן פון 2-טן וועלט-קריג

אין דער אַנוועזנהייט פון ציווילע און מיליטערישע פּערזענלעכקייטן און ווי שטענדיק פון אַ גרויסן עולם איז זונטיק, דעם 27־סטן מאַי פאָר־געקומען אויפן רוף פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד די טראַדיצי־אָנעלע אָנדענק־צערעמאָניע אויף באַ־ניע לכבוד די יידישע געפאַלענע און אומגעבראַכטע העלדן בעתן לעצטן וועלט־קריג.

שוין פון 9 פרי אַז האָבן זיך אָנגע־הויבן צו זאַמלען די יידישע פראָנט־קעמפער, פאָרשטייער פון געזעל־שאַפטן, פאַן-טרעגער און משפחות פון די געפאַלענע.

צווישן די אָפיציעלע פּערזענלעכ־קייטן האָבן זיך געפונען: פרוי ריי־מאָנד, פאָרשטייערין פון שטאַטס־סעקרעטאַר פאַר קאָמבאַטאַנטן־ענינים, קאָלאָנעל מאַריע, דער פאָרשטייער פונעם גובערנאַטאָר פון פאַריזער גאַר־ניזאָן, קאָלאָנעל חיים יאַוועץ, מילי־טערישער אַטאַשע, פאָרשטייער פון ישראל־אַמבאַסאַדאָר אין פאַריז, ליאָנעל בעגוען, געוועזענער מיניסטער, פרע־זידענט פון אופּא״ק, אַלען דע ראָט־שילד, פּרעזידענט פון קרי״ף און פון דער קאָנסיסטאָריע, פּיער פּאַראַף, פּרעזידענט פון מרא״פּ, סטעג, פאָר־שטייער פון דער ליק״אַ, שאַרל שטיינ-מאַן, גענעראַל ־ סעקרעטאַר פון „אוניאָן״, אַנרי בולאַווקאַ, פּרעזידענט פון פאַרבאַנד פון די געוועזענע דע־פּאָרטירטע, ד״ר גראַוויטש און מאָ־פיני, ביידע פּרעזידענטן פון אָר־זשעוו״ר, א. סופר, פון דער פעדעראַ־ציע פון די געוועזענע יידישע קאָמ־באַטאַנטן זש. הענינג, וויצע־פּרעזידענט פונעם קאָמיטעט פון מאָן וואַלע־ריאַן, י. קאַנאַר, פון פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן, **גיווע**, פו־נעם אַמיקאַל דראַנסי, קוליש פון אַזשאַר, מאַוויאַן פון די אַר ־ מענישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, די פאָרשטייער פון די רעגימענטן פון די פרייוויליקע: 21־סטער, 23־סטער, פּ. גערשטנער פונעם אַמיקאַל פון 12־טן רעגימענט און צאָלרייכע פאָר־שטייער פון די יידישע סאָסיעטעס, פיל פון זיי מיט קרענץ בלומען: ראַדאָם, קאָנסק, מינסק־מאַזאָוויעצק, ברעסט ־ ליטאָווסק, שעדלעץ, קאַליש, דער „מיטיעל״ ביי אונדזער יידישן קאָמבאַטאַנטן ־ פאַרבאַנד, די פריינט פון פאַריז, פּראַגאַ און אַנדערע פאָר־שטייער פון פראַנצויזישע קאָמבאַ ־ טאַנטן (מיט די פענער) און יידישע אָרגאַניזאַציעס.

10.25 מאַרשירט אַפּ דער צוג אויפן צייכן פון ש. אַפּעל, וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד און הויפּט-פּאַראַנט ־ וואָרטלעכער פאַר דער צערעמאָניע. אין שפּיץ גייט דער מיליטערישער אָרקעסטער, די וואָס טראָגן די בלו־מען, די פאָן־טרעגער און דאַן די גע־וועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן.

נאָכדעם ווי דער פּרעזידענט און דער גענעראַל ־ סעקרעטאַר א. בלום, קומען אָן מיט די ציווילע און מיליטע־רישע פּערזענלעכקייטן, עפנט ד״ר דאַנאָווסקי די צערעמאָניע אין וועל־כער ער באַגריסט די פּערזענלעכקייטן, אַלע פאָרשטייער פון די קאָמבאַט־טאַנטן־ און יידישע אָרגאַניזאַציעס, ווי דעם גרויסן עולם: ער זאָגט

דייטשלאַנד האָט אין 1939 אָנגעהויבן דעם 2־טן וועלט-קריג, האָבן די יידי־שע איינגעוואַנדערטע זיך ספּאָנטאַן אַנגאַזשירט אין דער פראַנצויזישער אַרמיי. זיי האָבן זיך געשלאָגן מיט קוראַזש און טויזנטער פון זיי האָבן באַצאָלט מיט זייער לעבן אויף די שלאַכט־פעלדער.

ליידער שטעלט פעסט דער רעד־נער, אַז 34 יאָר נאָכן גענאָסיד ווערן די אַנטיסעמיטן אַלץ חוצפּהדיקער. נאָכדעם ווי ער דריקט אויס די באַ־אומרואיקונג צוליבן וווקס פון נעאָ־נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם, דער־קלערט ער:

„באַערנדיק אונדזערע טויטע, עק־זאַלטירנדיק זייער העראָאיזם און אַנ־גאַזשירנדיק זיך פאַרצווזעצן דעם קאַמף פאַר די אידעאַלן פאַר וועלכע זיי זיינען געפאַלן, וועלן מיר טריי בלייבן זייער צוואה.״

די מוזיק פירט אויס די „סאָנערי אָ מאָר״ דער אויבער־ראַבינער באַוער, האַלט אַ קורצע איינדרוקספולע רעדע און דער קאַנטאָר בערלינסקי ריכטן אָפּ די רעליגיעזע צערעמאָניע. די חברים א. וועלער און ר. קאָהן לייגן דעם קראַנץ בלומען אין נאָמען פון אונדזער פאַרבאַנד דאַן לייגן די בלו־מען די פאָרשטייער פון די אָרגאַ־ניזאַציעס ביים מאָנומענט פון גבורה, וווּ עס רוען די ביינער פון 70 העלדן.

דאָס וואָרט באַקומט דאַן דער ווי־צע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון אונדזער פאַרבאַנד מ. שוסטער. ער דערקלערט:

„עס וועט איינגיכן ווערן 40 יאָר, אַז פראַנקרייך איז אַריין אין קריג קעגן היטלער־ דייטשלאַנד. דאָס איז געווען אין סעפּטעמבער 1939. שטעלנ־דיק היינט אונדזער צערעמאָניע אונ־טערן צייכן פון די 40 יאָר פון אונד־זערע אַנגאַזשירונגען אין דער פראַנ־צויזישער אַרמיי ווילן מיר דערמאָ־נען ווער עס זיינען געווען די דאָזיקע פרייוויליקע.

נאָכדעם ווי דער רעדנער שיל־דערט די אַנגאַזשירונגען אין 1949, פון די קאַמפן אין 1940 און שפּעטער אין דער רעזיסטאַנס קעגן נאַצישן אָקופּאַנט, באַרירט ער און נעמט שטעלונג צו אַלע אַקטועלע פּראָבלע־מען. ער פאַרענדיקט: „באַערן אונ־דזערע געפאַלענע העלדן הייסט באַ־קעמפן יעטוועדע נעאָ־נאַצישע און אַנטיסעמיטישע פּראָפּאַגאַנדע אין פראַנקרייך ווי אומעטום״.

אַ זייער טיפן איינדרוק האָט גע־מאַכט די שלום־רעדע פון ליאָנעל בעגוען, פּרעזידענט פון אופּא״ק, וועל־כער האָט אויף אַ רירנדיקן אופן באַ־ערט די יידישע געפאַלענע סאָלדאַטן און האָט געמאַכט אַ פּאַטעטישן רוף פאַרן שלום צווישן אַלע פעלקער. מיר ברענגען דאָ אויף דער פראַנצויזי־שער זייט 2 לענגערע אויסצוגן פון די דאָזיקע רעדעס.

די געהויבענע ווירדיקע און רירנ־דיקע אָנדענק־צערעמאָניע האָט ווי אַלע מאָל געמאַכט אַ טיפן איינדרוק אויף אַלע אַנוועזנדיקע.

אונדזער פאַרבאַנד דריקט אויס אַלע חברים פון קאָמיטעט און אַלע זיינע מיטגלידער פאַר האָבן מיטגע־ווירקט אַ יעדער אויף זיין פּאָסטן צום מייסטערהאַפטן פאַרלויף פון דער צערעמאָניע, פאַר וועלכער אונ־דזער וויצע־פּרעזידענט ש. אַפּעל איז געווען פאַראַנטוואָרטלעך און האָט זינט מערערע וואָכן איר געווידמעט פיל צייט.

אויף דער פלאַם-צערעמאָניע דעם 10-טן מאַי אויף עטואַל

דאָנערשטיק, דעם 10טן מאַי, 18.30 אַזייגער, האָבן אַ גרויסע צאָל יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע וועלט־מלח־מות זיך פאַרזאַמלט אויף עטואַל־פּלאַץ, כדי אָנטיילצונעמען אין דער פלאַם־צערעמאָניע אָרגאַניזירט דורך דער פעדעראַציע פון יידישע קאָמבאַ־טאַנטן ־ אָרגאַניזאַציעס פון ביידע וועלט־קריגן צום זיג איבער היטלער־דייטשלאַנד.

צווישן דעם גרויסן פאַרזאַמלטן עולם האָט מען באַמערקט זייער פיל מיטגלידער פון אונדזער פאַרבאַנד צוו״אַנד. ד״ר דאַנאָווסקי, איזי בלום, אַפּעל, י. פרידמאַן, מ. שוסטער מ. טשאַרני, ד״ר גראַוויץ, ד. שוואַרץ, סאָסעוויטש, א. גאַרבאַזש, זימעט, קאָהן, מאַלעך, י. קרישטאַל, באַרי, ס. זילבערבערג ח. סאַדאָווסקי האָט גע־טראָגן דעם קראַנץ פון דער פעדעראַ־ציע.

אין דער אַפּוועזנהייט פון ישראל־אַמבאַסאַדאָר מרדכי גזית האָט זיין פאַרטרעטער דער מיליטערישער אַטאַ־שע, אַרומגערינגלט פון אַ ריי פּער־זענלעכקייטן צווישן זיי דער פּרעזי־דענט פון דער פעדעראַציע אַנרי גלאָזבערג און אונדזער פאָן־טרעגער מאַיער, פּרעזידענט פון קאָמיטעט, אָנגעצונדן דעם פלאַם אויפן קבר פון אומבאַקאַנטן סאָלדאַט.

דער פאַרבאַנד אינטערנירט ביים שטאַטס-סעקרעטאַר

אין אַ ווענדונג צום שטאַטס-סעקרע טאַר פאַר קאָמבאַטאַנטן־ענינים, מאָ־ריס פּלאַנטיע האָט אונדזער פאַרבאַנד פּראָטעסטירט קעגן רעגירונגס־פּלאַן, וואָס גרייט זיך צו ענדערן די געזעצ־געבונג פון די פּענסיעס.

ער האָט דערביי פאַרלאַנגט אין זעלבן זין ווי אַלע קאָמבאַטאַנטן־אָר־גאַניזאַציעס צו פייערן, אָפיציעל דעם 8־טן מאַי.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן האָבן ווירדיק באַערט די העלדן פון וואַרשעווער געטאָ

דער פאַרבאַנד ווען ס מיטגלי־דער האָבן זיך צאָלרייך באַטייליקט ביים „מעמאָריאַל פון יידישן מאַרטי־רער״ און אין „פּאַלע דעז אַר, האָבן אויך אָרגאַניזירט אַן אייגענע געטאָ־פייערונג, וואָס איז ווי מיר האָבן שוין געהאַט באַריכטעט בקיצור פאָר־געקומען מיטוואָך, דעם 21־טן אַפּריל אין אייגענעם לאָקאַל.

אונדזער חבר **אילעקס בעלער**, וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד האָט פּרעזידירט און גערעדט וועגן די העראָישע קאַמפן פון די העלדן פון וואַרשעווער געטאָ־אויפשטאַנד.

נאָכדעם ווי ער האָט אין וואַרעמע ווערטער געעפנט די פייערונג, דער־קלערט ער צווישן אַנדערן:

. . . אין די ערשטע טעג פון חודש אַפּריל 1943, האָבן די דייטשן אַראָפּ־געבראַכט פרישע כוחות, שטאַרק באַ־וואָפנט מיט טאַנקן, קאַנאָנען, פלאַ־מען-וואַרפער און אַנדערע מאָדער־נעם געווער. זיי האָבן אַרומגערינגלט דעם געטאָ.

די געטאָ־קעמפער האָבן גלייך פאַרשטאַנען וואָס דאָ גרייט זיך. זיי האָבן אַרויסגעלאָזט אַ רוף צו דער באַפעלקערונג: „יידן דער אָקופּאַנט איז צוגעטרעטן צום צווייטן אַקט פון אייער פאַרטיליקונג, גייט נישט ווילנלאָז צום טויט, פאַרטיידיקט אייך, נעמט אַ האַק, אַ שטיק־אייזן אַ מע־סער, פאַרבאַריקאַדירט אייער הויז.

אין קאַמף האָט איר אַ מעגלעכקייט פון רעטונג. קעמפט!

אַלע קעמפער האָבן פאַרנומען זיי־ערע פאָרויס־באַשטימטע פּאָזיציעס, אויף די דעכער פון די הייזער, אויף די באַלקאָנען, אין די לעכער פון די מויערן.

זיי האָבן געוווסט וואָס זיי וואַרט, נאָענטע חברים האָבן זיך צעקושט, די גלויביקע האָבן געזאָגט ווידוי, זיי האָבן געוווסט אַז זיי גייען שטאַרבן, ווייל מיט זייער אָרעמער באַוואָפע־נונג קענען זיי נישט זיגן קעגן אַ מעכטיקן שונא.

זיי האָבן אָבער געוואָלט שטאַרבן קעמפנדיק, מיט וואָפן אין דער האַנט, קעגן דעם אוממענטש, דער בעסטיע וואָס הייסט . . . פאַשיזם

דער רעדנער האָט דאַן במשך פון אַ האַלבער שעה אַרויסגעבראַכט דעם אומגלויבלעכן קאַמף, וואָס עס האָבן געפירט די געטאָ־העלדן און גערופן צו וואַכזאַמקייט אין אַנבליק פון וואַק־סענדיקן נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם.

ביי אַן אויסערגעווייגלעכער שטיל־קייט איז די באַוווסטע וואָרט־קינסט־לערין **ניוסאַ גאָלד** דאַן אויפגע־טרעטן מיט גרויס דערפאָלג אין אַ צוגעפּאַסטן פּראָגראַם, וואָס האָט גע־מאַכט אַ שטאַרקן איינדרוק אויף דעם גרויסן אַנוועזנדיקן עולם. זי האָט פאַרענדיקט מיטן מאַרש פון די קדו־שים.

דאָנערשטיק, דעם 12טן יולי

אָנדענק-צערעמאָניע ביים אַמאַליקן וועל-ד׳היוו

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קומען צאָלרייך דאָנערשטיק, דעם 12־טן יולי 1977, 6 אַזייגער פאַרנאַכט, צום אַמאַליקן וועלאָ־דראָם ד׳היווער אויף דער אָנדענק צערעמאָניע, אָרגאַניזירט דורכן פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע, כדי אָפּצוגעבן כבוד דעם אָנדענק פון די 13.000 יידן, מענער, פרויען, קינדער, אַלטע לייט, וואָס זיינען נאָך דער גרויסער אַבלאַווע פון „שוואַרצן דאָנערשטיק״ אין פאַרלויף פון אַ גאַנצער וואָך אין אוממענטשלעכע באַדינגונגען אינטערנירט געווען אין דעם אַמאַליקן וועל־ד׳היוו. און פון דאָרט אָפּגעפירט געוואָרן קיין דראַנסי און דעפּאָרטירט אין די טויט־לאַגערן פון דייטשלאַנד.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דערפאלגרייכע עפנטלעכע ציאונג פון אונדזער האיאריקער טאמבאלא

אדאנק דער איבערגעגעבנקייט און צוגעבונדנקייט פון די מיטגלי־דער צו אונדזער ארגאניזאציע, קאנען מיר פעסטשטעלן מיט צופרידנקייט, אז די טאמבאלא־קאמפאניע האט אויך האיאר פארצייכנט גרויס דערפאלג. זי האט ביז איצט אריין געבראכט אי־בער די 5 מיליאן אלטע פראנק.

די ציאונג איז פארגעקומען דינס־טיק, דעם 19־טן יוני 8.30 אוונט אין לאקאל פון פארבאנד, אין דער אנ־וועזנהייט פון די טוער פון צענטראל־קאמיטעט און פון צאלרייכע מיט־גלידער מיט זייערע פרויען, ביי א גלעזל פרוכט־זאפט און צובייסן.

געעפנט דעם אוונט האט דער פאר־וואלטונגס־מיטגליד און פאראנט -ווארטלעכער פאר דער טאמבאלא - קאמיסיע **מ. טשארני**, וועלכער האט נאך א קורצן ארייפיר באדאנקט אין ווארעמע ווערטער די אנוועזנדיקע. ער גיט איבער דאס ווארט אונדזער פרעזידענט ד"ר **דאנאווסקי**, וועל־כער שטרייכט באזונדערס אונטער אין זיין רעדע וועגן ציל פון דער טאמ־באלא פאר פלאנצןביימער אין ישר־אל. „אונדזער פארבאנד, זאגט ער האט שוין פארפלאנצט 50 טויזנט ביימער אין פארשידענע ערטער פון לאנד.". דער רעדנער שטעלט זיך דאן אפ אויף אונדזער סאציאלער אר־בעט לטובת אונדזערע מיטגלידער און אויף אונדזער אפרו־הויז אין לעוועס.

די הכנסה פון דער טאמבאלא — פארענדיקט ער גיט א מעגלעכקייט אויסצוברייטערן די סאציאלע ארבעט פאר די אלע, וואס נויטיקן זיך אין איר.

מיט דער טעכנישער אויספירונג האט זיך פארנומען די טאמבאלא־קאמיסיע, נאך דער ציאונג האט זיך גלייך אנגעהויבן דער ארטיסטישער פראגראם.

א באזונדערן דערפאלג האט געהאט די באקאנטע פאפולערע זינגערין **זשעניא פייערמאן** מיט איר אויספירן אויף א גלענצנדיקן אופן מערערע לידער אין יידיש, העב־רעאיש און אין רוסיש, באגלייט דורך דעם טאלאנטפולן קאמפאזי־טאר־פיאניסט **עלי גאלדענבערג**.

א באזונדער פארגעניגן האט אויך לאניסט **זשאק שפייזער**, וועל־פארשאפט דער ארויסטריט פון וויא־כער האט אקאמפאנירט דורך עלי גאלדענבערג אויסגעפירט א יידישע „מעלאדיע" פון ארקאדי קוגעל, „צוויי פיעסן אין אלטן סטיל" פון צעזאר עספעזשא, „די סאנאטע" אין סאל מאזשער פון מאצארט און א „חסי דישע מעלאדיע", אראנזשירט דורך שפייזערן גופא.

פארענדיקט דעם געלונגענעם אוונט האט זשעניא פייערמאן, וועלכע האט צו"א געזונגען „שלום", די חתונה פון שבת" פון י. צאנין, „וואַ־לענקא", „יפה", „לאזט אונדז לעבן", און פארענדיקט ביי שטארקע ביי־פאלן „ירושלים".

לייענט די ליסטע פון די געווו־נענע נומערן אויף דער פראנצוי־זישער זייט 1.

אונדזער סאציאלע טעטיקייט

מיר דערמאנען אונדזערע מיטגלי־דער, אז ביים פארבאנד איז שטענ־דיק טעטיק א סאציאלע קאמיסיע, וועלכע פארנעמט זיך מיט באזוכן די קראנקע מיטגלידער אין די שפיטאלן, קליניקעס ווי אויך אין דער היים. ביי די דאזיקע וויזיטן אינפארמירן מיר זיך אויך מיט ספעציעלע פאלן פון נויטבאדערפטיקע חברים אדער אל־מנות.

די חברים, וואס ווייסן וועגן אזעל־כע פאלן, וואס זיינען אונדז אומבא־קאנט, דארפן אונדז וועגן דעם מיט־טיילן מיר באמיען זיך קיינמאל ניט אפצוווארפן די ביטע פון א חבר.

מיר ציען די אויפמערקזאמקייט פון אונדזערע מיטגלידער, אז זיי האבן דאס רעכט יעדעס יאר ארויס־צופארן אין „לאריע ראז" מיט אן הנחה פון 50 פראצענט, זיך צופאסנ־דיק צו די אויפנאם־געזעצן פון אונ-זער אפרו־הויז אין די זומער־חדשים.

די וואס באקומען א „פריז ־ אן - שארזש" קענען באקומען א אומזיסטע צוגאב־וואך.

קראנקע חברים, וועלכע קענען ניט באקומען קיין „פריז־אן שארזש" און האבן ניט קיין מאטעריעלע מעג־לעכקייטן — קענען זיך צו אונדז ווענדן וועגן ארויספארן אויף צוגענג־לעכע באדינגונגען.

סאציאלע קאמיסיע

PENSIONS D'INVALIDITÉ

Pourcentages	Indices	Montant trimestriel au 1.3.79	Montant global payé ou à payer (principal + rappel) aux échéances des : 39-45 19-5-79	Hors guerre 19.5-79	Victimes civiles 12-7-79	14-18 19-7-79
INVALIDES DE 10 A 80 %						
10 %	42	280,96	286,68	288,25	289,46	289,83
15 %	63	430,44	430,02	432,38	434,20	434,75
20 %	84	573,93	573,36	576,51	578,93	579,66
25 %	105	717,41	716,71	720,64	723,66	724,58
30 %	142	970,21	969,26	974,59	978,67	979,91
35 %	166	1 134,19	1 133,08	1 139,31	1 144,08	1 145,53
40 %	189	1 291,34	1 290,08	1 297,16	1 302,60	1 304,25
45 %	213	1 455,32	1 453,90	1 461,88	1 468,01	1 469,87
50 %	236	1 612,47	1 610,89	1 619,74	1 626,53	1 628,59
55 %	260	1 776,45	1 774,71	1 784,46	1 791,94	1 794,21
60 %	284	1 940,43	1 938,53	1 949,18	1 957,35	1 959,83
65 %	308	2 104,41	2 102,35	2 113,90	2 122,76	2 125,45
70 %	332	2 268,39	2 266,17	2 278,62	2 288,17	2 291,07
75 %	356	2 432,37	2 429,99	2 443,34	2 453,58	2 456,69
80 %	380	2 596,35	2 593,81	2 608,06	2 618,99	2 622,31
INVALIDES DE 85 A 100 %, SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.						
85 % sans all. G.M.	489	3 341,09	3 337,83	3 356,16	3 370,22	3 374,50
85 % avec all. G.M.	625	4 270,31	4 266,14	4 289,58	4 307,55	4 313,02
90 % sans all. G.M.	522	3 566,56	3 563,08	3 582,65	3 597,66	3 602,23
90 % avec all. G.M.	745	5 090,21	5 085,24	5 113,18	5 134,60	5 141,12
95 % sans all. G.M.	574	3 921,85	3 918,02	3 939,55	3 956,05	3 961,07
95 % avec all. G.M.	872	5 957,94	5 952,12	5 984,82	6 009,89	6 017,52
100 % ss all. G.M.	628	4 290,81	4 286,62	4 310,17	4 328,22	4 333,72
100 % av. all. G.M.	1 000	6 832,50	6 825,83	6 863,33	6 892,08	6 900,83

RETRAITE DU COMBATTANT (indice 33)

Au 1er-1-79 : Annuel : 888,69 - Semestriel : 444,34
Au 1er-3-79 : Annuel : 901,89 - Semestriel : 450,94

Echéance de mai 1979 (Période du 1-12-78 au 30-5-79)

Au taux de novembre 1978	443,52
Rappel taux de janvier 1979 (du 1er au 28-2-79)	0,26
Rappel taux de mars 1979 (du 1-3-79 au 30-5-79)	3,72
	447,50

Echéance de juin 1979 (Période du 1er-1-79 au 30-6-79)

Au taux de janvier 1979	444,34
Rappel du taux de mars 1979 (du 1-3-79 au 30-6-79)	4,40
	448,74

קעגן דעם פארעלטערונגס-געזעץ

פראפ. מ. מושקאט (ישראל)

מיר ברענגען דא ווייטער מיט איי־ניקע קירצונגען דאס אינטערעסאנטע ארטיקל פון פראפעסאר מושקאט.

עס זענען פארביי 34 יאר זינט עס זענען באפרייט געווארן די אפגערא־טעוועטע פון די טויטן־לאגערס. בלויז 33 יאר טיילן אונדז אפ פונעם אור־טייל וועלכן עס האט ארויסגעטראגן דער אינטערנאציאנאלער טריבונאל אין נירענבערג קעגן די וויכטיקסטע נאצי־פארברעכערס און פון דעם בא־שטעטיקן זיינע פרינציפן דורך דער אנו.

בלויז מיט 31 יאר צוריק איז אנגענו־מען געווארן דער אינטערנאציאנאלער טשארטער פאר באשטראפן דאס פאר־ברעכן פון פארניכטן א פאלק און ד' וועלט־דעקלאראציע פאר מענטשן־רעכט. די דעקלאראציע פארווערט אויך צו געבן א באהעלטעניש פאר די וואס זענען באגאנגען הארבע פאר־ברעכנס ; צו זיי געהערן, נאטירלעך, אויך אזעלכע מיט וועלכע עס האבן זיך „אויסגעצייכנט" די נאציסטן, זי פארווערט אויך דאס געבן פרייהייט, די וואס פארנעמען זיך מיט טעטיקיי־טן, וועלכע שטייען אין קעגנזאץ צו אירע כללים. ס'איז איבעריק אונ־טערצושטרייכן, אז אזעלכע זענען גע־ווען די נאצישע מעשים.

פארברעכערס וועמען ס'איז געלונגען זיך ארויסצודרייען

אמת, אז נאך דעם ווי ס'איז פאר־ביי א לאנגע צייט, איז שווער צו דער־קענען די פארברעכערס. דער זכרון פון די עדות ווערט פארטושט און גישט שטענדיק קאן מען דערגרייכן די געהעריקע באשולדיקונגס־דאקו־מענטן.

זייער אפט, דריקן אויס געוויסע פארברעכנס, באזונדערס די „קליינע פישעלעך", זייער אויפריכטיקע חר־טה, מאכן אן איינדרוק פון פולשטענ־דיק געענדערטע און די געזעלשאפט האט נישט קיין גרויסן אינטערעס זיי צו משפטן. וועגן דעם פרינציפיעלן אינטערעס אין משפטן זיי וויזט אן די סטאטיסטיק פון די געמשפטע אין מערב־דייטשלאנד : פון 9־טן מאי 1945 ביזן 1־טן יאנואר 1977 זענען געשטעלט געווארן צום משפט אין מע־רב־דייטשלאנד, 82.667 פארדעכטיק־טע אין מלחמה־פארברעכנס, אבער פארמשפט האט מען בלויז 6.425 — א צאל וואס שטייט נישט צו קיין שום פראפארץ צו דער צאל פון די זעקס מיליאן דערקוילעטע יידן.

אפילו ווען מיר וועלן צו דעם צו־געבן די וואס זענען געמשפט געווא־רן אין אנדערע לענדער, איינגעשלא־סן די ווייניקע וואס מען האט גע־שטעלט פארן געריכט אין מזרח־דיי־טשלאנד, פון דער אלגעמיינער צאל נאציס קעגן וועמען מען האט אויפ־געשטעלט באשולדיקונגס־אקטן אין די יארן 1945 — 1946, זענען בלויז 9,9 פראצענט געפונען געווארן פאר שולדיק. און אין דער תקופה צווישן 1965 און 1976 איז די דאזיקע צאל געפאלן ביז 15 פראצענט.

די שרעק פאר דער פארגאנגענהייט

דאס אלץ געזאגטע איז גענוג, כדי זיך צו איבערצייגן ווי וויכטיק ס'איז צו משפטן די נאציסטישע פארברע־כערס, וואס ס'קאן ביישטייערן צום אנטפלעקן דעם גאנצן אמת וועגן דער שרעקלעכער פארגאנגענהייט אויך דורך דעם פארלויף פון דייטשע פראָ־צעסן.

די אמתע דעמאקראטן אין דייטש־לאנד פאלגן נאך מיט גרויס זארג דעם אנשטרענג אנצוהאלטן דאס פאר־עלטערונגס־געזעץ פון נאציסטישע פארברעכנס — און אויך מיט דער הילף פון אזא מאניפולאציע, און אפ־שר גאר א געזעץ וואס זאל בטל מא־כן בלויז די פארעלטערונג לגבי יעדן אקט פון מארד — צו געניסן פון די שטימען פון אלע מענטשן פון דער „פארגאנגענהייט".

אזא זאך קאן נישט ארויסרופן קיין צוטרוי נישט אין ישראל און נישט אין אייראפע אדער אין די פאר־איינקטע שטאטן — און נאטירלעך, נישט אין ראטנפארבאנד און אין פוי־לן און קאן פארשארפן די אינטער־נאציאנאלע באציאונגען.

די כנסת האט שוין אנגענומען א שטעלונג אין דעם ענין פון דער גע־פאר וואס איז פארבונדן מיטן פרווו אנצווועדן דאס פארעלטערונגס־גע־זעץ לגבי נאציסטישע פארברעכנס סוף פון היינטיקס יאר, איצט הייבט זיך אן די ריי פאר דער טעטי־קייט פון די נישט־רעגירונגס־אנש־טאלטן און קערפערשאפטן אין לאנד און אין אויסלאנד.

פאראן א האפענונג אז אויב עס וועט אויסגעאיבט ווערן א דרוק, וועט פארמיטן ווערן די געפאר אז אין יאר 1980 זאלן זיך פריי ארומשפאצירן די פארשידענע מינים מענגעלעס און אייכמאנס.

געלונגענע פארזאמלונג אין ניס

אויף דער איניציאטיוו פון **דר. דאנאווסקי**, פרעזידענט פון יידישן קאמבאטאנטן־פארבאנד און פון **דר. זשיטנער**, פרעזידענט פון דער סעק־ציע ניס־קאט־ד'אזיר, איז פארגעקו־מען זונטיק, דעם 28־סטן יאנואר א פארזאמלונג פון די געוועזענע יידי־שע פראנט־קעמפער פון דער געגנט.

דער ציל פון דער פארזאמלונג איז געווען צו נעמען קאנטאקט מיט די דארטיקע מיטגלידער פון דער ארגא־ניזאציע און בכלל מיט געוועזענע קאמבאטאנטן, וואס וווינען אין אט דער געגנט.

עס איז געווען אן אנגענעמער סור־פריז און ממש אן איבעראשונג צו טרעפן אויף דעם צוזאמענטרעף פון ניס ביי 50 פערזאן, וועלכע האבן ארויסגעוויזן פיל אינטערעס פאר די פראבלעמען, וואס זיינען דארט אוועק געשטעלט געווארן.

אונדזער טעטיקייט קעגן אויפוואַ־כענדיקן אנטיסעמיטיזם און ראסיזם איז באזונדערס געקומען צום אויס־דרוק.

נאך דער עקספאזע פון דר. דא־נאווסקי איז פארגעקומען א דעבאטע אין וועלכער עס האבן זיך באטייליקט א גרעסערע צאל אנוועזנדיקע.

עס איז באשלאסן געווארן זיך צו טרעפן אין דער נאענטער צוקונפט אויף אן אלגעמיינער פארזאמלונג, ווו עס וועט ווערן אויסגעוויילט א נייע ביורא און די קאמיסיעס, וועל־כע וועלן זיך פארטיילן מיט דער טע־טיקייט פון דער סעקציע.

די דאזיקע אלגעמיינע פארזאמלונג איז זינט דאן שוין פארגעקומען און די ארבעט ווערט פארגעזעצט.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris.

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

דער ס"ס פראנץ וואגנער איז פריי

דאס בראזיליאנישע העכסטע גע־ריכט האט, נאך דעם ווי דער ענין איז אלץ אפגעשלעפט געווארן, בא־שלאסן צו באפרייען דעם יידן־מער־דער פראנץ גוסטאוו וואגנער און אים נישט ארויסצוגעבן די לענדער, וואס האבן געפאדערט זיין אויסליפערונג.

אין די פיר לענדער : פוילן, ישר־ראל, מערב־דייטשלאנד און עסטרייך, האט דער באשלוס פון בראזיל ארויס־גערופן א שטורעם פון פראטעסטן און אן אויפברויז פון צארן. דאסזעלבע אויך אין פראנקרייך, ווו פיל ארגא־ניזאציעס פון ווידערשטענדלער און געוועזענע קאמבאטאנטן האבן פאר־עפנטלעכט פראטעסטן.

דער דאזיקער באשלוס נישט א־רויסצוגעבן דעם מאסן־מערדער פון סאביבאר און טרעבלינקע איז נישט בלויז אין קעגנזאץ צו ענלעכע פאלן נאר איז אין פולן קעגנזאץ מיט דער אנ"ו־קאנווענץ וועגן באשטראפן די קריגס־פארברעכער.

אין ירושלים, האט דער יוסטיץ־מיניסטער שמואל תמיר געמאלדן, אז (ווי פראנץ שטאנגל, וואס איז יא ארויסגעגעבן געווארן דורך בראזיל) ער וועט באטראכטן וואס ס'איז פאראן צו טאן, כדי אזא תליון, פאראנט־ווארטלעך פארן טויט פון הונדערטער טויזנטער אומשולדיקע מענטשן זאל זיך ארויסדרייען פון א גערעכטן משפט.

דער פארבאנד שליסט זיך אן אין די פראטעסטן קעגן דער באפרייאונג פון תליון וואגנער.

די צערעמאניע אין סען קאנסען לכבוד די העלדן פון ווארשעווער געטא

אונדזער חבר אדאלף גלאוויטשא־ווער, פרעזידענט פון דער יידישער קאמבאטאנטן־סעקציע פון סען קאנ־טען, האט אונדז צוגעשיקט אן ארטיקל אין וועלכן עס רעדט זיך, אז דעם 28סטן אפריל אין „נאציאנאלן טאג פון דעפארטאציע" איז דארט אויך האיאר פארגעקומען א רירנדיקע אנ־דענק־צערעמאניע לכבוד אלע אומ־געקומענע דעפארטירטע און העלדן פון ווארשעווער געטא־אויפשטאנד.

נאך די צערעמאניעס ביים מאנו-מענט פון דער רעזיסטאנס, האבן די פערזענלעכקייטן זיך פארזאמלט אויפן בית־עולם ארום דעם מאנומענט אויף וועלכן עס זיינען אויסגעקריצט די נעמען פון די אומגעקומענע יידן אויף דעפארטאציע. הער בראקאניע און לע מער האבן אין זייערע רעדעס בא־טאנט, אז די געשיכטע פון ווארשע-ווער געטא־אויפשטאנד איז דער סא־מע אויפטרייסלענדיקער גביית־עדות פון יידישן מארטירערטום און פון קאמף קעגן נאצישן שונא.

די ביורא פון יידישן קאמבא־טאנטן-פארבאנד 26, רי רענארד וועט בלייבן אפן די צייט פון וואקאנסן

די ביורא פון יידישן קאמבא - טאנטן־פארבאנד 26, רי רענאר וועט בלייבן אפן ווי געווינלעך. די גאנצע צייט וועט פונקציאנירן א פערמא-נענץ. מען קען אויך טעלעפאנירן — 277,73,32 ווען מען נויטיקט זיך אין „מיטיעל", ביים קאמבאטאנטן־פאר־באנד.

№ 166 Juin - Juillet 1979 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Novembre 1979 N° 167 p. 1 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

Le 28 Octobre 1979

Notre Assemblée Générale

Ils sont venus nombreux nos camarades parce que cette Assemblée Générale déjà traditionnelle, est presque une fête pour tous ceux qui ont combattu en commun et souffert dans les camps.

C'est vraiment le lieu où chacun a la possibilité d'évoquer des souvenirs communs.

Lorsque le président, le Dr DANOWSKI, ouvre la séance, la salle est presque pleine.

C'est avec beaucoup d'émotion qu'il évoque le souvenir des camarades disparus au cours de l'année, devant l'assistance visiblement émue. Il remercie ensuite les camarades d'être venus si nombreux et leur exprime en termes chaleureux ses remerciements pour leurs contributions à la réalisation des tâches assignées, et nous pouvons aujourd'hui récolter les fruits (maison de convalescence à Levens, local qui permet d'organiser des après-midi cuturelles, collecte de la tombola dont le produit permet de continuer la plantation de forêts en Israël).

Le Dr DANOWSKI termine son allocution en souhaitant de nouveaux succès pour l'année à venir.

La parole est ensuite donnée à notre camarade SISTER pour le rapport d'activités.

Il trace le bilan de l'année, chiffres en main qui font ressortir l'intense activité de notre Union dans tous les domaines. De larges extraits de ce discours sont donnés en yiddish dans ce numéro.

Prennent la parole à leur tour les camarades L. SALAMON, pour le compte rendu financier, FELDMAN, pour la Commission de Contrôle, SZULC, pour la commission sociale, BELLER sur notre maison de repos, M. CZARNY qui s'arrête plus particulièrement sur les raisons de la réussite de notre tombola et J. FRIDMAN pour présenter la résolution.

Au cours de la discussion, prirent la parole DIAMANT, KARCZMER, WAJEMAN, ROZENCWAJG et BLEIER.

Le président présente ensuite la liste des candidats au Comité qui est reconduite et trois nouvelles candidatures sont adoptées.

C'est dans une atmosphère de franche camaraderie et dans la fierté d'appartenir à une association aussi vivante, que les membres de notre organisation se sont séparés en se donnant rendez-vous au prochain banquet, qui aura lieu le dimanche 25 novembre 1979.

Ajoutons qu'au cours de l'Assemblée Générale il a été donné lecture des lettres d'excuses émanant de nos sections de St-Quentin (GLOWICZOWER, président), et Nice-Côte-d'Azur (Dr JUTTNER, président).

VENEZ NOMBREUX AU

BANQUET ANNUEL

qui aura lieu

le DIMANCHE 25 NOVEMBRE 1979 à 13 HEURES

dans les Salons de

L'HOTEL CONCORDE-LAFAYETTE

(Porte Maillot)

Vous passerez une après-midi agréable dans une ambiance d'amitié avec les VINITZKI et la chanteuse d'Argentine bien connue JACINTA dans son tour de chant folklorique.

Réservez vos places dès à présent par écrit à « Notre Volonté » 26, rue du Renard, en y joignant un chèque

Prix du déjeuner : 150 francs.

Au Tribunal de Cologne :

J'ETAIS A L'OUVERTURE DU PROCES DES RESPONSABLES DE LA DEPORTATION DES JUIFS DE FRANCE

Le 23 octobre dernier, a eu lieu à Cologne l'ouverture du procès de LISCHKA, HAGEN et HEINRICHSOHN, responsables de la déportation des juifs de France.

M'étant portée partie civile — mes parents étant morts en déportation — le moins que je pouvais faire était de me rendre à Cologne pour l'ouverture de ce procès.

C'est très angoissée que j'ai pris le train, à la pensée de voir devant moi — concrètement — les responsables de la mort de mes parents.

Nous nous sommes retrouvés le matin à Cologne quelque 300 personnes, venues spécialement avec la détermination de ne pas laisser se dérouler dans l'indifférence le procès de ces criminels de guerre.

Naturellement, la salle prévue pour l'audience, ne correspondait pas à l'importance de l'événement, ce qui fait que l'on ne nous a pas laissé entrer. Nous sommes donc restés dehors toute la journée, manifestant devant le Tribunal.

On a beaucoup parlé de l'indifférence des Allemands, mais il faut tout de même dire que toute la journée, sont restés dans le froid, avec nous, une quinzaine d'Allemands, jeunes et surtout moins jeunes, avec de grandes pancartes demandant le châtiment de LISCHKA, HAGEN et HEINRICHSOHN. C'était très impressionnant.

Moi je parlerai aussi de l'indifférence des juifs de France. Car enfin, il y a 700.000 juifs en France et 300 seulement se sont manifestés. A croire que les juifs ne se sentent pas concernés. Ce n'est pas seulement avec des motions ou des télégrammes que ces criminels de guerre seront condamnés.

Le procès doit se poursuivre jusqu'en janvier. Il n'est pas trop tard pour se manifester concrètement.

Les anciens combattants juifs, ont il me semble, le droit de participer avec les autres victimes à l'action. Pour ce faire, ils peuvent s'adresser à l'Association pour le Jugement des Criminels de Guerre, présidée par Me Serge KLARSFELD, 142, rue de Rivoli à Paris. Tél. : 233-39-59.

Rosette BENIERE

(Suite eu page 2)

RÉSOLUTION DE NOTRE ASSEMBLÉE

Nous reproduisons ici intégralement la résolution telle qu'elle à été adoptée par l'Assemblée Générale :

L'Assemblée Générale annuelle de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, réunie le 28 octobre 1979 à la Mairie du 9ème arrondissement,

Approuve le raport moral et le compte-rendu financier présentés par le Comité sortant et constate avec satisfaction que les tâches prévues par la dernière Assemblée Générale pour l'année d'exercice écoulée ont été parfaitement remplies.

Le travail social en faveur de nos camarades, a été sensiblement élargi et notre Maison de Convalescence de Levens, devenue encore plus confortable, grâce aux travaux de transformation effectués, possède actuellement des chambres individuelles complémentaires.

Elle salue les efforts du Comité sortant sur le plan culturel dans le cadre d'animation de nos beaux locaux et exprime son désir de les voir poursuivre sur une plus vaste échelle.

* * *

L'Assemblée Générale exprime sa satisfaction du fait que notre Union accorde une attention particulière aux problèmes qui préoccupent le monde ancien combattant et fait appel à tous nos camarades de s'associer encore plus étroitement aux actions de l'U.F.A.C. pour la défense des droits, dans sa lutte pour la paix, pour les droits de l'homme, contre le racisme et l'antisémitisme, pour le châtiment des auteurs de crimes contre l'humanité et pour que le 8 mai, jour de la capitulation de l'Allemagne nazie, devienne une fête nationale officielle.

* * *

L'Assemblée Générale prend acte du vote le 31 juillet, du Parlement de l'Allemagne Fédérale de la loi supprimant la prescription pour « meurtre ». Elle appelle à présent nos camarades, à rester vigilants pour que les criminels de guerre et de crimes contre l'humanité, soient jugés et châtiés comme ils le méritent.

Notre vigilance doit aussi redoubler face aux agissements des néo-nazis, des racistes et des antisémites de toutes sortes qui relèvent dernièrement la tête, et à leurs multiples méfaits.

* * *

L'Assemblée Générale renouvelle ses sentiments d'inquétude quant au sort des juifs en U.R.S.S. (et plus particulièrement de ceux qui désirent quitter le pays) exposés à toutes sortes de vexations, en contradiction flagrante avec les droits de l'homme formulés dans les Accords d'Helsinki. Elle demande que les juifs qui désirent émigrer, puissent le faire sans restriction aucune.

* * *

Fidèles aux décisions antérieures, l'Assembllée Générale approuve le nouveau versement au K. K. L. de 40.000 francs, pour la plantation de forêts en Israël

Elle réitère son ardent désir de voir enfin se réaliser une paix juste, durable et globale entre Israël et ses voisins arabes, dans un climat de détente et de paix au Proche-Orient et dans le monde entier.

PUISSANTE MANIFESTATION DES ANCIENS COMBATTANTS LE 27 OCTOBRE DERNIER PLACE DE L'OPERA

A l'appel de l'U.F.A.C. plusieurs millieurs d'Anciens Combattants se sont rassemblés le 27 octobre dèrnier place de l'Opera.

Des centaines de drapeaux tricolores, représentant les associations de la Région parisienne, encadraient la tribune où avaient pris place de nombreuses personnalités.

A la veille du débat sur le budget 1980 des Anciens Combattants, l'U.F.A.C. à manifesté contre la menace qui pèse sur les pensions des grands invalides et déportes.

René Peyre, nouveau président de l'UFAC, a souligné au cours de son intervention « **que les anciens combattants n'exigent pas de privilèges, mais qu'ils n'admettent pas que l'on veuille réaliser des économies aux dépens de ceux qui ont risqué leur vie et compromis leur santé aux heures les plus sombres de notre pays** ».

Plusieurs orateurs ont rappeles les revendications des anciens combattants qui portent notamment sur la suppression du décalage important qui existe entre les pensions et le traitement des fonctionnaires de référence. Ils exigent également un relèvement important du budget 1980 et la sauvegarde du principe du « **droit à la réparation** ».

Lucien Bégouin, président sortant de l'UFAC, a d'autre part exprimé leur « **volonté de voir rétablir le 8 mai jour férié. Non pas pour fêter le défaite d'un peuple, mais la victoire sur l'oppression nazie** ».

Le Sénat unanime a voté une proposition de loi allant dans ce sens. « **Le gouvernement doit maintenant cesser de faire obstacle à sa mise à l'ordre du jour de l'Assemblée nationale** », a-t-il poursuivi.

Nos camarades ont répondu à l'appel et sont venus nombreux place de l'Opéra le 27 octobre dernier avec le drapeau de l'Association.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Novembre 1979 p.2

Extraits des allocutions de notre Assemblée Générale

Dr. DANOWSKI

Votre présence nombreuse ici, témoigne de l'intérêt toujours croissant que vous portez à notre organisation.

Cependant, un grand nombre d'adhérents manque à l'appel en raison de leur état de santé précaire. C'est le cas notamment de notre camarade PERSTUNSKI, vice-président de l'Union et président de la Mutuelle. Nous leur souhaitons à tous une meilleure santé et espérons les voir parmi nous complètement rétablis à la prochaine rencontre.

Notre Union continue son activité débordante, vous en jugerez par vous-mêmes en entendant les rapports qui vous seront présentés tout à l'heure.

La sympathie agissante que nous rencontrons parmi les couches les plus larges de la population juive et non-juive, est due d'une part, au fait que nous sommes toujours vigilants dans le combat et que d'autre part, nous prenons toujours position pour tous les problèmes qui touchent de près la communauté juive, non-seulement en France, mais encore à travers le monde et en premier lieu pour Israël.

Notre Maison de convalescence de Levens, notre vaste local situé en plein centre de Paris, notre sollicitude à l'égard de nos adhérents malades, notre aide constante à Israël, pour ne citer que ces quelques exemples.

Si nous pouvons réaliser tout ceci, c'est grâce à votre dévouement, à votre désintéressement et à votre aide morale et matérielle. »

MICHEL CZARNY

Dans la famille des anciens combattants, nous sommes une petite organisation par le nombre d'adhérents qui va hélas en diminuant chaque année.

Par contre, nous sommes parmi les grandes organisations, par nos services quotidiens dans de nombreux domaines pour nos camarades, par notre activité et nos réalisations.

Parmi celles que vous a énumérées notre secretaire Sister, il y en a une qui n'est pas prédominante, ni essentielle mais qui tient une large place, c'est notre tombola annuelle, qui a permis d'atteindre notre but.

Jusqu'à ce jour nous avons planté 50.000 arbres en 5 forêts et nous avons versé 40.000 frs. pour une nouvelle Forêt.

Pour cette forêt, nous cherchons un nom qui correspondrait à la satisfaction que nous avons exprimé à la suite de l'accord de paix entre Israël et l'Egypte.

Pour réusir notre prochain objectif, votre collaboration est necessaire pour la vente des carnets de soutien autour de vous, à vos amis et connaissances, et notre tombola aura du succs.

NOTRE VERSEMENT DE 40.000 F. AU K.K.L.

Suite à notre versement de 40.000 Frs au K.K.L. nous avons reçu une lettre dont nous extrayons le passage suivant :

« .....

Nous vous prions de bien vouloir transmettre nos très vifs remerciements nous sommes très heureux d'avoir en vous et en les membres de l'association des amis aussi fidèles de notre institution et d'Israël. »

C'est au cours d'une reception dans nos locaux que le

De gauche a droit : notre Président Dr. Danowski, H. Sadowski et le nouveau Président du K.K.L. Mᵉ KNOLL, qui reçoit notre chèque de 40.000 francs

et le témoignage de notre appréciation profonde à vos membres qui, avec une régularité exemplaire, participent depuis des années à changer le visage d'Israël par leurs forêts, et

chèque de 40.000 francs à été remis au Présirent du K.K.L., Edouard KNOLL.

Dans son allocution il a chaleureusement remercié les dirigents de notre Union pour cette noble action.

NOS PEINES

Nous adressons nos condoléances les plus sincères aux familles de nos camarades disparus :

BLONKOWSKI Jacques
BORENSZTAJN Jacques
GLAYMANN Samuel
GOLDENBERG Huna
GRUSZOW Izaac
GRZYWACZ Simon
KOCHANEK David
LAUFER Jakob
LEIBOVICI Isaac
LIFSZYC Léon
PLOCKI Pinchès
ROTBERG Zélik
SEVILLIA Israël
SYLOWSKI Symcha
VOLDMAN Beiris
WEJNBERG Maurice

Nous assurons de notre vive sympathie, les camarades cruellement frappés par le décès de leur épouse :

Mme Hélène AJCHENBAUM
Mme GLATT Marie
Mme KHALEPSKI
Mme PILCER Sarah

Nous exprimons nos plus sincères condoléances à notre camarade BRYSKI Léon et à son épouse, durement frappés par le décès de leur gendre.

Les Assises Nationales de l'UFAC

par le Dr GOROVIT

Le 5 octbre 1979 s'est réuni à Paris le Conseil d'Administration de l'U.F.A.C. auquel ont assisté nos deux camarades administrateurs nationaux : CZARNY pour la Fédération et le Dr GOROVIT pour l'U.G.E.V.R.E.

Dans son rapport moral, le secrétaire général de l'U.F.A.C. a beaucoup insisté sur l'unité du monde combattant, sur la défense des droits et sur la commémoration du 8 Mai.

L'Assemblée Générale de l'U.F.A.C. s'est déroulée ensuite les 6 et 7 octobre. Nos camarades APPEL, CZARNY, FRIDMAN, GOROVIT et SISTER y ont pris une part active.

L'Assemblée Générale a vivement déploré les refus persistants du gouvernement de prendre en considération ses légitimes demandes :

1) de combler le retard pris par les pensions par rapport aux traitements de la fonction publique (Rapport constant) ;

2) les menaces qui pèsent sur les pensions des déportés et grands invalides ;

3) le refus de rétablir la célébration officielle du 8 Mai, jour férié et chômé.

A exprimé son angoisse devant les atteintes aux droits fondamentaux de l'homme et à sa dignité, qui sont constatées dans toutes les parties du monde.

MM : René PEYRE le nouveau Président de l' U.F.A.C. et Lucien BEGOUIN Président Honoraire lui passant ses pouvoirs.

A exprimé son indignation devant l'impudence des anciens nazis et collaborateurs, devant la profanation des monuments à la mémoire des victimes des nazis et demande instamment à l'Assemblée Nationale d'adopter la loi qui reconnait aux associations issues de la Résistance et de la Déportation, le droit de se constituer partie-civile dans les procès intentés aux criminels de guerre.

A affirmé sa volonté de suivre son action afin que jamais les générations futures ne subissent les fascismes et les horreurs de la guerre.

Avant la clôture de ses travaux, le Conseil d'Administration a procédé à l'élection du nouveau bureau. Le président BEGOUIN ayant décidé de se retirer pour raison de santé, a été élu président honoraire et M. René PEYRE, ancien secrétaire général a été élu président de l'U.F.A.C. et M. Louis BEAUDOIN, secrétaire général.

La Rencontre Mondiale à Rome pour la Paix

La rencontre s'est tenue à Rome du 18 at 20 octobre 1979 inclus et faisait suite à la 16ᵉ Assemblée Générale de la Fédération Mondiale des Anciens Combattants (F.M.A.C.) qui a eu lieu à Florence du 12 au 16 octobre 1979 et à laquelle j'ai eu l'honneur d'assister en qualité d'observateur de l'U.G.E.V.R.E.

Pour notre association il est important de savoir que l'U.F.A.C. a pris acte avec satisfaction du traité de paix intervenu entre Israël et l'Egypte et elle a émis le vœu qu'il progresse rapidement vers un règlement définitif.

Elle a souligné l'attention que portent toutes les associations à l'application par tous les Etats, de tous les principes relatifs aux droits de l'homme contenus dans l'acte final d'Helsinki.

En ce qui concerne la rencontre elle-même organisée par les quatre grandes organisations internationales des Anciens Combattants et Résistants, elle était mondiale, grandiose, non-seulement par ses objectifs, mais aussi par la qualité des membres de ses délégations, composées pour la plupart, des plus hautes personnalités : Ministres, Ambassadeurs, Amiraux, Généraux, etc... et par l'importance que l'Italie et Rome lui ont accordée. Cérémonie d'inauguration en présence du Président de la République, discours du Président du Sénat et audience du Pape. Les travaux ont duré trois jours et nos camarades ont été très assidus à toutes les séances.

Notre Union était doublement représentée, par Monsieur MICHEL CZARNY et par l'U.G.E.V.R.E. neuf délégués, dont MAFFINI, MAVIAN et moi-même.

La résolution issue de ces travaux est d'une grande importance pour l'humanité. Elle exprime l'attachement de tous les peuples à la paix. Elle affirme la nécessité de rompre le processus qui conduit l'humanité à son auto-destruction ; préconise un désarmement progressif général et complet sous contrôle international efficace.

Demande la mise hors la loi de toute forme de racisme, de toute doctrine de haine idéologique, religieuse ou raciale entre les hommes et entre les peuples.

Pour réaliser ces objectifs, la résolution demande de favoriser la création d'un climat de confiance entre les peuples, de récuser la fatalité de la guerre, de s'engager à fond pour le désarmement et contribuer ainsi à bâtir un monde de progrès et de justice dans le respect de la liberté et de la dignité de la personne humaine.

Notre cliché de la salle du Congrès à Rome :
En bas, de gauche a droit nos camerades M. CZARNY, Dr. GOROVIT Président de l'U.G.E.V.R.E. ainsi que MM : MAVIAN et MAFINI

COLOGNE (suite)

Je vous en prie, ne laissez pas se dérouler tranquillement ce procès.

Nous rappelons que plusieurs organisations juives et non juives ont pris part aux manifestations à Cologne le jour de l'ouverture du procès contre ces trois criminels.

NOTRE PROTESTATION

(Ce télégramme à été envoyé par notre Union au Tribunal de Cologne.)

Monsieur le Président du Tribunal,

Au moment où s'ouvre le premier procès de Kurt Lischka, Herbert Hagen et Ernst Heinrichson, responsables nazis de la déportation des juifs de France, nous vous demandons, Monsieur le Président, de bien vouloir veiller à ce que ce procès permette enfin de mettre à nu les rouages d'un mécanisme qui mène du racisme au génocide.

Nous demandons à ce que ces trois « spécialistes » de la mise en pratique de la «colution finale» reçoivent leur punition bien méritée.

Veuillez agréer, Monsieur le Président du Tribunal, l'expression de nos sentiments les plus distinguée.

NOS VOEUX

Nous adresson nos plus vives félicitations à notre camarade MALACH, membre du Comité, ainsi qu'à son épouse, à l'occasion de la naissance de leur petite-fille NATHALIE.

☆

Tous nos voeux à notre camarade Bernard BERKOWICZ et Madame, qui vienne de marier leur fils Jean-Yves aves Marilin. Nous souhaitons beaucoup de bonheur au jeune couple.

☆

Nos vives félicitations à notre camarade Lazar FRYDMAN et à son épouse à l'occasion du mariage de leur petite-fille Annette avec Mr. Raphael.

NOTRE CAMARADE GOLDBERG A L'HONNEUR

Des centaines de nos adhérants ont reja obtenu, grace aux démarches que nous avons effectuées en leur faveur, la croix de Combattant Volontaire

Nos plus vives félicitations à notre camarade **Goldberg Mordehai**, qui vient d'obtenir la croix de Combattant Volontaire

DU 11 NOVEMBRE

La commémoration du 11 novembre à été marquée par une série de cérémonies religieuses, civiles et militaires.

D'une grande ampleur ont été, plus particulièrement cette année, les cérémonies officiles a l'Arc de Triomphe en présence du Président de la République et du gouvernement et des Associations d'Anciens Combattants.

APRES L'IGNOBLE ASSASSINAT DE PIERRE GOLDMAN

Notre Union a exprimé ses vifs sentiments de sympathie à notre camarade Albert GOLDMAN, à la suite de l'ignoble assassinat dont a été victime son fils Pierre GOLDMAN.

Notre Union demande avec toutes personnalités et toutes les organisations, que tout soit mis en osuvre pour arrêter et châtier les criminels.

DONS

CYWAN	100 Frs
KAUFMAN B.	250 Frs.
KAUFMAN	350 Frs.
KOPLOWICZ	500 Frs.
KOWARSKY	50 Frs.
MOLLE	100 Frs.
ROTH	200 Frs.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראַנט-קעמפער

אונדזער דערפאָלגרייכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג

פונקט ווי אין אַלע פריערדיקע יאָרן איז אונדזער יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, וואָס איז פאָרגעקומען זונטיק, דעם 28־סטן אָקטאָבער אַדורך מיט דערפאָלג און אויף אַ ווירדיקן אופן.

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג איז אויך היאָר געווען פאַר די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן אַ יום־טוב און אַ געוויסע פרייד זיך צו טרעפן אין אַ ברידערלעכער אַטמאָספער, וואָס דערמאָנט אין די שווערע יאָרן פון קריג, פון אָקופּאַציע, פון געמיינזאַמע ליידן אָבער אויך פון קאַמף אויף די פראָנטן, אין די לאַגערן און אין דער רעזיסטאַנס. אַזעלכע יאָרן פאַרגעסט מען נישט קיינמאָל. זיי בלייבן איינגעקריצט אין די הערצער פון יעדן איינעם פון אונדז און דערפאַר איז טאָקע געוואָקסן זייער אָנגענעם זיך ווידער צו טרעפן אויף אונדזערס אַ פאַרזאַמלונג.

10 פרי עפנט פרעזידענט ד״ר דאַנאָווסקי, אַרומגערינגלט פון די חברים פון דער עקזעקוטיוו־קאָמיסיע, די פאַרזאַמלונג. ער באַגריסט די גרויסע צאָל אַנוועזנדיקע חברים און באַדאַנקט די מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט פאַ זייער אַזוי נוצלעכער און גוטער אַרבעט.

נאָכן אויסרופן אַלע נעמען פון די פאַרשטאָרבענע מיטגלידער במשך פון די לעצטע יאָרן, וואָס ווערן באַערט מיט אַ מינוט שטילשווייגן, גיט דער פאָרזיצער איבער דאָס וואָרט דעם חבר מ. שוסטער, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, וואָס שטעלט פאָר דעם יערלעכן טעטיקייט־באַריכט.

אין אַ גוט־דאָקומענטירטן ראַפּאָרט שטעלט זיך אָפּ דער באַריכט־אָפּגעבער אויף דער רייך־פאַרצווייגטער אָפּגעטוענער אַקטיוויטעט אויף אַלע געביטן. ער באַהאַנדלט אַלע פּראָבלעמען וואָס רירן אָן די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות, ווי דעם קאַמף פאַר די לעגיטימע רעכט פון די וואָס האָבן געגעבן דאָס בעסטע פון זיך פאַרן לאַנד. ער רעדט וועגן דער גרויסער אומצופרידנקייט פון די קאָמבאַטאַנטן, וועגן זייער מאַניפעסטאַציע פון אַ טאָג פריער ביי דער אָפּערא, וועגן אויפשטייג פון נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם, פאַר אַנטוואָפענונג און שלום אין דער וועלט און אויף די גרענעצן פון ישראל. צום שלוס מאַכט ער אַ רוף פאַר אויפצוהיטן די איינהייט פון פאַרבאַנד ווי דאָס שוואַרצאַפּל פון אויג און פאַר פאַרזעצן דעם קאַמף אַזוי לאַנג ווי די מיסיע איז נאָך נישט פאַרענדיקט.

מיטן זעלבן גרויסן אינטערעס האָבן דאָן די מיטגלידער אויסגעהערט דעם פינאַנציעלן באַריכט פון קאַסירער ל. סאַלאָמאָן, פעלדמאַן פון דער קאָנטראָל ־ קאָמיסיע, מ. טשאַרני וועגן דער טאָמבאָלאַ־אַקציע פאַר ישראל ג. שולץ וועגן דער סאָציאַלער אַרבעט און א. בעלער וועגן די אַרבעטן פון דער פונקציאָנירונג פון אונדזער אָפרו־הויז פון לעווענס.

אין דער דיסקוסיע האָבן זיך באַטייליקט די חברים: פעלדמאַן, פּ. דיאַמאַנט, קאַרטשמער, וואַזשמאַן, ראָזענבערג און בלייער.

נאָך דער דיסקוסיע ווערן (אויסער איין שטים) איינשטימיק איבערגעוויילט די מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט ווי די דריי נייע קאַנדידאַטן: קאַץ, לעווין, קאַראָל סאַפּירשטיין.

מיט פיל אויפמערקזאַמקייט ווערט אויסגעהערט די רעזאָלוציע פאָרגעשטעלט דורכן ערן־פּרעזידענט י. פרידמאַן, זי ווערט דאַן אויך איינשטימיק אָפּגעשטימט.

די ווירדיקע אַלגמיינע פאַרזאַמלונג וואָס איז ווי אַלע מאָל געשטאַנען אויף דער געהעריקער הויך האָט זיך געשטלאָסן צו דער באַשטימטער שעה. אָבער דאָ און דאָרטן האָבן חברים נאָך געהאַט וועגן וואָס צו רעדן און צו דיסקוטירן וועגן די באַהאַנדלטע פּראָבלעמען מיט אַזוי פיל ערנסט און אחריות און וואָס האָבן אָן אייגציקע זאָרג: צו דינען די אינטערעסן פון די חברים געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן. זיי ווייסן עס און שאַצן עס שטענדיק אָפּ מיטן גוויסקן אינטערעס און אַכטונג פאַר די וואָס פירן אָן מיטן פאַרבאַנד.

אויף דער טריבונע אַ טייל פון דער אָנפירנדיקער פאַרוואַלטונג

קומט צאַלרייך

זונטיק, דעם 25-טן נאָוועמבער

אויף דעם

פריינטשאַפט־באַנקעט

וועלכער קומט פאָר אין די זאַלן פון

קאָנקאָרד־לאַפאַיעט

מעטרא: פּאָרט מאַיאָ

איר וועט פאַרברענגען אין אַ חברישער אַטמאָספער אַ גאַנצן נאָכמיטאָג מיטן אָנטייל פון אָרקעסטער פון די וויניצקיס און מיט דער אַרגענטינער גרויסער יידישער זינגערין יאָסינטאַ

אין אַ צוגעפּאַסטן יידישן און לאַטיין־אַמעריקענער פּראָגראַם

די צאָל פּלעצער איז באַגרענעצט

פרייז פון מיטאָג — 150 פראַנק

פאַרשרייבט אייך באַצייטנס

אונדזער אַדרעס:

U.E.V.A.C.J., 26 rue du Renard 75004 PARIS Tél.: 277-73-32

קאָנגרעס פון אופאַ״ק אונטערן צייכן פון איינהייט

נאָך צוויי טעג פון וויכטיקע ראַפּאָרטן און דיסקוסיעס, בעת וועלכע עס האָבן געאַרבעט מערערע קאָמיסיעס, וואָס רירן אָן ביי דריי מיליאָן געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, ווייִדערשטענדלער, אַלמנות און קריגס־קרבנות, האָט זיך זונטיק, דעם 7־טן אָקטאָבער פאַרענדיקט דער קאָנגרעס פון אופאַ״ק, וואָס איז פאָרגעקומען אין „גראַן־האָטעל״, ביי דער אָפּערא. דער קאָנגרעס, אָדער גיכער געזאָגט, די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון „אופאַ״ק, האָט באַהאַנדלט, אינפאָרמירט און גענומען שטעלונג צו די גערעכטע פאָדערונגען פון אַלע מלחמה־קרבנות און באַשלאָסן וועגן די באַלדיקע אַקציעס אין לאַנד צווישן 24־סטן און 27־סטן אָקטאָבער.

אין פאַרלויף פון די קאָנגרעס־אַרבעטן, וועלכע זיינען ווי שטענדיק געשטאַנען אויף אַ זייער הויכן ניוואָ, זיינען אויסגעאַרבעט געוואָרן מערערע רעזאָלוציעס און עס איז אָנגענומען געוואָרן צו באַנייען די דריי ־ צדדימדיקע קאָמיסיע, הגם דער פּרעמיער־מיניסטער באַר האָט גאָרנישט צוגעזאָגט דער דעלעגאַציע, וואָס ער האָט אויפגענומען דעם 1־טן אָקטאָבער.

עס איז אויך באַשלאָסן געוואָרן צו האָבן אַ טרעפונג מיט די דעפּוטאַטן און סענאַטאָרן, וואָס איז פאָרגעקומען דעם 24־סטן אָקטאָבער אין „גראַן־האָטעל״, כדי זיי זאָלן בעת דער דיסקוסיע פונעם בודזשעט פאָדערן גרעסערע קרעדיטן אויף אויסצוגלייכן דעם „ראַפּאָרט־קאָנסטאַן״. וואָס שייך די פּענסיעס פון די אינוואַלידן, אַלמנות און קריגס־קרבנות, וואָס זיינען הינטערשטעליק אויף אַ 26 פּראָצענט לגבי דער קאַטעגאָריע פון די מלוכה־פונקציאָנערן. עס איז אויך פיל גערעדט געוואָרן וועגן די דעראָבערטע רעכט, אָנערקענטע דורכן געזעץ, וואָס דאַרפן ווערן שטרענג רעספּעקטירט, קעגן אויפוואַכנדיקן נאַציזם, אַז דער 8־טער מאַי דאַרף געפייערט ווערן ווי אַ נאַציאָנאַלער טאָג פון זיג איבערן נאַציזם און פאַרן שלום צווישן די פעלקער.

ביים איבערוויילן די אָנפירערשאַפט פון דער נאַציאָנאַלער ביוראָ, זיינען פאָרגעקומען אייניקע ענדערונגען: ליסיען בעגוען איז צוליב זיין פאָרגערוקטן געזונט־צושטאַנד געוויילט געוואָרן ערן־פּרעזידענט פון אופאַ״ק, פּעיר, דער געוועזענער גענעראַל־סעקרעטאַר איז אויסגעוויילט געוואָרן פּרעזידענט פון אופאַ״ק. אַלס גענעראַל־סעקרעטאַר איז געוויילט געוואָרן בודוען, וועלכער איז אויך גענעראַל־סעקרעטאַר פון דער פעדעראַציע פון די קריגס־געפאַנגענע.

אונדזער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטראָטן דורך אונדזערע חברים מ. טשאַרני און ד״ר גאַראָוויטש (מיטגלידער פון אַדמיניסטראַטיוון ראַט פון אופאַ״ק), ווי דורך י. פרידמאַן ערן־פּרעזידענט, וויצע־פּרעזידענט ש. אַפּעל און פון סעקרעטאַר מ. שוסטער, שבת, דעם 6־טן אָקטאָבער 6.30 אָוונט האָט דער אופאַ״ק אָנגעצונדן דעם פלאַם. ה׳ מייער האָט געטראָגן די פאָן.

טויזנטער געוועזענע קאַמבאַטאַנטן האָבן מאַניפעסטירט ביי דער אָפּערא

מערערע טויזנטער געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות האָבן שבת, דעם 27־סטן אָקטאָבער, מאַניפעסטירט אויפן רוף פון אופאַ״ק אויף פּלאַס דע ל״אָפּערא. איבער 800 פּענער האָבן פּרעזענטירט אַלע אָנגעשלאָסענע אָרגאַניזאַציעס פון דער פּאַריזער רעזשיאָן אין אופאַ״ק. אויף דער טריבונע אויף די טרעפּ פון דער אָפּערא, האָט מען באַמערקט די פירער פון אופאַ״ק, פּאַרלאַמענטאַריער און די גרויסע אינוואַלידן.

אין פאַרלויף פון דער זייער איינדרוקספולער ריזן־מאַניפעסטאַציע זיינען אַרויסגעטראָטן רעמאָן, פּרעזידענט פון אופאַ״ק־דעפּאַרטאַמענטאַל, וואָס האָט אויך געפירט דעם פאַרזיץ, מאָריס פּיקאָר אין נאָמען פון די יונגע געוו. קאָמבאַטאַנטן אין אַלזשיריע, מאָריזי, וויצע־פאָרזיצער פון אופאַ״ק, רענע פּעיר, פּרעזידענט פון אופאַ״ק און לוסיען בעגוען דער ערן־פּרעזידענט.

אַלע רעדנער האָבן געשטעמפּלט די פּאָליטיק פון דער רעגירונג, וועלכע בלייבט טויב צו די לעגיטימע פאָדערונגען פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן. ר. פּעיר, האָט צוו״א אונטערגעשטראָכן, אַז די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פאָדערן נישט קיין פּריווילעגיעס, נישט קיין טובות, „אָבער מיר וועלן קיינמאָל נישט דערלאָזן, אַז מען זאָל רעאַליזירן עקאָנאָמיעס אויפן רוקן פון די יעניקע קאַטעגאָריעס, וואָס האָבן אין די ערגסטע שעהן פאַר אונדזער לאַנד ריזיקירט מיט זייער לעבן און באַצאָלט מיט זייער געזונט כדי צו ראַטעווען די רעפּובליק״.

לוסיען בעגוען האָט אין זיין שלום־וואָרט געוואָרפן די אידיי פאַר אַ נייער מאַניפעסטאַציע דעם 14־טן נאָוועמבער אַרום דער נאַציאָנאַלער פאַרזאַמלונג.

דער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטראָטן מיט דער פאָן, געטראָגן דורך דעם ה׳ מייער, דורך מערערע חברים פון צענטראַל־קאָמיטעט און פיל מיטגלידער.

די פּערמאַנענץ פון „מיטיעל״

יעדן דאָנערשטיק, פון 14 ביז 17 אַזייגער קומט פאָר די פּערמאַנענץ פון „מיטיעל״ ביי די געוועזענע יידישע פראַנט-קעמפער, 26, רי דע רענאַר.

מען דאַרף דערמאָנען, ווי מיר האָבן עס געטאָן אין טעטיקייט־באַריכט אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג, אַז דער קאָמיטעט פון „מיטיעל״ פירט אַ פּערמאַנענטע פּרודוקטיווע אַרבעט, און אַז ער פירט אויס מיט אחריות אַ וויכטיקע געזעלשאַפטלעכע, סאָציאַלע און ברידערלעכע שליחות.

מאָריס קליידער מער נישטאָ

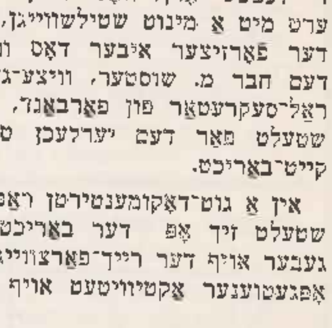

פאַרבאַנד, דערוונטער צאַלרייכע טוער פון צענטראַל ־ קאָמיטעט, איז פרייטיק, דעם 12־טן אָקטאָבער, פאָרגעקומען די לוויה פון אונדזער לאַנגיאָריקן וויצע-פּרעזידענט מאָריס קליידער, געשטאָרבן דעם 8־טן אָקטאָבער 1979.

ביים אָפענעם קבר פון „מיטיעל״ ביים פאַרבאַנד, האָט גערעדט ד״ר דאַנאָווסקי פּרעזידענט פון פאַרבאַנד. דער רעדנער האָט אין זייער רירנדיקע ווערטער זיך אָפּגעשטעלט אויף די פאַרדינסטן און איבערגעגעבנקייט פון פאַרשטאָרבענעם לטובת דעם יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, ווו ער האָט פאַרנומען אַן אָנגעזעען אָרט במשך פון לאַנגע יאָרן.

אין דער אָנוועזנהייט פון זיינע קינדער, אייניקלעך, משפּחה, פריינט און פיל מיטגלידער פון אונדזער

כבוד זיין ליכטיקן אָנדענק!

N° 167 NOVEMBRE 1979 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דער ראַפּאָרט פון מ. שוסטער (אויסצוג)
און אינטערווענצן אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג

מ. שוסטער

(וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד)

דער ראַפּאָרט־אָפּגעבער שטעלט זיך אָפּ אויף דער רייך־פּאַרצווייגטער אַקטיוויטעט אויף אַלע געביטן, דערונטער וועגן דער וויכטיקער קולטור־אַרבעט. ער באַהאַנדלט אַלע פּראָבלעמען, וואָס רירן אָן די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות, ווי וועגן דער מאַניפעסטאַציע פון שבת, דעם 27־סטן אָקטאָבער אויף פּלאַס דער ל״אָפּעראַ.

באַרירנדיק דעם אויפשטייג פון נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם, דערקלערט מ. שוסטער:

חשובע חברים, פּאַריקן חודש איז געוואָרן 40 יאָר זינט פראַנקרייך און שפּעטער אירע אַנדערע אַלירטע זיינען אַריין אין קריג קעגן דייטשלאַנד. דאָס איז געווען אין אָנהייב סעפּטעמבער 1939.

40 יאָר נאָכן אויסברוך פון צווייטען וועלט־קריג, אַרויסגערופן דורך היטלער ־ דייטשלאַנד שטעלן מיר פעסט, אַז די כוחות, וואָס טראָגן די די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר דער קאַטאַסטראָפע און פאַרן „האָלאָקאָסט" הערן נישט אויף צו גלאָריפיצירן דעם נאַציזם פעלשן די געשיכטע ביז צום אָפּלייקענען דעם גענאָסיד און חורבן.

זיי שטויסן און באַנוצן זיך מיט אַטענטאַטן וואָס פאַראורזאַכן קרבנות ווי לעצטנס אין הויז פון די יידישע סטודענטן, זיי צעשטערן ווידערשטאַנד־מאָנומענטן אָרגאַניזירן אַגרעסיעס איבער יידישע אָרגאַניזאַציעס און פערזענלעכקייטן, שענדן בית־עולמס, פאַרברענען סינאַגאָגעס און שטעלן אין געפאַר דאָס לעבן פון יידן און דעמאָקראַטן.

דער רעדנער ברענגט דאָן צום אויסדרוק דעם צאָרן פון אונדזער פאַרבאַנד קעגן די דריי יידן־מערדער, לישקאַ, האַגען און היינריכזאָן, וואָס ווערן איצט, ענדלעך, געמשפּט אין קעלן, ווו זיי ווייסן מער גאָרנישט און דערמאָנען זיך גאָרנישט... וועגן זייערע פאַרברעכנס און דער דעפּאָרטאַציע פון קנאַפּע 80 טויזנט יידן פון פראַנקרייך.

טייערע חברים, דאָס וואָס איז נייטיק אונטערצושטרייכן הייַנט, ווען מיר קומען נאָכאַמאָל פאַר אייך מיט אַ פּאָזיטיוון סך־הכל פון אַ יאָר אַרבעט, איז, אַז דאָס פאַרגאַנגענע יאָר האָט נאָך מער באַוויזן, אַז דער פאַרבאַנד פון די יידישע פראָנט־קעמפער, איז אויסגעוואַקסן צו אַ גאָר וויכטיקן פאַקטאָר אין יידישן פראַנצויזישן לעבן. אונדזער פאַרבאַנד האָט זיך דערוואָרבן די דאָזיקע פּאָפּולאַריטעט און אָנזען, ווייל ער האָט זיך נישט באַגנוגנט בלויז מיט דער פאַרטיידיקונג פון די טאָגטעגלעכע אינטערעסן פון זיינע מיטגלידער, כאָטש דאָס איז פון שטענדיק אָן געווען זיין הויפּט־זאָרג, נאָר האָט אויך גענומען שטעלונג צו יידישע און אַלגעמיינע פּראָבלעמען, ווי דעם קאַמף פאַר שלום, קעגן אַנטיסעמיטיזם און קסענאָפאָביע, טעטיקייט אויפן סאָציאַלן געביט, סאָלידאַריטעט ־ אַקציעס לטובת ישראל.

אַלע דערגרייכונגען, וואָס אונדזער פאַרבאַנד האָט פאַרצייכנט זיינען געקומען אַלס רעזולטאַט פון די געפילן פון אחריות, פון איינהייט, וואָס האָבן באַהויכט די גרופּע חברים, ווען די מיטגלידער האָבן אָנפאַרטרויט דעם רודער זינט דער אַנטשטייאונג פון אונדזער פאַרבאַנד.

צום שלוס מאַכט מ. שוסטער אַ הייסן רוף אָפּצוהיטן ווי דאָס שוואַרצאַפּל פון אויג די אויסגעשמידטע איינהייט במשך פון אַלע יאָרן, גאָר באַזונדערס אין אָנבליק פון די נייע געפאַרן און ווען אונדזערע רייען ווערן אַלץ שיטערער.

ל. סאַלאָמאָן

(קאַסירער פון פאַרבאַנד)

נאָכדעם ווי דער קאַסירער פון אונדזער פאַרבאַנד האָט איבערגעגעבן דעם פינאַנציעלן באַריכט פאַרן אָפּגעלאָפענעם יאָר, דערקלערט ער:

די ציפערן פון בילאַנס, וואָס איך האָב אָפּגעגעבן, סיי די איינקונפטן, סיי די אויסגאַבן, זאָגן עדות, אַז די אַקטיוויטעט אונדזערע האָט זיך אין לויף פון די יאָרן נאָך מער אויסגעברייטערט.

אָבער אַ דאַנק אונדזער געזונטער ווירטשאַפט, אַ דאַנק דער גוטער פונקציאָנירונג פון אונדזער אָפּרו־הויז, אַ דאַנק דער פאַרשטענדעניש פון אונדזערע מיטגלידער, וועלכע ענטפערן פּאָזיטיוו ווען עס האַנדלט זיך וועגן דער טאָמבאָלאַ, מיטגלידס־אָפּצאָל, באַנקעט, קען אונדזער אָרגאַניזאַציע פּראָספּערירן און פירן די דאָזיקע פאַרצווייגטע טעטיקייט, וועלכע איז נאָר וואָס באַרירט געוואָרן.

אונדזער אָנפירונג איז איבערצייגט, אַז אויך אין דער צוקונפט וועלן די מיטגלידער אַרויסווייזן די זעלבע סימפּאַטיע צום פאַרבאַנד, וועלכער וועט ווייטער שטיין אין דינסט פון פאַרטיידיקן די אינטערעסן פון אַלע געוועזענע יידישע פראָנט־קעמפער.

— — — —

ג. שולץ

(וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד)

חשובע פאַרזאַמלטע,

אונדזער סאָציאַלע הילפס־טעטיקייט, פון וועלכער עס געניסן אונדזערע מיטגלידער, איז אַ וויכטיקער טייל פון אונדזערער אַלגעמיינער טעטיקייט לטובת אונדזערע מיטגלידער.

לויט דער צאָל פאַרשטאָרבענע חברים, אין לעצטן יאָר, וואָס איר האָט דאָ באַערט, קאָנט איר האָבן אַ באַגריף וועגן דער גרויסער צאָל קראַנקע חברים, וועלכע געפינען זיך אין די שפּיטעלער, קליניקעס אָדער ביי זיך אינדערהיים, וועלכע מיר גייען באַזוכן.

ווען מיר גייען באַזוכן אַ קראַנקן ברענגען מיר, פאַרשטענדלעך, שטענדיק מיט עפּעס, וואָס זאָל אים פאַרשאַפן אַ פאַרגעניגן. מיר אינפאָרמירן זיך אויך צו מיר קענען עפּעס־וואָס פאַר אים טאָן.

פאַרשטייט זיך, אַז דאָס ברענגט דעם קראַנקן אַ גרויסע מאָראַלישע הילף אין פיל פאַלן פירן מיר דורן פאַר אים עניינים, וואָס ער קען אַליין נישט אַדורכפירן. עס טרעפן אויך אָפט פאַלן ווען מען דאַרף קומען אַ חבר צו הילף. עס זיינען אויך דאָ מיטגלידער, וועלכע מיר שיקן אַרויס אין אונדזער אָפּרו־הויז, איבגאַנצן אומזיסט, אָדער אויף ספּעציעלע באַדינגונגען, אָפּהענגיק פון זייער מאַטעריעלן און געזונט־צושטאַנד.

ח׳ שולץ דערמאָנט דאָן וועגן די הנחות, פון וועלכע אַנדערע מיטגלידער געניסן.

אין אַלגעמיין האָבן מיר אויסגעגעבן אויף סאָציאַלער הילף פון דער פאַראַיאָריקער ביז דער איצטיקער פאַרזאַמלונג די סומע פון 4 מיליאָן 741 טויזנט און 851 אַלטע פראַנק.

— — — —

א. בעלער

(וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד)

ח׳ בעלער שטעלט זיך אָפּ אין זיין אינטערעסאַנטער אינטערווענץ וועגן די גרויסע אַרבעטן, וואָס זיינען האַיאָר דורכגעפירט געוואָרן אין אונדזער אָפּרו־הויז אין לעווענס, וואָס האָבן פאַרבעסערט דעם קאָנפאָרט פון די קאָנוואַלעסצענטן מיטן צובויען איינצלנע שיינע צימערן.

ער דערמאָנט דערביי „די גוטע רעזולטאַטן פון דער פאַרוואַלטונג פון הויז, וואָס דעקט די אַלע אויסגאַבן, וואָס איז צום כבוד פון אונדזער פאַרבאַנד". ער פאַרענדיקט:

„אין יאַנואַר 1980 ווערט 15 יאָר זינט אונדזער הויז עקזיסטירט. ווען מען נעמט אין אַכט, אַז עס פאַרברענגען, אין דורכשניט, אין הויז 600 מאָן אַ יאָר, זיינען דאָרט שוין ביז איצט דורכגעגאַנגען 9 טויזנט פּערזאָן (האַלב יידן און האַלב נישט יידן). וואָס פאַר אַ וווּנדערבאַרער ביישטייער צום קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם און פאַר פעלקער־פאַרברידערונג!".

אינטערעסאַנטער און באַלערנדיקער רעפעראַט פון ד״ר דאַנאָווסקי

אין דער אָנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם, וואָס האָט איבערגעפולט אונדזער גרויסן זאַל, 26, רי די רענאַר, האָט מ. שוסטער מיטוואָך, דעם 17־טן אָקטאָבער נאָכמיטאָג דערעפנט דעם נייעם סעזאָן פון אונדזער קולטור־געזעלשאַפטלעכער אַרבעט מיטן מעדיציניש רעפעראַט פון ד״ר דאַנאָווסקי, פּרעזידענט פון פאַרבאַנד אויף דער טעמע פון „דער קאַנסער און זיין היילונג".

אין פאַרלויף פון איבער אַ שעה צייט, האָט ד״ר דאַנאָווסקי אויפגעקלערט אין אַ פּאָפּולערער שפּראַך, מיט פיל קאָמפּעטענץ אויף וויפל עס איז נויטיק און דרינגענדיק צו זען וואָס פריער דעם דאָקטער, כדי צו פאַרכאַפּן די קראַנקייט. וואָס מען קאָן באַזיגן און פאַרלענגערן דאָס לעבן אויף לאַנגע יאָרן, הגם מען האָט נאָך ביז איצט נישט אַנטדעקט די סיבות פון דער דאָזיקער פּלאָג, וואָס מען הערט נישט אויף צו פאָרשן.

נאָכן אינטערעסאַנטן און באַלערנדיקן רעפעראַט פאַר וועלכן ער איז באַדאַנקט געוואָרן מיט לאַנגע אָפּלאָדיסמענטן, האָט דער פרעלעגענט געענטפערט אויף די געשטעלטע פראַגן און עס איז געוויזן געוואָרן דער פילם וועגן די פאַרשידענע פאַזן פון קאַנסער.

מיר וועלן זיך באַטייליקן אין קאָנגרעס פון וועלט־פאַרבאַנד פון די אַנטי־נאַצי־קעמפער

וואָס וועט פאָרקומען סוף יאַנואַר 1980 אין תל־אביב

סוף יאַנואַר 1980 קומט פאָר אין תל־אביב דער קאָנגרעס פון וועלט־פאַרבאַנד פון די אַנטי־נאַצי־קעמפער. אונדזער פאַרבאַנד האָט באַשלאָסן זיך צו באַטייליקן. דער קאָנגרעס וועט צוו״א פייערלעך אָפּמערקן דעם 35־סטן יאָרטאָג פון דער באַפרייאונג פון אוישוויץ.

מיר האָבן גלייכצייטיק גענומען די איניציאַטיוו צו פאַרופן די פאָרשטייער פון די יידישע געוו. פראָנט־קעמפער, דעפּאָרטירטע און ווידערשטענדלער פון פּאַריז, וואָס זיינען אָנגעשלאָסן אין וועלט־פאַרבאַנד פון די אַנטי־נאַצי־קעמפער. דער דאָזיקער צוזאַמענטרעף איז פאָרגעקומען אין אונדזער לאָקאַל. עס האָבן זיך אין אים באַטייליקט זש. אָרפּוס, אין נאָמען פון זיין אָרגאַניזאַציע; אַ. בורלאַווקאַ, וו. גוטניק, ח.א. גאָלדשטיין פון די יידישע דעפּאָרטירטע; פּראָפ. וועלערס, פיינשטיין און רעזניק פון נעם אַמיקאַל בונאַ־מאָנאָוויטש; זש. ווייסבערג פון אַזשאַ״ר; שולקלאַפּער פונעם פאַריין פון די אַנדערע יידישע דעפּאָרטירטע און שיינער, וועלכער פאַרנעמט זיך אויך מיטן אָרגאַניזירן די רייזע, און מערערע חברים פון אונדזער פאַרבאַנד.

ס׳איז באַשלאָסן געוואָרן נישט בלויז צו שיקן דעלעגאַטן, נאָר אויך צו קאָאָרדינירן אַ ברייטערע עקסקורסיע, אין וועלכער עס וועלן זיך קענען באַטייליקן די מיטגלידער פון די באַטרעפנדיקע אָרגאַניזאַציעס.

מיר וועלן אינגיכן קענען מיטטיילן נייע פּרטים וועגן דער רייזע און עקסקורסיעס. אַ באַזונדערע קאָמיסיע וועט אינגיכן דאַרפן אויסאַרבעטן אַ רוף צו דער עפנטלעכקייט אין צוזאַמענהאַנג מיט דער דאַטע פון 35 יאָר פון דער באַפרייאונג פון אוישוויץ, כדי צו דערמאָנען וועגן אונדזער חורבן.

מיר זיינען געווען אָנוועזנד

מיר האָבן זיך דעם 12־טן יולי באַטייליקט אין דער אָנדענק־צערעמאָניע ביים געוועזענעם ווועלאָדראָם ד׳היווער, כדי צו באַערן דעם אָנדענק פון די קרבנות פון 16־טן יולי, דעם „שוואַרצן דאָנערשטיק" פון 1942.

מיר האָבן אָנטיילגענומען אין די פייערונגען צום 35־טן יאָרטאָג פון דער פּאַריזער באַפרייאונג, דערונטער דעם 2־טן סעפּטעמבער ביי דער גאַר פון מאָנפּאַרנאַס.

מיר זיינען אויך געווען פאַרטראָטן אויף דער אויפנאַמע אין „האָטעל דע וויל" צו דעם 35־סטן יאָרטאָג פון באַפרייאונג פון פּאַריז.

ווי יעדעס יאָר בעת די וואָקאַנסען איז אונדזער אָפּרו ־ הויז אין לעווענס געווען איבערפולט. עס האָט דאָרט, ווי שטענדיק, געהערשט אַ גוטע אַטמאָספער און די קאָנוואַלעסצענטן האָבן גענאָסן מיט דער פּרעכטיקער פּעל האַנט פון אַט דער סביבה.

Retraite du combattant 997,26 F. par an

PENSIONS TAUX DE SOLDATS Pourcentage compris entre 10 à 80 % (inclus)	
INVALIDITE	
10%	317,31
15%	475,96
20%	634,62
25%	793,27
30%	1072,81
35%	1254,13
40%	1427,89
45%	1609,21
50%	1782,98
55%	1964,30
60%	2145,62
65%	2326,94
70%	2508,26
75%	2689,58
80%	2870,90

DEGRE D'INVALIDITE	PENSIONS PRINCIPALES	Numéros 1, 2, 3, 4,
85%	2727,35	967,04
85% avec statut	2727,35	483,52
90%	2780,24	1163,47
90% avec statut	2780,24	581,73
95%	2795,35	1541,22
95% avec statut	2795,35	770,61
100%	2810,46	1934,08
100% avec statut	2810,46	967,04

VEUVES ET ORPHELINS TOTAUX (Taux de soldats)	
Normal	3479,07
Normal (ave conditions de revenus)	3777,50
Reversion	2319,38
Spécial	4638,77
Majoration pour les bénéficiares de l'article L52/2 du code des pensions	
allocation 5 bis A	1057,70
allocation 5 bis B	1662,10
Veuves au taux spécial, percevant pension d'ascendant, majoration de	1284,35

Le Dtrecteur : I. CLEITMAN

— — — —

Commision paritaire n° 1092 D 73

— — — —

Imprimerie M. NEY, 61 rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

N° 167 NOVEMBRE 1979 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>